

לִיקוּט מֵעֲנֵנֵי

אֲמוֹנוֹת וְדַעוֹת

מספרי

גאון ישראל וקדושו

כ"ק אדמו"ר הגה"ק

מרן משה טייטלבוים זצוקללה"ה

אב"ד סאטמאר יצ"ו

יוצא לאור ע"י בא"ר

אסיפת חיזוק בבית המדרש הגדול קהל יטב לב בויליאמסבורג

א' דחול המועד פסח תש"ל

(נרשם מפי השמועה. ולחביבות וליקרות סגנון הדברים ותוכן הדרשה, הנחנו אותו בלשון אידיש כדי שלא לשנות את טעמו וחשיבותו. המו"ל)

איז דאך שוין גענוג קלאר די שיטה ווי דער פעטער זאל מאריך ימים זיין האט עס שוין מברר געווען אין זיינע ספרים און אין ויואל משה באזונדער, – נאר וואס מיר דארפן וויסן איז אזוי: אין די היינטיגע צייטן, אויף וועמען מען קלערט אז ער איז קעגן ציוניזם און קעגן די מדינה וואס זיי האבן געמאכט, האלט מען אים שוין אז ער איז א סאטמארער חסיד, אזוי איז היינט בעונינו הרבים.

מען דערמאנט זיך אבער וואס עס איז געווען אין איין דור פריער, עס איז ממש נישט געווען איינער פון די גדולי ישראל וואס זאל האלטן אנדערשט, עס איז נישט געווען ביי אידן אזא זאך איבער וואס זאלן זיין אזוי פאראייניגט אלע גדולים, אלע צדיקים און אלע ערליכע אידן, אזוי ווי ביי דער זאך.

געוויינליך לא נתנה תורה למלאכי השרת, איז פארהאנען אז עס מאכט זיך אמאל פארשידענע שיטות אין יעדער זאך. אבער ביי דעם ענין פון ציוניזם, פון דעם געדאנק אז דאס זאל קענען זיין און עקזיסטירן אזא זאך, האט קיינער נישט געקלערט און זיך פארגעשטעלט, אז עס קען אפילו א זיין אז עס זאל קענען זיין א אידישע מלוכה אין ארץ ישראל פאר'ן גואל צדק.

אבער מיר זעען ווי אלע צדיקים און אלע גדולים פון פריערדיגן דור האבן מרגיש געווען מיט רוח הקודש אז דא קומט א גרוסע סכנה פאר'ן כלל ישראל, ווייל געווענליך איז דער כלל, אז ביי א מלתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן, און דעמאלס איז דאך נאך זיכער אזוי געווען, אז קיינער האט זיך נישט מעלה על הדעת געווען אז עס קען קומען אין מציאות, און פונדעסטוועגן דאך זעט מען ווי די גדולי התורה, אלע, סיי די וועלכע האבן געהאט א שייכות מיט די תלמידי הבעל שם טוב און חסידות, סיי די

מורי ורבתי, דער יושב ראש הר"ר ליפא פריעדמאן האט מיך מכבד געווען דער ערשטער, כ'זאל זאגן א פאר ווערטער, – דער "ערשטער" הייסט נישט אז איך בין דא דער ראשון, מיר געפונען טאקא א סאך מאל אז די חכו"ל האבן מתקן געווען ראשון ראשון קודם, אבער מיר געפונען אויך א סאך מאל אז אחרון אחרון חביב, ווי מיר זעען ביי יעקב אבינו (אין פרשת וישלח) ווען ער האט אויסגעשטעלט די שבטים, וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה ואת לאה וילדיה אחרונים ואת רחל ואת יוסף אחרונים, זאגט רש"י, אחרון אחרון חביב.

אין די צייט וואס מיר שטייען יעצט, איז פסח פאר די צווייטע טעג, פאר דעם נס פון קריעת ים סוף. ביי קריעת ים סוף געפונען מיר אויך אזוי ווי ביי יעקב אבינו, אז אחרון אחרון חביב, ווייל דער מדרש זאגט, אז דער ים האט גע'טענה'ט צו משה רבינו אני קשיש ממך, אני נבראתי בשלישי בשבת, און משה רבינו וואס האט געוואלט שפאלטען דעם ים איז באשאפען געווארן בששי בשבת, איז געווען די טענה פון ים סוף אז ראשון ראשון חביב, דערווייל זעען מיר אז דער בורא כל עולמים האט יא געהייסן פאר משה רבינו שפאלטען דעם ים, ווייל עס איז דא אמאל וואס אחרון אחרון חביב.

מיט דעם קען מען זאגן פשט אין מדרש, הים ראה ויננס וכו' בזכות של יעקב, דכתיב מה לך הים כי תנוס וגו' מלפני אלקי יעקב, ווייל יעקב האט דאך געהאלטן, אז אחרון אחרון חביב – און ממילא איז בטל די טענה פון ים.

* * *

יעצט צום ענין. מיר זענען זיך דא אלע צוזאמען געקומען כדי די רבנים זאלן ערקלערן פאר'ן עולם די שיטה פון רבותינו הקדושים קעגן דעם ענין פון ציונות. – כאטש עס

ישראל, האט מען זיך גארנישט געקענט מעלה על הדעת זיין, אז ס'זאל קענען אזא זאך פארקומען.

בעוויניו הרבים, נאך דער מלחמה ווען עס איז געשען דאס גרויסע אומגליק פאר'ן כלל ישראל, און אזויפיל גדולי תורה וואס זענען דעמאלס געווען, א טייל זענען אוועק בדרך כל הארץ, און דאס רוב האט דער רשע אומגעברענגט, – זענען מיר געבליבן אזוי ארעם, אז עס איז נאך קיינמאל נישט געווען אזוינס. און פונקט אין אזא צייט, אידן זענען געווען אין די לאגערן אויף צרות, איז געשען מעשה שטן הצליח, עס איז געגרינדעט געווארן די מדינה אין ארץ ישראל.

עס איז באמת טאקע געווען א געוואלדיגע סכנה. דאס וואס די צדיקים אין א דור פריער האבן פאראויס געזען, איז מקויים געווארן אויף אזא אופן אז מען האט זיך דאס גארנישט געקענט פארשטעלן. ווען דאס געשעט אין א צייט פון גדולי התורה ערליכע אידן און רוב אידן יראים ושלמים זענען דא, וואלט עס נישט געווען אזא גרויסע סכנה. אבער פונקט האט זיך דאס אויפגעשטעלט אין אזא צייט ווען דאס כלל ישראל איז געווען אזוי בשפלות ברוחניות ובגשמיות, בשפל המצב. פונקט אין אזא צייט איז געשען אזא גרויסער נסיון, וואס דער שטן האט באקומען א כח אויפצושטעלן א מלוכה אין ארץ ישראל, ווען אידן האבן זיך געקענט איינרעדן אז עס איז ח'ר עפעס א ישועה און עס וועט העלפן.

אין טאקע געווען דעמאלס א געוואלדיגער עת צרה היא ליעקב. אבער דעמאלס איז געשען דאס גרויסע נס, אזוי ווי דער חתם סופר ז"ל זאגט פשט אין דעם וואס מיר זאגן ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו. פרעגט ער, אז מ'זאגט ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, פאסט זיך דאך אויף דעם צו זאגן הוא יפתח לבנו בתורתו, ווייל אויף דעם וואס דער אויבערשטער האט אונז געגעבן א תורת אמת פאסט מתפלל צו זיין אז ער זאל עפענען אונזער הערצער בתורתו. וואס קומט אבער אריין דער ווי עולם נטע בתוכנו אינצווישן.

וועלכע האבן געהאט א שייכות מיט די מתנגדים פון די ליטע, אלע, אלע אן אויסנאם האבן חושש געווען אזוי שטארק מיט אזא הקפדה אויף דעם ענין, ווייל זיי האבן חושש געווען אז דאס גראבעט אונטער די יסודות פונעם דת פון די תורה הקדושה ר"ל.

מען דערמאנט זיך מיט א דור צוריק ווי ווייט צדיקים האבן געהאט מסירת נפש און האבן זיך דערשראקן. – איך דערמאן מיך אז אין סיגעט נאך דער ערשטער מלחמה, אזוי ווי איבעראל, האט זיך אריינגעריסן שטארק דער רעיון פון ציוניזם, איז געווען אין סיגעט די אלטע שוהל וואו דער זיידע ז"ל, דער ישמח משה, האט נאך געזאגט א דרשה, דערנאך איז דער זיידע רבי אלעזר ניסן ז"ל געווען רב אין סיגעט א פאר יאר און ער האט געזאגט דרשות און געדאוונט אין דער שוהל, נאכדעם איז דער זיידע דער ייטב לב ז"ל דארט געווען און דערנאך דער זיידע ז"ל דער קדושת יום טוב זי"ע, קרוב צו הונדערט יאר וואס זיי זענען דארט געווען. פונדעסטוועגן ווען עס האט אויסגעבראכן דאס ציוניזם און זיי האבן אנגעהויבן כובש צו זיין די קהלות האבן זיי געוואלט לייגן א האנט אויך אויף דער שוהל, האט דער טאטע ז"ל דעמאלס געזאגט אז ער וועט נישט ארייגיין מער אין דער שוהל.

אזוי איז עס געוועזן, אלע גדולי תורה האבן אזוי געהאלטן. אזוי איז געווען אין אונגארן, אזוי איז עס געווען אין גאליציע, מיר ווייסן, דער ציעשינובער רב ז"ל איז געווען א גרויסער לוחם קעגן ציונים, ער האט געזאגט אז איין טאג מען טשעפעט אים נישט דארף ער מהרהר זיין בתשובה. אזוי איז געווען דער בעלזער רב ז"ל, אז ער האט נישט געוואלט אריינקומען צום טיש ווייל עס איז געזעסן דארט א רב וואס מ'האט אים חושד געווען אז ער האלט מיט מיט די מזרחי. אזוי זענען געווען אלע גדולי תורה. מ'זעט די בריוו פון מהרש"ב דער ליובאוויטשער רבי ז"ל, ווי וייט ערליכע אידן האבן מרגיש געווען, כאטש ס'איז באמת געווען ווייט, זיי האבן מרגיש געווען די גרויסע סכנה דערפון, ממש אזוי ווי עס זעט אויס היינט. – אזוי זענען געווען אלע גדולי ישראל אן אויסנאם. זיי האבן אלע געזען נאך דעמאלס א גרויס סכנה אין ציוניזם, אבער דאס אויפשטעלן א מלוכה אין ארץ

זאגט דער חתם סופר ז"ל אזוי, ונתן לנו תורת אמת, דער אויבערשטער האט אונז טאקע געגעבן א תורת אמת, אבער מיר ווייסן דאך וויפיל מאל איז שוין פארגעקומען אז מען האט משנה געווען די תורה און מען האט מגלה געווען בתורה פנים שלא כהלכה, און מ'האט אויף דעם געזאגט אז דאס איז דער דרך התורה. – ווער איז דער וואס קען זאגן וועלכעס עס איז די ריכטיגקייט פון דרך התורה, דאס זענען די צדיקים פונעם דור, וואס באלייכטן די אויגן פון אידן אז מ'זאל נישט אריינפאלן אין דרך השקר. איז דאך לפי זה נאך נישט גענוג וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן תורת אמת, ווייל עס איז דאך דא אין יעדן דור אזעלכע כופרים רשעים, וועלכע זענען מסלף דברי אלקים אמת, ר"ל, אויף דעם לויבן מיר דעם אויבערשטן, אז צו דעם וואס ער האט אונז געגעבן תורת אמת, האט ער אונז בכל דור ודור געגעבן צדיקים, וועלכע שטייען אויף דער וואך, און זיי באלייכטן די אויגן פון די אידן, אז אין די תורת אמת זאל נישט אריינפאלן קיין שקר.

פאר דעם זאגן מיר, ברוך אלקינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, אבער דאס וואלט נאך נישט גענוג געווען, נאר וחי עולם נטע בתוכנו, ער האט אונז אנגעפלאנצט א צדיק יסוד עולם, וואס ער פירט אונז, מיר זאלן קענען מקבל זיין און מיר זאלן קענען גיין אין דרך התורה, אין דעם תורת אמת וואס השי"ת האט אונז געגעבן.

יעצט אז עס קומען זיך צוזאמען אידן – בלע"ה אלפים אידן – דארף מען דאנקען דעם בורא כל עולמים, שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, און וחי עולם נטע בתוכנו, ווייל מיר קענען זיך נישט מעלה זיין על הדעת וויאזוי עס וואלט ח"ו אויסגעזען אן דעם.

טאקע פאר עטליכע און צוואנציג יאר, ווען עס איז געשען דער נסיון אויפ'ן כלל ישראל, עס איז אויפגעשטאנען א מלכות אין ארץ ישראל, אין אזא מצב ודור שפל בגשמיות ורוחניות ווי פריער געזאגט, אין זיי האבן געהאט אזא אפאראט דעמאלס. – היינט איז שוין דער ראש הכופרים בזוי ומשוקץ, גארנישט מיט

גארנישט, עס האט זיך ארויסגעשטעלט וואס ער איז. אבער פאר צוואנציג יאר ווען עס וואלט נישט געווען דער צדיק אמת, דער זה לעומת זה עשה אלקים – פונקט ווי ביי בלעם הרשע איז געווען משה רבינו – ווען נישט דאס, וואלט זיך דער ראש הכופרים ערקלערט פאר משיח און עס וואלטן געווען זייער א סאך נביאי השקר וואס וואלטן עס אנגענומען.

אבער דער אייבערשטער האט אונז געהאלפן, אז מיר האבן געהאט די זכי' אז "וחיי עולם נטע בתוכנו", מיר האבן געהאט ווער עס זאל אונז דערלייכטן די אויגן, ער זאל אונז ווייזן דעם חילוק פון דרך התורה צום דרך הישר ודרך התורה. ממילא אז אידן קומן זיך צוזאמען, דארף מען דאנקען דעם בורא כל העולמים פאר זיין גרויסן חסד, אז ביי דעם גרויסן חשכות וואס עס איז געווען, האט ער אונז איבערגעלאזט דעם גרויסן אור.

איך האב געהערט אמאל פון פעטער זאל מאריך ימים זיין (זי"ע), פארוואס דער רבינו גרשום הייסט מאור הגולה, עס איז דאך געווען בימיו נאך גדולים פון די ראשונים וואס הייסן נישט מאור הגולה, האט ער געזאגט בדרך מליצה, אז רבינו גרשום האט דאך געמאכט א תקנה אז מ'טאר נישט נעמען קיין שתי נשים, און ער האט אויך געמאכט א גזירה אז מ'טאר נישט גט'ן בעל כרחך. זענען דאס געוואלדיגע גרויסע תקנות, וואס דער רבינו גרשום האט מתקן געווען פאר'ן כלל ישראל. ווייל מיר וויסן דאך אז אין כמה דורות טרעפט זיך ל"ע אז אידן גייען אוועק פון דרך התורה ר"ל, ממילא קען דאך ווערן א קטרוג אויף כלל ישראל, אז דער אייבערשטער זאל אונז ח"ו פארטוישן מיט אן אנדער פאלק. השי"ת איז אבער שומר משמרתה של תורה, איז אז דער רבינו גרשום האט מתקן געווען אז מ'טאר נישט נעמען קיין שתי נשים און מ'טאר נישט מגרש זיין בעל כרחיה, און אז מיר זענן די אידן, וואס השי"ת האט אונז מקדש געווען, און מיר ווילן זיך נישט גט'ן פון השי"ת, איז נישט קיין מציאות אז דער בורא כל עולמים זאל דאס טוען, ווייל רבינו גרשום האט דאך דאס גע'אסר'ט, פאר דעם הייסט רבינו גרשום "מאור הגולה", ווייל ער האט דערלייכט די אידן אין גלות אז מיר זענען געבליבן מקושר צו הקב"ה.

אין אזוי, דער בורא כל עולמים האט זיך טאקע נישט געקענט אפשיידן פון כלל ישראל, דאס איז זיכער, ווייל דעס איז דאך א חרם דרבינו גרשום, און הקב"ה איז דאך שומר משמרתה של תורה. פון דער אנדערער זייט איז אבער נישט געווען קיין גאראנטי אז אידן זאלן זיך נישט וועלן אפקערן ח"ו פון הקב"ה, כאטש עס שטייט כי לא תשכח מפי זרעו, אבער מיר ווייסן דאך אז די בחירה איז דאך חפשי. – מיר ווייסן דאך אז דער ראש הכופרים, הערצל ימח שמו וזכרו, האט דאס געוואלט, דאס איז געווען זיין ציל, אפצושיידן כלל ישראל און זיי אפקערן פון השי"ת, דאס איז געווען זיין גאנצער ציל און שיטה. און דאס וואלט טאקע ח"ו גרינג געקענט פאסירן ביי דער גרינדונג פון דער מדינה.

דער בורא כל עולמים האט אונז אבער געהאלפן, אז מיר האבן געהאט דעם מאור הגולה, וואס ער איז נישט בלויז דער מאור הגולה, נאר דער מאור פון גאנצן כלל ישראל, וואו זיי זענען, דורך אים ווייסן מיר און מיר פילן זיך זיכער אין דער אמונה אין דער הייליגער תורה, און אין ביאת המשיח, אין אלע יעודי הנביאים.

האבן מיר צו פארדאנקען דעם בורא כל עולמים אויף דעם גרויסן חסד וואס ער האט אונז געטאן, אז ער האט אונז איבערגעלאזט דעם מאור הגולה, וואס האט אונז גלייך געוויזן דעם וועג וויאזוי מ'זאל זיך פירן. – היינט, נאך צוואנציג יאר וואס עס שטייט די מלוכה, זענען דא א סאך אידן וואס זעען שוין וואס פאר א גרויסן אומגליק עס האט געברענגט פאר כלל ישראל, מ'זעט עס יעדן טאג, אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, עס שטייען דארט צוויי מיליאן אידן אין א געוואלדיגע גרויסע סכנה בגשמיות, און אויך ברוחניות איז א פחד אז די ממשלה וועט ווייטער עוקר זיין יעדן זיק פון דת ישראל. – אבער דער מאור הגולה האט דאס גלייך געשריגן נאך פון גאנץ אנפאנג, ווען אנדערע האבן דאס נאך נישט פארשטאנען.

אויך פאר 10 יאר ווען ס'איז ארויסגעקומען דער ויואל משה, האט מען דעמאלס נאך נישט געקענט פארשטיין וואס דאס איז אזוינס. וואס מיט אזא מסירת נפש און ווייטאג מ'זעט אין

יעדע שורה און אין יעדן אות וואס ס'איז דארט געשריבן. היינט נאך צוואנציג יאר פון דער הקמת המדינה זעט מען וואס פאר א רוח הקודש עס ליגט אין דעם ספר.

עס איז באקאנט וואס דער צאנזער זיידע זי"ע שרייבט אין א תשובה אין דברי חיים (יו"ד סימן ק"ה), עס איז געווען דארט א שאלה אויף א מלמד וואס האט געזאגט אויפ'ן אור החיים הקדוש, אז עס איז נישט געשריבן מיט רוח הקודש, פרעגט מען אן צי דער מלמד איז אן אפיקורס, צי נישט. זאגט דער זיידע ז"ל אז ער איז אן אפיקורס גמור. ברענגט ער דארט די גמרא פון בבא בתרה (י"ב ע"א) מיום שחרב בית המקדש אף על פי שניטלה נבואה מן הנביאים, לא נטלה מן החכמים. די גמרא ברענגט דארט כמה ראיות, מ'זעט אז צדיקים וחכמים, ערליכע אידן האבן רוח הקודש. זאגט דער זיידע ז"ל, מ'זאל נישט מיינען אז נאר אין די דורות הקדמונים האט מען געהאט רוח הקודש, נאר שפעטער אויך.

ןן מיר ווייסן טאקע אז הופיעה רוח הקודש בבית המדרש, ווי דער ראב"ד זאגט דאס אליין אויף זיך. ביים רמב"ם איז אויך געווען רוח הקודש. ביים רא"ש איז אויך געווען רוח הקודש. ביים בעל שם טוב הקדוש איז אויך געווען רוח הקודש. דער לובלינער איז אויך געווען א חוזה. און אזוי ווייטער. דער דברי חיים פירט דאס אויס, אז בימינו אין אונזערע טעג איז יעדער מחבר וואס איז מכוון לאמיתה של תורה, ער איז זיך מייגע בתורה מיט יראת שמים, ער איז מחבר א ספר, דאס איז רוח הקודש. בימינו איז אויך דא רוח הקודש.

וואלטן מיר געקענט מיינען אז דאס וואס דער דברי חיים זאגט, אז אויך בימיו איז געווען רוח הקודש, איז אויך נאר בימיו. אבער דער אמת איז, אז מיר זעען רוח הקודש אויך בימינו. דער וואס קוקט אריין אין ספר ויואל משה זעט ממש ווי יעדעס ווארט איז רוח הקודש אינגאנצן. ווייל ווער עס קוקט אריין מיט אמת'ע אויגן, קען זען ווי ממש יעדעס ווארט איז רוח הקודש. זייט עס איז ארויסגעקומען דאס ספר איז שוין דא מער ווי צען יאר. און זייט דעמאלס איז שוין געשען פארשידענע שינויים, – זייט דעמאלס איז שוין אויך גרעסער דער כח פון

די סטרא אחרא, זיי האבן אריינבאקומען די מערת המכפלה, כותל מערבי און קבר רחל, וואס מען זעט ערשט יעצט ווי די סטרא אחרא ווערט אלץ שטארקער און גרעסער.

און באמת, אז מ'איז זיך מתבונן אין די אלע גזירות רעות וואס זיי מאכן אלץ, זיי זענען מחלל שבת, שמד'ן אויס אידישע קינדער און אזוי ווייטער, כאטש זיי זענען עבירות גדולות, אבער אויף דעם וואלט מען נאך געקענט האבן א הסבר אז זיי טוען דאס פאר זייערע תאוות, אבער ווי קען מען פארשטיין אז אידישע קינדער וועלכע שטאמען פון זרע אברהם יצחק ויעקב האבן אריינבאקומען יעצט אין זייערע הענט דעם מקום המקדש, - דער מקום המקדש וואלט געדארפט זיין ביי זיי אליין לכאורה אזא זאך וואס זאל זיי נישט אינטערעסירן, ס'האט גארנישט צו טאן מיט זיי. און לידער זעט מען אז דער מקום המקדש איז היינט אזוי הפקר, עס איז אזוי פריי, מיר אידן האבן אלעמאל געוואוסט אז דער מקום המקדש איז אזוי הייליג, אפילו היינט אויך, אזוי ווי דער רמב"ם זאגט אז די שכינה איז נישט אוועקגעגאנגען פון דארט. און לידער זעט מען ווי ממש כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש גייט דארט צו, נעבעך, יעדן טאג. - דאס גיין אהין איז דאך פארבינדן מיט אזא איסור כרת, וואס אידן האבן נאך קיינמאל נישט עובר געווען. אייביג האבן זיך געטראפן אידן וואס האבן עובר געווען ר"ל אויף עבירות, אבער די עבירה מ'זאל אזוי פיל אריינקומען בטומאה אין מקום המקדש, דאס איז נאך קיינמאל פריער נישט געווען. מ'האט נאך די עבירה נישט געטאן, און זיי האבן דאס באוויזן מיט אזא הפקרות, און עס טרעפען זיך נאך מנהיגים וואס האלטן מיט זיי.

דאס ווייזט נאר אויף איין זאך. אז זיי ווילן אויסרייסן כל קודש, אלעס וואס איז הייליג ביי אידן. זיי ווילן ווייזן, אז עס איז גארנישט דא קיין קדושה, נאר טומאה און סטרא

אחרא, ר"ל. - און מ'זעט אזוי אין ויואל משה, ווי ער איז חושש אין ער האלט, אז עס איז גארנישט פארהאנען קיין גזירה און קיין רדיפת הדת וואס זיי ווילן נישט טאן, זיי ווילן אפילו טאן דאס וואס מיר קענען זיך נישט מצייר זיין.

דער אמת איז - אזוי ווי כ'האב פריער געזאגט - אז דאס אליין וואס מיר זעען אז די צדיקים פונעם פריערדיגן דור און די ערליכע אידן פונעם איצטיגן דור וואס זענען מיט אונז אינאיינעם, האבן אזא כח אין די קדושה אזוי פאראויסצוזען, נישט מיט פאליטישע ידיעות, נאר מיט'ן כח הקדושה, ווי דער דברי חיים זאגט, אז מיט זייער דביקות אין בורא כל עולמים קומען זיי צו צו רוח הקודש אויך בימינו אלה - דאס אליין גיט צו התחזקות, אז כל דברי נביאים אמת, און אז עס ציט זיך איין שלשלת ארוכה, ווי די גמרא זאגט, פון די נביאים ביז אלע צדיקים, ביז צום צדיק אמת וואס איז דא אין אונזער דור.

מיר האפן נאר, אז דער ערליכער איד, דער צדיק פון דעם דור, וואס דאס איז דער פעטער זאל מאריך ימים זיין (ז"ע), וואס עס טוט אים אזוי וויי און ער איז אזוי מתפלל אויפ'ן צער פון כלל ישראל, און ער בעט אז די מדינה זאל בטל ווערן אויף אזא אופן אז עס זאל חלילה נישט שאדן פאר קיין שום איד, עס זאל בטל ווערן נאר דורך השי"ת אליין, דורך די גאולה שלימה, אזוי ווי ער ברענגט אין די הקדמה, - די תפלות וועלן אוודאי נתקבל ווערן, און דער בורא כל עולמים וועט אונז העלפן, אז אזוי ווי מיר האבן געזען דעם גרויסן שפלות און עלבון התורה, וועלן מיר אויך די זכיה האבן צו זען טאקע דעם התרוממות פון כלל ישראל און פון די תורה הקדושה, און דער בורא ככל עולמים וועט אונז העלפן אז מיר וועלן זוכה זיין צו גיין מיט'ן פעטער בראשינו אקעגן משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן. (מהר"ם ט"ב לפסח, ע' עה)

* * * * *

אסיפת מחאה באולם הגדול מאנהעטן סענטער

יום ג' דעשי"ת, תשל"ז

הלב לתשובה, כמו שידוע לשון הרמב"ם ז"ל שהוא בבחינת עורו ישנים משינתכם. ואף שזהו אחריות גדולה ודבר קשה להגיד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם בימים האלו ימים הנוראים שבין ראש השנה ליום הכפורים, עם כל זה אל תחשוך רק כשופר הרם קולך, כי אדרבא כשיש דין למטה אין דין למעלה.

באמת ישנם כמה ענינים שצריכים לדבר עכשיו מהם, ובודאי ידברו הרבנים הגאונים שליט"א מהם, אבל דבר אחד הנני רוצה להזכיר בתחלה, דבר כזה שאם לא היינו מזכירים למחות נגדו ברבים, היינו עושים בזה עון פלילי. הנה דבר זה הוא ידוע כבר לכולנו שמלכות הרשעה של הציונים בארץ ישראל, המכונה בשם מדינת ישראל הם גוזרים תמיד גזירות רעות נגד אחינו בני ישראל שומרי תורה ומצוות, אשר גם על זה היינו צריכים לזעוק ולמחות תמיד. אבל האחרון הכביד מה שאירע עכשיו בסוף השנה שעברה, אשר גם הרחוקים מאתנו אשר אין לחשוד אותם שיש להם שנאה על הציונים, גם המה כתבו שהיה פאגראם – מיהודים – נגד יהודים שומרי תורה ומצוות אשר כמוה לא נהייתה.

היה זה ביום השבת קודש בעיר בני ברק, שעיר זה יש בה הרבה תורה ועבודה וקדושה, עיר זה נתייסדה ע"י הגאון החזון איש זצ"ל, ונתיישבו שם במשך הזמן הרבה הרבה משפחות מבני שומרי תורה ומצוות בליעה"ר, ובראשם רבנים ואדמורי"ם, ומנהיגים ראשי ישיבות ותלמידיהון, חסידים ואנשי מעשה, ומעולם לא היה שם חילול שבת קודש בפרהסיא, כי גם הפורקים ידעו שאין לנסוע בש"ק עם אויטא במקום שכל התושבים המה שומרי שבת כדת. אבל היות שלאחרונה נתרבו בעוה"ר פורקי עול הדרים מסביב לשכונות הללו של היראים. והם התחילו לחלל את הש"ק ולנסוע גם דרך הרחובות והשכונות החרדיים, היה זה צער גדול להתושבים ויצאו במחאה נגדם. וקמו הציונים והשוטרים שלהם, והתנפלו על המוחים בעד קדושת השבת באכזריות גדולה, והכו בהם מכות אכזריות ר"ל.

ישעי' הנביא אומר (נ"ח א') קרא בגרון אל תחשוך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם.

מורי ורבתי, רבנים וראשי ישיבות חשובים, בעלי בתים נכבדים, יראי ה' וחושבי שמו. אשר נתאספו היום כאן על הקריאה של הרבנים גדולי התורה שליט"א. כולנו יודעים את גודל מעלת הימים הנשגבים אשר אנו עומדים בהם עכשיו, הלא המה הימים הקדושים שבין ראש השנה ליום הכפורים, הנקראים בין כסה לעשור. בודאי היה מתאים יותר להתאסף עכשיו בבית הכנסת ובבית המדרש מקום קדוש, אבל מאחר שהחליטו גדולי הרבנים שיחי' לאסף ציבור גדול כזה בליעה"ר ביחד, אין לנו ביהמ"ד גדול בעיר שיוכל להחזיק עולם גדול כזה, לכן הוכרחנו להתאסף כאן ברחובה של עיר.

הנה ידוע מה שאמר שלמה המלך ע"ה (קהלת ג') שיש כמה מיני זמנים בעולם, ובתוכם הוא חושב שם עת לחשות ועת לדבר. ולכאורה הוי בימים שבין כסא לעשור עת לחשות, כי הלא הזמן גרמא לכל איש ישראל לעשות לעצמן חשבון הנפש על מצבו, ולהתבונן בעצמו היכן הוא עומד בקיום חובתו בעולמו ובשלימות הנפש שלו. אכן גדולי התורה הכריזו יום זה שיהיה עת לדבר, שיתאספו בני ישראל מכל מושבותם לכאן, והרבנים ידברו אליהם. וכמו שאומרים בהפטרה דשבוע הזו, והוא מאמר הנביא הושע (י"ד) שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעונך וגו' קחו עמכם דברי"ם, היינו שיקבעו בימים הללו עת לדבר, ובני ישראל יקחו עמהם את הדברים הללו לתוך לבם.

וזהו יש לומר בכוונת מאמר השי"ת לישעי' הנביא, קרא בגרון, היינו בקול רם. אל תחשוך, מלקרוא ומלדבר מטעם הנ"ל, כי בזמנים הללו יותר טוב שיהיה עת לחשות, רק כשופר הרם קולך, להגיד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם. כי אין הזמן עת לחשות רק אדרבה צריכים להרים את הקול ולדבר בקול רם, לעורר את בני ישראל כדוגמת השופר שהוא לעורר את

הכח אל הפועל, אז יביאו רק צרות לכלל ישראל, והם יזיקו לבני ישראל שומרי תורה ומצות הרבה יותר ממה שהזיקו כל הרשעים שבאומות העולם. א"כ היאך שייך לומר אלמלא ראיתיו לא האמנתי. הלא צריכים אנו להאמין בדברי רבותינו הקדושים ז"ע שהרשעים הציונים חשודים ועלולים על הכל, אפילו אם אין רואין אותו עין בעין.

ובאמת עלינו להתבונן ולראות שכל הצרות אשר סבלו כבר בני ישראל על

ידיהם, ובפרט מעת שהצליחו לייסד את המדינה, והם גוזרים תמיד גזירות רעות על ישראל שומרי תורה ומצוות, וגם ידיהם דמים מלאו עד שפיכת דמים ממש ר"ל. ובכל פעם ששומעין ממעשיהם הרעים, התמיהה ניכרת על הרבה מאחב"י, וזה אל זה שואלים היאך יכול להיות שהגיע רשעתם עד כדי כך – הן אמת שהם שונאי הדת, אבל שירהיבו עוז בנפשם במדה גדולה זו, זה לא עלה על הדעת. אבל כל זה הוא רק ע"י שאין מתבוננים על מקור מחצב רשעתם, דאם היו מתבוננים כראוי, היו רואין שכל מעשיהם הרעים המה פירות ופירי פירות מהציונות, אשר נוסדה זה שמונים שנה, וכל גדולי ישראל גאונים וצדיקים מכל מקומות מושבותיהם ממדינות רוסלאנד, פוילן, ליטא, אונגארן, דייטשלאנד וכו', כולם נתייראו מאוד מהתוצאות שיבואו ח"ו מרעיון הפסול הזה. כמו שאנו רואין בהמכתבים והמאמרים שנכתבו ע"י הגאונים והצדיקים זה ששים ושבעים שנה, והזהירו את בני ישראל שממשש ובא עכשיו סכנה ונסיון יותר גדולה וגרועה ממה שהיה בימי הש"ץ שר"י.

ועוד מקודם להציונים כאשר התחיל עוד רעיון הקאלאניסטען להעמיד קאלאניע"ס בארץ ישראל, יצאו כבר כל גדולי התורה נגדם, למחות ולהזהיר על גודל החורבן שיגרמו ח"ו בישראל. כאשר ידועים המכתבים של מרן הגה"ק בעל דברי יחזקאל משיניאוו, וק"ז הגה"ק בעל קדושת יו"ט מסיגעט, וכך משאר גאונים וקדושים מכל המדינות. כולם צווחו מאוד, והזהירו שיהיה עי"ז נסיון גדול לבני ישראל אשר כמוה לא נהייתה עוד מאת היתה לגוי, שיעמדו אנשים מזרע ישראל לפרוק מעליהם את עול התורה ועול הגלות בכח גדול כזה. ובעוה"ר היום בזמנינו הגענו לדור כזה אשר בו הצליחו הציונים להפיק זממם הרע, והעמידו מדינה, אשר עצם

ועוד הוסיפו על זה בני עולה ברשעתם לעשות מעשה מגונה ואכזרה אשר תסמר שערות ראש וכבדה אוזן לשומען, שחטפו מעל ראשן של המוחים את השטריימלעך שלהם, והדליקו את השטריימלעך באש ברחוב העיר, ועשו ריקודין וחינגין סביב התבערה, ממש לא יאומן כי יסופר, ואין להשיגו. אבל מה נאמר ומה נדבר, בעוה"ר מעשה שהיה כך היה. ומוטל עלינו למחות נגד מעשה נבלה זו בכל תוקף ועוז. אבל עיקר המחאה בזה צריך להיות כלפי פנים, להרים כשופר קולנו ולקרוא בגרון לבני ישראל קדושים ההולכים בדרך האמת, להתבונן וללמוד מזה, גודל הסכנה המרחפת על עם ישראל ע"י מלכות הציונית, ח"ו.

הנה ננקוט לדוגמא כשמדברים ממעשה זה, או ממעשה אשר דומה לזה, אז לשון בין בני אדם המספרים זאת הוא אלמלא ראיתיו לא האמנתי, כי זהו דבר אשר הוא באמת נגד השכל להאמין שיכול להיות כדבר הזה. אמנם אם נתבונן כראוי בדבר, אז יתברר לנו שאסור לומר על דבר כזה אלמלא ראיתיו לא האמנתי, וטעמא דמלתא הוא כמו שהורו לנו חכז"ל שעל דבר שקבלנו מצדיקי אמת שכן יהיה, אסור לומר אלמלא ראיתיו לא האמנתי. כידוע מה שספרו לנו חכז"ל בגמרא מס' בבא בתרא (עה.) על הפסוק (ישעי' נ"ד) ושמתי כדכד שמשותיך ושעריך אבני לאבני אקדח, כי הא דיתבי רבי יוחנן וקא דריש עתיד הקב"ה להביא אבנים טובים ומרגליות שהם שלשים על שלשים, וחוקק בהן עשר על עשרים, ומעמידן בשערי ירושלים. לגלג עליו אותו תלמיד, השתא כביעתא דציצלא לא משכחינן, כולי הא משכחינן. לימים הפליגה ספינתו בים, חזא מלאכי השרת דיתבי וקא מינסרי אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל', וחוקק בהם עשר ברום עשרים, אמר להו הני למאן, אמרו ליה שעתיד הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים. אתא לקמיה דרבי יוחנן אמר ליה דרוש רבי, לך נאה לדרוש, כאשר אמרת כן ראיתי. אמר לו, ריקא אלמלא ראית לא האמנת, מלגלג על דברי חכמים אתה. נתן עיניו בו, ונענש שם בעונש חמור ר"ל כידוע.

וכמו כן הוא ענין הזה, כי אחר שכל רבותינו הק' הגאונים והצדיקים זי"ע אשר היו בעת התייסדות הציונות, כולם הזהירו ואמרו שאם יצליחו הציונים ימ"ש להוציא מחשבתם מן

עמידתה וקיומה היא כפירה במלכות שמים, והגזירות והצרות מתרבים בה מיום אל יום. ורואין עין בעין את גודל כח קדושתם וכח תורתם של הגאונים והצדיקים מימים ההם, שראו והשיגו הכל מה שיבוא ומה שיהיה עוד לבני ישראל על ידי כת הזה.

ונקה לדוגמא שמו של גאון וצדיק אחד מימים ההם, ה"ה הגה"ק מוה"ר שלו' בער מליבאוויטש זי"ע (המהרש"ב), אשר כידוע סבל הרבה מהמשכילים אשר הפיצו רוח רעה במדינת רוסלאנד במדה גדולה, והעבירו הרבה בני"י לשמד, וגרמו חורבנות הרבה בין בני ישראל. ואעפ"כ כותב המהרש"ב ז"ל באחד ממכתביו שרעיון הציונות הוא גרוע פי כמה מרעיון המשכילים. ועוד יותר הוא כותב שם, שמי שמתחבר עצמו להציונים, לא יזכה לחזור בתשובה, כי כל מפיצה השכלה אף שהם פושעים גדולים, אף על פי כן יודעין בעצמם שהם פושעים ועוברי עבירה, ושעזבו את דרך האמת. אבל בהרשעים הציונים אינו כן, כאשר אחד מהרשעים שלהם אמר "שיהודי אינו מי ששומר שבת, או שאינו אוכל נבילות וטריפות, רק אדרבה, א איד איז דוקא דער וואס איז מחלל שבת און האלט נישט די תורה, זהו יהודי. וכן יתנהגו בארץ ישראל", עפ"ל. והמהרש"ב ז"ל מזכיר שם את ראשי הציונים בשם הטמא, הערצל שר"י ונארדוי שר"י כדי לידע שהרשעים הללו המפורסמים בכפירתם ובגודל טומאתם, הן הם היו הראשים והמנהיגים שלהם, ואם כן הוי הציונות תולדה ממושעים ורשעים כאלה אשר לא עמדו לישראל מעולם מאז היתה לגוי.

ולכן אנחנו אשר אנו חיים בדור הזה, אין דעם דור וואס עס איז פארווירקליכט געווארן זייער פלאן, ואנו רואים שנתקיים גם כל מה שאמרו לנו רבותינו זי"ע, היאך שייך אצלינו לתמוה בעת ששומעין גזירה חדשה, או שפיכת דמים אשר בא על ידיהם. אם אנו שומעין בשורה רעה כזו שהכו את בני ישראל על אשר רצו להגין בפני כבוד השבת, או שרפו השטריימלעך מעל ראשי יהודים כשרים אשר באו למחות נגד חילול שבת קודש בפרהסיא, בודאי שאין לנו לומר על זה אלמלא ראיתיו לא האמנתיו, כי מי שסובר שהם אינם עלולים על זה, יש סימן עליו שהוא נתפס למינות ח"ו. כי אנחנו צריכים להאמין

בדברי רבותינו הק' שהם עלולים על דבר הגרוע שבגרועות. וכל מי שמאמין בדברי רבותינו הק' גדולי התורה מדור דור זי"ע, צריך להבין ולידע שאדרבה זהו מהותה של המדינה שלהם, וכך ראוי להם להיות. ואין יכולים לבקש מהם שילכו בדרך אחרת מזה. וכל מי שמבקש מהם, או חושב בדעתו שהם ירצו לשנות את מהותם מדרך הרשעה שלהם, הוא מטעה את עצמו. כי מינות הציונים אין שייך להיות באופן אחרת ממהותם, כי מקורם ומחצבתם הוא ממושעים ורשעים כאלו אשר לא עמדו בעולם כמוהם משעת קבלת התורה בהר סיני. ומרשעים יצא רשע.

הק אמת שכבר עבר על בני ישראל זמנים קשים מאוד, בין בימי חכמי הש"ס, ובין בזמנים אחרים, אשר עמדו גם מבני ישראל פושעים ומסיתים שונים. אבל אף אחד מהם לא הגיע לנסיון נגע הציונות, אשר הצליחה בעוה"ר ללחום בכח גדול כל כך נגד תורתנו הקדושה, ונגד האמונה הטהורה, במרידה במלכות שמים גדולה, כהציונים הללו אשר מדינה זו הנקראת מדינת ישראל, הוא פרי מעללם של הרשעים האלו, וממלא אין לתמוה על שום גזירה ורשעות שבא על ידם.

והנה לכאורה היו יכולים לסבור שבזמננו היום לא יהיה רעיון הציונות לנסיון כלל, כי כל החשש שבנ"י יטעו אחריהם ח"ו, היה יכול להיות רק בעת שרשעתם היה עוד סתום וחתום, והיו יכולים ליצול במכמורם, כי אז היה יכול להיות בין בני ישראל סברות בדעת בעל הבית, שיחשבו שרעיון הטמא הזה של נאציאנאליזם יש לה איזה שייכות ומקור אל הקדושה, ח"ו. אבל היום אחר שהצליחו כבר בהקמת מדינתם, הלא כבר נראה עין בעין כמה אלפי אלפים מבני ישראל שהובילו לשמד ולפריקות עול התורה ומצוות ר"ל, וגם לשפיכת דמים בפועל ממש שעשו ושגרמו בעוה"ר, כידוע לכל. ואם כן, היו יכולים לחשוב שאין כאן לבני ישראל שומרי תורה ומצוות, עוד שום נסיון מרעיון הציונות.

אמנם למעשה רואין אנו שאינו כן ובעוה"ר עוד ידם נטויה להורס ולעקר יסודות האמונה ר"ל על ידי שלוחיהם הדתיים הנגררים אחריהם ונשפעים מהם, כמו שאנו רואים, כאשר

להשי"ת, על אשר היה לנו זכי גדולה זו שכ"ק מרן שליט"א (זי"ע) הנשיא דהתאחדות הרבנים השריש בקרבנו את דרך האמת עי" הדברי תורה והדרשות שנאמרו מפיו בלהבות אש קודש ובדמעות שלישי. עד שאין שום כח בעולם שיזיז אותנו מדרך הזה אפילו זיז כל שהוא.

ואחד מהיסודות שלמד אתנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א (זי"ע) הוא מה שאמר

לפרש בדברי הגמרא מועד קטן (יז). אמר רבי יוחנן אם הרב דומה למלאך ה' צבקות, תורה יבקשו מפיהו, ואם לאו, אל יבקשו תורה מפיהו. והקשו על זה המפורשים, דאיזה סימן הוא זה שנוכל לידע אם יכולים לבקש תורה מפי רב. אחר שאין לנו השגה בענין קדושת ודמות של מלאך, וא"כ איך נדע אם הרב הוא דומה למלאך אם לא. אכן יתבאר על פי מה שאמרו לנו חכז"ל במס' חגיגה (טו) אם הראשונים כמלאכים, אנו כבני אדם. אם הראשונים כבני אדם, אנו כחמורים וכו'. והענין הוא, שאנו יודעים שכל הצדיקים וגדולי תורה מדורות הקודמים שהיו מקושרים דור אחר דור עד משה רבינו ע"ה, כולם היו כמלאכים, והיינו שאין דעתם דעת בן אדם שיכולים ח"ו לחלוק על דבריהם ולומר שהיה להם טעות כבן אדם. דאם אומרים כן אז אנו כחמורים. וזהו כוונת הגמרא אם הרב דומה למלאך ה' צבקות, היינו שהוא הולך בדרכיהם של הראשונים הנקראים מלאכים, ואינו זו מדרכם ושיטתם שום זיז כל שהוא, אז תורה יבקשו מפיהו. כי אחר שהוא מתנהג כהמלאכים, היינו כהצדיקים הקודמים, והוא בשיטה זו שכל דבריהם של הראשונים הם אמת ויציב, כדבריהם של מלאכים אז תורה יבקשו מפיהו כי הוא כבן אדם. אבל מי שאינו מתנהג כדברי הראשונים ועל כרחך שסובר שהם לא היו מלאכים והיו יכולים לטעות ח"ו, אז דינו כחמור ואסור לקבל תורה מפיו, עכתוד"ק.

ובזה יכולים להבין גם מאמר הכתוב (בסיום פרשת תבוא) למען תשכילו את כל אשר תעשון, (ואח"כ בהתחלת פ' נצבים) אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם וגו' כל איש ישראל. דהנה כתיב ולא נתן ה' לכם לב לדעת וגו' עד היום הזה, ופירש רש"י ז"ל שזקני תלמידי חכמים כל זמן שמזקינים דעתם מתיישבת עליהם. כי בכל מה שהזקיץ הוא תופס ומשיג יותר את דעת רבו שלמד אותו את דרך

אירע עכשיו המאורע במדינת אונגאנדא, וניצולו איזה יחידים מהם, ובאו הדתיים והחניפו להציונים בדברי בוז, שהשי"ת עשה ניסים גדולים להחילים הציונים. וכידוע נתאספו הרבנים הגאונים שומרי משמרת הקודש כאן בחוץ לארץ והחליטו ביחד עם הנשיא דהתאחדות הרבנים, השי"ת יחזקהו ויאמצהו, ה"ה כק"ד שליט"א (זי"ע), להוציא כרוז בחתימת ידיהם, שבני ישראל לא יטעו אחריהם לחשוב שיש בהם ממש, ושהשי"ת רוצה ח"ו בקיומם. וכשראו הדתיים הנגררים אחריהם את הכרוז הזה, נתמלאו הם רוגז עליה, עד שכמה מהם היה להם חוצפה גדולה כל כך, לפרסם בכתב ובע"פ שהנשיא שליט"א (זי"ע) דהתאחדות הרבנים לא חתם כרוז זה.

ועתה נתבונן בדבר זה, עד כמה מגיע הנסיון

מהם ומהנלוים אליהם להכחיש דבר שהוא ברור כשמש ברקיע. וכי מי אינו יודע שיטתו הקדושה של מרן כק"ד שליט"א (זי"ע), אשר הוא לימד אותנו כל השנים, שהציונות הוא גרוע מעבודה זרה, ואין מציאות שיבואו לישראל נסים על ידי רשעים כאלו. הלא היא כתובה באר היטב על ספריו הקדושים, ועל לוח לבם של כל אלו אשר זכו לשמוע דברות קדשו בכל השנים, והיאך יכולים לבוא בני ישראל שומרי תורה ומצוות למצב כזה לפתוח פיהם בחוצפה גסה כזו, ולומר שכ"ק מרן שליט"א (זי"ע) לא הסכים על זה ולא חתם את שמו על כרוז הזה. ואין זה כי אם מגודל כח הרשעה של מייסדי הציונות, שכח טומאתם השפיע בהם דעות כוזבות, להפיץ רעיון הכפירה שלהם בתוך לבות בני ישראל ח"ו.

וזהו תכלית של האסיפה הזו שנתאספנו כאן

אלפים מבני ישראל שיחיו אשר מאמינים באמונה שלימה בכל דברי רבותינו הצדיקים האמתיים, שנתחזק ונדע שהשי"ת אינו עושה נסים רק במקום שעל ידי הנסים יבואו בני ישראל להיות ויאמינו בה' ובמשה עבדו, אבל נסים שיחזקו את הרשעים והכופרים, זה אינו במציאות כלל. ועין בעין אנו יכולים לראות היאך שנתקיים כל דברי הצדיקים האמתיים באזהרתם נגד עבודה זרה זו, ואין לשום אחד מאתנו ח"ו שום ספק בדבריהם הקדושים, כי כל דבריהם הוא בקבלה דור אחר דור עם מעמד הר סיני, וכל המשנה מהם ידו על התחתונה. ובחדא מחתא מוטל עלינו ועל כל ישראל לתת שבח והודי'

האמת בדרכו של השי"ת, להיות מעבדיו ומעושי רצונו ית"ש, וזהו למען תשכילו את כל אשר תעשון, היינו שתבואו לבחינה לעמוד על דעת רבו, אז תהיה אתם נצבים כולכם לפני ה' אלקיכם וגו' כל איש ישראל.

וגם עלינו להודות ולשבח על זה להשי"ת, ולומר ברוך הוא אלקינו וכו' שנתן לנו את הזכי' לשמוע את כל הדרשות ודברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א (זי"ע) שנאמרו בלהבות אש קודש ללמד אותנו דעת ותבונה, ולידע את דרך האמיתי אשר קיבל הוא מרבותיו הקדושים דור אחר דור עד משה רבינו ע"ה, אשר בדרך זה נלך כולנו אנו ובנינו ובני בנינו עד סוף כל הדורות, כמאמר הכתוב אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל.

ונסיים דברינו במה שכק"ד מרן שליט"א (זי"ע) מביא בהקדמת ספרו הק' ויואל משה, מדברי חכז"ל במדרש על הפסוק (איכה) זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל, שכמיהי' קץ הגאולה יאמר הקב"ה לישראל, בני, אני תמה מכם היאך המתנתם עלי כל אותן השנים בגלות, ועל זה ישיבו בני ישראל לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, לולא תורתך שנתת לנו כבר אבדנו בין האומות, עיי"ש. ויש לרמז בלשון המדרש תורתך שנתת לנו, שזה קאי על תורה שבעל פה, אשר על זה נקבע לומר בברכת התורה

ונתן לנו את תורתו, כמו"ש הר"ן ז"ל בדרשותיו (דרשה ד'), וידוע דתורה שבעל פה הוא כל מה שלמדו אתנו רבותינו הק' דור אחר דור, וזהו עיקר הקיום שלנו בגלות, ובפרט בגלות שהוא אצל רשעי ישראל שהוא עוד גרוע יותר מהגלות אצל האומות כידוע. בודאי אשר רק אמונתנו בדברי רבותינו הגאונים והקדושים מדורות הקודמים, זהו שעומדת לנו. ולכן ישיבו בני ישראל להקב"ה, לולא תורתך שנתת לנו, היינו תורה שבעל פה, כבר אבדנו בין האומות, להיות ח"ו ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם.

וכמו כן עלינו לשבח לארון הכל שנתן לנו הזכי' לשמוע את דברי התורה הזאת מפיו של רבינו הקדוש שיחי' (זי"ע), ודבריו הקדושים מונחים ומושרשים בדם שלנו, ורק בזה נוכל לזכות לקבל פני משיח צדקינו.

ומה שמוטל עלינו עכשיו הוא לעורר רחמים ולהתחנן לפני הבורא ית"ש שישלח לנו את ישועתו ממרום, ויתקיים מקרא שכתוב וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק. – והבורא ית"ש יעזור שיהיה כבר סוף וקץ לנסיון הזה, ואז יהיה סוף וקץ לכל צרותינו ותחילה וראש לפדיון נפשנו, ונזכה כולנו לגמר חתימה טובה, שיהיה השנה הזאת שנת גאולה וישועה אמיתית, לנו ולכל הכלל ישראל, במהרה בימינו, אמן. (מהר"ם ט"ב לשכת שובה, ע' פב)

* * * * *

באסיפת מחאה ב"מעדיסאן סקווער גארדען"

יום ט"ז אדר תשל"ט

עכשיו בספרו הק' על הגאולה ועל התמורה (סי' ק) מה ששמע מנעוריו מחשובי הדור שהכירו עוד את הדור שלחמו בעת שהתגברו כת הנעאלאגין למשול על הקהילות בהעברת הדת כרצונם, ונבחרו מגדולי המדינה זקנים גאונים וצדיקים, שבאו לפני המלך להתחנן לו ולבקש על נפשם להעביר את רעת המהרסים את התורה הק' להסיר את ממשלתם מעליהם, ונשאו חן בעיני המלך ומילא את בקשתם בשלימות, וניתן להם כח ורשות להקהל ולעמוד על נפשם להיות קהלות נפרדות בשמירת הדת בכל אופן ואופן, והיא שעמדה להם שנתקיים שמירת התורה הק' במקום דורות קדושים זרע בירך ה'. ונזרקה אז מפי החבורה שנתגלה להם פירוש חדש במה שאמרו בגמרא קידושין (ל"א) מזמור לאסף, וברשי ז"ל שם, שהוא דרשה על הקרא מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך וגו', קינה לאסף מיבעיא ליה, ודרש שם שאמר אסף שירה על שכילה חמתו בעצים ואבנים ומתוך כך הותיר פליטה בישראל. ובתוספות שם הביאו עוד פירוש אחר, שאמר אסף מזמור שהוא ממשפחת קרח על שטבעו בארץ שעריה ואמרו בני קרח מי שיוציא את השערים יוציא גם אותנו יעיי"ש. ובראותם אז עד היכן מגיע מחשבותיהם של פורקי עול מישראל להעביר על הדת, אמרו שמובן גם בפשטות מה שאמר מזמור וגו' אלקים באו גוים בנחלתך, שעל ידי זה שבאו גוים בנחלת ה' ולא היה הגזירה שיבואו הפורקי עול מישראל, גם על זה יש לזמר, כי אם המה המושלים גרוע הרבה יותר רח"ל, ואוי לנו שכך עלתה בימינו, עכד"ק ועיי"ש עוד.

אכן בעוה"ר היום כבר נתקיים כן גם על הפסוקים דלהלן, נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ, דכשהוא על ידי רשעי ישראל ומינים, כל שכן דפקרי טפי לנגוע ולסתור בחוצפתם ומרידתם את קבריהם של קדושי ומאורי התורה הקדושה.

ובאמת יש להתבונן בדבר ולהבין כוונתם הרעה במה שבחרו לעשות דבר כזה. אכן הדבר מובן בפשטות, שתכלית כוונתם בזה הוא לעקור על ידי זה ח"ו את האמונה מלבות

חכז"ל אמרו לנו שמיום שחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו. והנה היושב ראש של האסיפה ה"ה הגה"צ אבד"ק וואידיסלאוו שליט"א (זצ"ל) כבר הזכיר בפרטות כל הגזירות המתחדשים מדי יום ביומו בעוה"ר על ידי רשעי ישראל ראשי הממשלה בארצנו הק', אבל אני אייחד את הדיבור רק על פרט אחד מהגזירות הרעות אשר נתחדשה עכשיו אצלם, ומיום שנתוודע לי אינני יכול למצוא מנוחה לנפשי מצרה הזאת, והוא מה שרשעי ישראל הללו לבשו עוז בנפשם לגשת אל קברות הקדושים של חכמי התלמוד, כאביי ורבא, בני רב פפא, ור' והודה נשיאה, ועוד, לחפור שם חפירות כרצונם, רח"ל.

מורי ורבותי, מה נאמר ומה נדבר, אוי לנו שכך עלתה בימינו והגענו למצב כזה בעוונותינו הרבים. עודנו עומד נגד עיני זה יותר משלשים שנה כשהתחילו לדבר מהתייסדות המדינה של הציונים, והיה אז העולם שמם ומבולבל אחר החורבן הנורא כידוע, ושמעתי אז מפה קדוש מרן דודי רבינו, השי"ת יאריך ימיו ושנותיו (זי"ע) שאמר בזה"ל "אויב חלילה עס וועט אויפשטיין א מדינה קען מען זיך רישן אויפ'ן ארגסטן".

ובאמת אז בימים ההם לא היה מובן דבריו הקדושים להרבה גדולים וטובים, כי היאך יש מציאות לזה שאנשים אשר המה מזרע אברהם יצחק ויעקב יגרמו על ידי כח ממשלתם רע לבני ישראל שומרי תורה ומצוות. אבל לא ארכו הימים והתחילו לבוא על כלל ישראל גזירות רעות על ידם, ומהם גזירות כאלו שלא נשמעו בכל המדינות של אומות העולם שהיו ישראל גלין לשם. אמנם האחרון הכביד, שקמו אנשים מזרע ישראל, ולא נודעזע ידם הטמאות מליגע אל הקברים הקדושים של אביי ורבא ובני רב פפא וכו'. מה נאמר ומה נדבר, אוי נא לנו כי חטאנו והגענו למצב כזה.

עוד שמעתי פ"א מפה קדשו של כק"ד רבינו שליט"א (זי"ע) לספר, וכבר נדפס הדבר

בני ישראל, והם רוצים להראות לעיני כל שבכחם לנגוע בעצמות הקדושות הללו ולא יארע להם דבר.

ואף שבני ישראל קדושים הם מאמינים ובני מאמינים, וכולם יודעים שכל זה הוא רק על ידי ההסתר פנים ושפלות הגלות מה שיש בכחם של הרשעים למלאות תאוותם ורצונם ואינם נענשים על אתר, ואנו מאמינים באמונה שלימה שיבוא הזמן על כל אחד ואחד לשלם לו כגמולו

וכמעשהו, ואין רשעתם נוגע לנו ח"ו לגרוע מאמונתנו בכל י"ג עקרים ובכל אות מהתורה"ק, אבל אף על פי כן מוטל עלינו למחות נגד עלבון התורה הק', און זיך אננעמען פארן כבוד שמים. כי צריכים אנו להראות לכל, וגלוי לכל העמים, שאין לנו שום חלק ונחלה בעון הנורא הזה, ואין לנו שום התקשרות עמהם. ועל כן אחר שנשאתי ונתתי בדבר עם גדולי ההוראה שיחיו, באנו למסקנא דלהלן להלכה ולמעשה. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, אסיפה מחאה, ע' פח)

* * * * *

יום כ"ו מנחם אב תשמ"א קרית יואל יצ"ו יומא דהילולא של כ"ק רבינו הגה"ק זצוקללה"ה וזי"ע

מכלה ממונם של ישראל וכו', וכששמעו חכמים בדבר קבעו את טבעתה וסתמו את חלונה. ויש לדקדק הלא מעיקרא כשהמירה דתה ונשאת לסרדיוט אחד, עשתה כבר רעה גדולה יותר מדאי, וביזתה את כל מצוות השי"ת ותורתו הקדושה. אם כן למה לא נקנסה המשמורה עד ששמעו חכמים שאמרה עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל.

וכבר הזכרנו בשבוע הבעל"ט (לפני תלמידי הכולל בסיום מס' סוכה) דבר נחמד מכ"ד זי"ע אשר אמר בקהילתנו זענטא יצ"ו בשנת ת"ש, כשכבר התחילו הצרות והשעבוד מצוררי היהודים, וידוע שכת הציונים ידם לא היתה מנוקה ממעל הזה ועם כל זה נעשו אז כמצילים ובאו לעזר לאחב"י הנדכאים, ולהשתתף בצרתם. אבל מרן כק"ד ז"ל, אשר משמיא נחית לשמור על כרם בית ישראל, הרעיש בקולו קול עוז, לאמר, סורו נא מעל אהלי אנשים הרשעים האלה וכו', ופרסם לכל שהן הנה הגורמים לכל הצרות רח"ל.

וביאר אז מרן כק"ז ז"ל את הענין כדבר בעתו, דנראה ברור דעל מה שמרים בת בילגה המירה דתה ונשאת לעכו"ם, לא חשו חכמים כל כך לקנוס משמרתה, כי מזה לא יצא עוד מכשול לעדת ישראל, שהרי היא נחלקה מעדת ישראל לגמרי, והיא תשא את עונה. אכן כאשר העיזה לבא בחזרה בשעת צרתם של ישראל, ולהחציף פניה לומר כי העבודה שישראל עובדים להשי"ת אינה עומדת להם בשעת דחקם, על זה הקפידו חכז"ל כבר, כי ראו סכנה גדולה בדבר. כי בדברי שחץ כאלו, יש מקום להסית ולהדיח לבבות נשברות ונדכאי רוח, ולפיכך קבעו את טבעתה וכו' וקנסו אז את כל המשמורה. וכאשר רואים בעוה"ר כן גם אצל הציונים, שבזמן קשה כזה (שהי' אז בשנת ת"ש) שאין לך יום שאין קללתה מרובה מחברתה, ועיני ישראל צופיות לישועה, מצאו כת הציונים מקום מוכשר להרויח מצרות ישראל, ולצודד נפשות נקיות אחרי רעיונם הטמא, דבר שלא הי' יכול לעלות על הדעת בשנים כתיקונם, דאנשים העוברים על כל

ורואים אנו בעוה"ר כהיום שהבע"ד מתגבר בכל כחותיו לעקור מורשת וקבלת אבותינו, בענין איסור הקמת המדינה לפני ביאת משיח צדקינו. שהוא באמת לכל השיטות של כל גדולי וצדיקי דור הקודם מרידה נוראה במלכות שמים, ופריקת עול הגלות שנגזר עלינו מהקב"ה. חוץ ממה שידוע שעיקר מטרתם בהקמת המדינה הי' לעקור את התורה מישראל וגם למחוק את שם שמים לגמרי רח"ל. וכאשר כן הי' ההתחלה שלהם בהכרזה שפרסמו על התייסדות המדינה, שלא הזכירו שמו של הקב"ה על מגילת היסוד של המדינה, ורק אחר ריבוי ההפצרות של אנשי האגודה התפשרו לכתוב שם צור ישראל. וכבר הכה על קדקדם מרן כק"ד ז"ל בויואל משה (מאמר א' סימן ק') שקיימו בזה מאמר הכתוב (בפ' האזינו) וינבל צו"ר ישועתו, עיי"ש.

ודבר זה הוא באמת תמוה מאוד מאוד, היאך מצאו מרגוע לנפשם אותם הנציגים הנקראים שומרי תו"מ ויראי השם, לשבת בכנופיא של רשעים בעת שפרסמו על התייסדותם, והחליטו שלא יזכר ולא יפקד שם שמים רח"ל. ולא די שלא מיחו על זה, באו המה עוד בעצמם על החתום. וכל זה הוא חוץ משאר הרעות שעשו בזה, כמבואר בויואל משה (מאמר הנ"ל) עיי"ש.

ודכירנא בהיותי תחת אחד השיחים עם מרן כק"ד זי"ע פעם אחת בענין זה, לא מצא שום מבוא לקרב הענין אל השכל, ודיבר מזה מתוך דאבון וכאב נפש ולב, וימאן להתנחם על זה. אבל עכשיו הגענו למצב כזה, שבאם נתבונן בהשתלשלות ופרטי המקרים, זה כשלשים שנה מעת הווסדה, נעמוד על ענינה. ומסיום מסכת סוכה במעשה דמרים בת בילגה שהמירה דתה ונשאת לסרדיוט אחד וכו' נתחוור הענין גם על זמנינו זה, ויש מוסר השכל על מצבינו אשר בה אנו שרויים.

דהנה סיימנו שם דכשנכנסו יוונים להיכל היתה בת בילגה מבעטת בסנדלה על גבי המזבח ואמרה לוקוס לוקוס עד מתי אתה

כח כזה, ונצטערו מאוד שלא עלתה בידם.

וכן ראינו שבאותן המקומות שלא היתה הארטאדאקסיע, נתחזקה כח האגודה. והגם שהי' בהרבה מקומות שעלה בידם לפעול ולתקן, עם כל זה התנגדו לה רובא דרובא מגדולי ישראל, הם ממדינת פולין וגאליציה, והן משאר מדינות כידוע ומפורסם לכל. וכן זכיתי בעצמי להיות אצל הרבה מהם ולשמוע מפיהם דעתם הגדולה בהתנגדות רעיון האגודה. ואף אלו גדולי ישראל שחזקו את האגודה, ידוע שמטרתם היתה אך ורק ללחום נגד רעיון הציונות הטמאה, שהתחילה אז להתפשט במדינתם, והי' ופשמ מרה עליהם, לכם תמכו בידי האגודה כשראו שעומדת להלחם נגדה, והיתה להם כמים קרים על נפש עייפה. אבל מעולם לא יכלו לצייר לעצמם, שיבוא זמן כזה שהאגודה בעצמה תפול למצב ולמדריגה שפלה ונמוכה כזה. ליכנס בעובי הקורה במלכות המינות, ולהיות מעמודי התווך של השלטון, עד שמבלעדה אין לה תקומה. ולחיזוק על כל מעשיהם התעתועים הללו, ישתמשו עוד בשמות מייסדי הגאונים הצדיקים זצ"ל כאלו הם הסכימו ח"ו לאגודה שפלה כזו. ולטעות את לב ההמון עם ואת לב עצמם הם מעטרים את הכותלות אשר באולם כנסיותיהם עם התמונות של הגאונים והצדיקים שכבר הם בעלמא דקשוט, ואין יכולים עוד למחות על מעשה הנבלה שלהם, ואין לך חירוף וצער גדול מזה. ופשוט הדבר למי שאינו משוחד אליהם.

ואנקוט לדוגמא מה שפירסמה האגודה בה"צייטונג שלהם, שראש האגודה אמר שיהודים החרדים מתאהבים בראש הממשלה. והלא די בזיון וקצף לכתוב כן על איש כזה שדרש בפומבי בלעג ולצון מאדון כל הנביאים משה רבינו ע"ה, וגם חירף אותו. ונתפרסם הדבר גם בכתבי עת של אומות העולם, והי' זה חילול השם גדול, כי גם אצל אוה"ע לא ייעשה כזאת, כי חרדים הם לשמו ולזכרו של משה רבינו ע"ה, המפורסם אצלם שנתן הקב"ה התוה"ק על ידו. וראש הממשלה של הציונים אינו אפילו כהמתוקנים שבאומות. ואם כן תמה תמה אקרא היאך לא תבוש האגודה לפרסם בריש גלי שיהודים החרדים מתאהבים לרשע כזה. ואין זה רק כי על ידי התחברותם עם הציונים ירדו עשר מעלות אחורנית, ואין לך יום שאין קלקלתה

התורה כולה, גאולה תהיה לנו על ידם. ושומר נפשו ירחק מהם כמטחוי קשת, זהו תוה"ק. ועיין עוד מ"ש בזה בדברי יואל (פ' תשא), ובדברינו לעיל (יום ג' ואתחנן).

וייש לבאר את הענין קצת בתוספות ביאור, על שנקנסה כל המשמורה עכשיו. דמעיקרא כשנשאת לסרדיוט ונפרדה מכלל ישראל, לא היתה היזקה ניכר, כי שורשה נכרתה, ואין לה עוד שום חלק ונחלה עם בני ישראל. אבל כשנכנסו יוונים להיכל, ותבוא גם היא עם, ונשמעו דבריה המלאים ארס כפירה, ומכלה מנפש ועד בשר. ולא מחו בה משפחתה בשתי ידיים שלא תסית ותדיח שום אחד מישראל, הוכיחו חכז"ל בגנות משפחתה, וגם קנסו לכל הבית אב דאוי לרשע ואוי לשכנו, למען ישמעו וייראו, וללמדנו עד היכן הדברים מגיעים אם נותנים מקום לפריצים ופושעים לבצע זממם הרשע, וק"ו אם עוד מחזיקים אותם ומייפים כחם, רח"ל.

ועלינו לשבח לאדון הכל שבמדינתנו מדינת אונגארן, לא מצאו כל כך כת הציונים מקום לנוח, ואף גם לא המפלגות הנגדרים אחריהם כהאגודה והמזרחי לא תפסו מקום שם. וכל זה היה לסיבת מעמדם החזקה של בני אונגארן, לחזק רק גבול עצמם, ושלא להתערב עם חוגים שונים, אפילו בכוונה של לפעול ולתקן אצלם, והגם שאין להסתפק שבין מייסדי האגודה היו באמת תלמידי חכמים גדולים וטובים, אבל עם כל זה לא יכלו לעמוד על משמר הגבולים שלא יתערב זר ביניהם. וידוע שהגאון ר' חיים מבריסק זצ"ל משך ידו תיכף מהאגודה מהאי טעמא, כי הבחין בתערובות שונות שבהם, שהתערב ביניהם נטע זר.

והסיבה לזה הי', שהיות שהאגודה היתה וועלטס-ארגאניזאציע, וזאת אינה יכולה להצליח. כאשר הסביר לי פ"א מרן כק"ד זי"ע, שזאת היתה מעלת הארטאדאקסיע באונגארן שהצליחה כל כך, מפני שמענה דרך זה של לפעול ולתקן אצל הכלל, ולכלול כל החוגים ממינים ומארצות שונות שהיו בנחות דרגא מהם. כי ידעו היטב שרק אם יתייסד הארטאדאקסיע בדרך כזה, יהיה טוב. וידוע שהרה"ק ר' יהושע"לע מבעלזא זי"ע והגאון ר' שמעון סופר מקראקא זי"ע רצו ג"כ בכל כוחם לייסד במדינתם

וענין זה הוא כצחוק מכאיב בעינינו, לדמות ולומר שכן מצאנו מקור בקדושה לענין זה. והוא אצל רבינו כק"ד זי"ע שכל ימיו אשר חי, פעל ועשה למען הכלל, וכן מסר נפשו לברר ענין השלש שבועות וכל המסתעף לחומר ענין עבודה זרה הציונית, שהיא מכה אשר לא כתובה בתורה, יען שבדורות הקודמים לא הי' מן הצורך לברר ענין זה, והוא כתבם בדם לבו הטהור בספרו הגדול ויואל משה. ואף על פי כן הוא מאריך בהקדמתו שם, שכל יגיעו ועמלו הוא רק לאותן שאינם נתפסים בזרם העולם וכו', ואם יועיל להציל אפילו אחד מישראל, כל החיבור כדאי הוא אצלו. וכן הוא מעתיק בהקדמת ספרו על הגאולה ועל התמורה את דברי הרמב"ם ז"ל בספר המורה עיי"ש. וכיון שזה לעומת זה עשה האלקים וכו', עושים גם המה, להבדיל, במסירת נפשם את שליחותם, שהיא בעו"ה מכה הס"מ וחילולתו שרוצה להסית ולהדיח את בני ישראל לרעיון הטמא הלז, ואף אם לא יועילו רק לאדם אחד, שיראה שמתקדם שלטון הדת בארץ, ויאמין להם, הכל כדאי להם.

ומה שהנני מאריך עכשיו בענין זה הוא, כי צר לי מאוד לראות היאך שנגררו אחריהם בימינו אלה קהלה קדושה ומפורסמת בכל העולם מכל השנים ללוחמים גדולים נגד הציונות והאגודה, ואף על פי כן עמדה מבניהם דור חדש, אשר מעלה מעל בדרכי אבותיהם ורבותיהם הק', ונטו מן הדרך רח"ל במדה גדושה. עד שגם כת האגודה ירדה כמה מעלות אחורנית על ידי השתתפותם עמהם. וצריכים אנו ללמוד מזה ולהשמר מאוד כי ענין זה הוא כהררים התלויים בשערה, ובאם נוטים אפילו זיו כל שהוא מדרך המקובל לנו מאבותינו, כבר נשתנה הכל ויורדים מטה מטה עד שאול תחתי' רח"ל. וכבר המשיל מרן כק"ד זי"ע ענין זה, להמדריגות הנקראים "עסקלעטאר" שעולים ויורדים בו על ידי כח העלעקטער, ואין צורך להאדם לזוז ולהגביה רגליו, רק כשמציג רגליו על העסקלעטאר, הוא הולך ויורד מעצמו. וככה הוא בענין זה, שהס"מ מסתפק כשנותן כף רגליו על העסקלעטאר והשבילים המוליכים למטה לבאר שחת, והשאר כבר נעשה מאליו, ויורדים ח"ו מעצמם אף אם אינם רוצים.

וכעת על של עתה באתי, שהממשלה שלהם נתנו צו ואומץ לה"ארכיאלאגן" לחרוש ולהרוס קברי קדמונים, שהוא בזיון וחילול נורא להנפטרים, ולא נתייבשה ידם לנגוע גם בקברי בעלי התוספות אשר מפיהם אנו חיים. ואף אחר שהוסכם ע"י הרבנים הראשיים שלהם שהמקום הלז מתייחס לקדושים אשר בארץ המה, שמו נציגים החרדים מחסום לפיהם, ולא נודעזע גופם מחילול הקודש. וכשחרדים על דבר ה' אשר כאב להם חילול הקדמונים כבת עינינו, יצאו למחות על זה, הוכו ונמרטו באכזריות נוראה אנשים ונשים וטף על ידי השוטרים שלוחי הסט"א שלטון הרשע, על אשר באו למחות. גם זה לא נתן מורך בלבכם של האגודה, ואדרבה בשתיקה כהודאה לדבריהם הסכימו לכל מעשיהם. ודם אנשים החרדים שומרי משמרת הקודש הופקר, על שלא סייעו בידם בבחירות הטמאות, וזהו ממש כח הסט"א וחילולתו שנתלבש בהם, והוא המדריכם ומורה דרכם, רח"ל.

ומילתא דתמיהא מדכר דכירי, מה שמתפארים עכשיו באחד מהשיגים הגדולים, שהעראפלאן "אל-על" לא יסע עוד בשב"ק. ובאמת מעיקרא דינא פירכא, שאם ידעו אלו הדתיים שה"אל-על" נוסע גם בשבת קודש, היכן היו עד עכשיו, מלמחות נגד חילול ש"ק וחילול השם שיש בזה נגד כל העולם כולו, שבמדינה ישראלית דורכים על השבת קודש ביד רמה. אך לא מזה אני רוצה עכשיו לדבר, כי זה אינו נוגע לנו כלום.

רק העיקר הנני בזה לעורר על הסמיות עינים, שהוכו בה חברי האגודה על ידי שהצטרפו אליהם כעת קהילה בא"י, שפירסמו שמשתדלים עכשיו להנהיג שלטון הדת בארץ ישראל. וכן מתריעים בחוצרות וקול שופר במכ"ע שלהם שהנהיגו שלטון הדת בארץ ישראל, והדת מתקדמת בהנהגתה. וידוע לכל שבקשר יסודם, וזהו דברי היתול ושחוק גם בעיני הכותבים בעצמם, כי ידועים המה שאין להם רק ארבע אנשים שהם נגד קט"ז חברי הכנסת, ואין להם שום כח נגדם. ולא עשו זאת רק מספק אולי יעשו דבריהם רושם בלב איזה טיפש או פתי, והכל

ומי לא שמע גדול המלחמה וההתנגדות שהי' להצדיקים הקדושים מבעלזא זי"ע, ה"ה ר' יהושע'לע ז"ל, ר' ישכר דוב ז"ל ור' אהרן ז"ל, שלחמו נגד המשכילים, המזרחי, הציונים והאגודה, למיניהם, שנתחדשו בכל דור ודור. וככה הי' דעת כל הצדיקים הקודמים. ועלינו לשנן זאת לבנינו ולבני בנינו.

וכן שמעתי באריכות מפי רבינו דודי זי"ע עוד טרם שנגמר התייסדות המדינה כשהתמרמר פ"א על שפלות הדור, אמר לי בתוך דבריו, פוק חזי הלא אותם האנשים שמלמדים זכות על המסיתים והמדיחים ומחזקים כוחם באיזהו צורה שהיא, עד כמה חשכו עיניהם מראות, ומשוקעים בתאוותם עד שבאים לידי כפירה וזלזול בכח הראות של כל הצדיקים מדורות הקודמים. כמו הרה"ק משינאווע זי"ע שהי' בעל רוח הקודש אמיתי, והסתופף עוד בצל הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע ואצל אביו הקדוש זי"ע. והוא ראה כבר את העתיד המר מרעיון ציונות, וצווח על זה ככרוכיא עוד בימיו. וכמו כן הגה"ק מהרש"ב מליובאוויטש זי"ע, שהי' מפורסם בקדושתו, וידוע עד כמה הרעיש בקול רעש גדול נגדם, בפה ובמכתביו הידועים, בדברים חוצבים להבות אש, וניבא על אסון נורא ח"ו. וכן שאר כל הצדיקים מכל קצוי תבל, בין ממדינות פולין, ליטא, דייטשלאנד וכו', כולם כאחד צווחו והזהירו לסור מאהלי האנשים הרשעים האלה. והיאך יש מציאות שיבואו היום יהודים כאלו שמניחים עוד תפילין ויוכלו לומר שהצדיקים הקדושים האלו טעו בדעתם. ולהבדיל הרשעים הגרועים, עוברי עבירות ואוכלי נבילות וטריפות, הם יודעים האמת.

ותמה אז מרן ז"ל ואמר, היאך יכול להיות סמיות עינים גדולה כל כך בעולם לבטל דברות קדשם של כל גאוני וקדושי ישראל נגד דעתם הטמאה והמטמאה של אלו הרשעים. ועוד יותר מזה, הלא ידוע דמקור הרעיון הציונות, הוא מאותו רשע הידוע, אשר העלה רעיון הלז בשנת תרנ"ו. והוא היה משומד ומופקר, לא מל את בניו, והשתוקק לראות עם ישראל הולכים אל הבישאף רח"ל לשמד. והיאך יכול יהודי מאמין בהקב"ה לראות איזהו התנוצצות ישועה ח"ו מזה רח"ל. וכבר צווח הכתוב (ירמי' ב') ועמי המיר כבודי בלא יועיל, עכתד"ק.

את הדברים האלה שמענו ממרן כק"ד זי"ע עוד קודם שהצליח מעשה שטן להקמת המדינה, אבל כהיום שכבר העבירו אלפים ורבבות מילדי ישראל לכפירה ולטמיון, כמו ילדי תימן, טעהראן, ומאראקא וכדומה, והכל יודעין כבר שעיקר מטרתם היא לעקירת הדת בשורשה. היאך לא יבושו אלו הדתיים וגם המכונים חסידי"ם ואדמורי"ם לעמוד לימינם בשביל בצע כסף שמקבלים מהם ולומר שמתקדמת שלטון הדת בארץ ישראל תחת ממשלת הרשעים הציונים. ורואין אנו ברור שזה מה שמקבלין ממון מהם, הוא הנקרא אצלם תיקון היותר גדול בדת, שמכרו בעו"ה בשבילה כל התורה כולה. כי את שאר כל ההישגים שהבטיחו להם הציונים, הם כולם שקר וכזב ולא יהי' מהם כלום. ורק זאת שיתמכו בידי מוסדות התורה בממון שלהם, וכונתם ג"כ פשוט ומבורר לעיני כל מי שאינו משוחד מהם, וכמו שקבלנו מרבותינו הקדושים מכל דור ודור, שהממון שמקבלים מרשעים עוקרי הדת מכניס רעל וסם המות בנשמת המקבלים, והגם שאינו ניכר תיכף עליהם, אבל במשך הזמן הוא עושה פירות רח"ל. וזהו כל מגמתם להמשיך יהודים חרדים ותינוקות של בית רבן הכשרים, לדרכם הרעה. ואין לתמוה אם יבוא זמן כזה שיתחילו לתמוך גם במוסדות התורה והחינוך שבחוץ לארץ, כי יודעים המה שלא יפסידו בזה ויבוא להם מזה רק ריוח, להמשיך עוד יהודים מחו"ל לדרכם הרעה ולטומאתם העמוקה רח"ל.

ובאמת עת צרה היא ליעקב לראות היאך שהם מצליחים להמשיך לדרכם עדות שלימות מישראל, ויש בזה גם משום חילול השם בעיני הגוים, שרואים איך שהדתיים עומדים לימין הכופרים הללו המבזים את כל קדשי ישראל. אבל כבר למד אותנו מרן רבינו כק"ד ז"ל שעלינו אין מוטל לתקן את העולם, וחובתנו הוא לחזק את שיטת התורה האמיתית בקרב מחנינו, ולהשריש אותה בהדורות הבאים אחרינו, לספר להם איך שכל הצדיקים מכל הדורות צעקו ופחדו מצרה הזאת, כי ראו והשיגו עוד מתחלתה מה יהא בסופה. ואיך שרבינו כ"ק דודי זי"ע שפך את לבו בדמעות שלישי בדברות קדשו בעת רעוא דרעוין ובדרשותיו להזהיר אותנו מלהתחבר עמם, והיה צועק ובוכה מאין הפוגות על השבר הגדול שהצליחו להקים ממשלה טרם ביאת משיח, אשר ברור שזהו מעכב גאולתנו ופדות

נפשנו. וגילה דעתו כמה פעמים בתוך דברות קדשו, שאינו מסכים בשום אופן שימצא בתוך בית המדרש שלו מי שיהיה לו אפילו רק הוה אמינא שיש איזה ממשות בהם ובממשלתם.

וצריכים אנו לידע שהיסוד מהכל הוא ההתחלה, ואם מתחילים לנטות מדרך המקובל לנו, אין שייך עוד לשאול שאלות וקושיות, אפילו אם נותנים חתימה על התיסדות של כפירה ושמד, ואפילו אם אומרים בפירוש שאינם רוצים להזכיר את שם שמים רח"ל. כי אחר שמעמידים את הרגל על דרך הרשע אז מתקיים רח"ל מאמר דוד המלך ע"ה (תהלים ל"ו) יתייצב על דרך לא טוב, רע לא ימאס.

וכל אלו אף שכבר המירו את שיטתם משיטות אבותיהם ורבותיהם הצדיקים זי"ע, ממשיכים הם עוד לומר שהם חסידים ותלמידים מרבותיהם הקודמים. אבל לו חכמו ישכילו זאת, ויבינו שאין ממש בכל הבליהם. כי מה שיושבים ביחד ומספרים מעשיות מצדיקים הקודמים זה אינו די, דאם אינם הולכים בדרכם, רק משנים ומטים את ההנהגה לדרך עקלקלות. אז כל הסיפורים והשיחות נחשבים כאפס ואין, ואין בהם שום ממש. כי פשוט הוא לכל בר דעת להבין שדביקות לצדיקים אינו נקרא רק אם דבקים בדרכם ובשיטתם, ולא בלקיחת איזה מנהגים אשר יכולים בניקל לקיים, ולספר סיפורי מעשיות. כי זה לעצמו אינו שוה כלום.

ובדורינו אלה לא יפלא עוד מה שפחדו כל כך הצדיקים מדורות הקודמים מנגע ומארה הזאת וגם היו צדיקים כאלו, כמו המנחת אלעזר זצ"ל וכדומה, שיצאו נגד הציונים וכל הנגררים אחריהם במלחמות חריפות כאלו, אשר לא היה מובן בעיני ההמון. אבל עכשיו נתגלה כבר לעיני כל ישראל שהיה להם ממה לפחוד ולהתיירא. ואנחנו שנתאספנו היום כאן ביום גדול כזה יומא דהילולא של רבינו הקדוש זי"ע, מוטל עלינו עכשיו להתחזק ולילך בדרכיו ולקבל על עצמינו לשמור מאוד שלא להתחיל לנטות זיז כל שהוא מהדרך שלמד אותנו, ואז נלך לבטח דרכינו.

ונקדים מה ששמעתי לספר על הגאון ר' יוסף חיים זאנענפעלד זי"ע הרב ואב"ד ירושלים עיה"ק, שבימיו התחילו הציונים להתפשט בארץ ישראל ולמשוך לרשתם אף תלמידי חכמים וישיבות, על ידי גודל הלחץ והרעב שהיה אז בארץ, והם התחילו לתמוך בעניים ובמוסדות התורה, והנסיונות היו גדולים מאוד, וגם לא היו כולם מבינים בגודל האסון אשר המה מביאים. וכן הצליחו בעוה"ר לעקור הרבה תורה ואמונה מישראל, וכן עמד לימינם הרב שלהם המכונה קוק שבכשרונותיו הגדולים ובכח תורתו הצליח להעביר הרבה בני"י לעבודה זרה הציונית. ולעומתם הי' הגאון ר' יוסף חיים זאנענפעלד ז"ל הלוחם הגדול שעמד בראש המערכה להציל את שארית ישראל מצפרני הרשעים הללו על ידי ההתבדלות וההתרחקות מהם ומממונם בתכלית הריחוק.

וכידוע שהגרי"ח ז"ל הי' בטבעו ענוותן ושפל ברך והכניע עצמו לכל אחד ואחד. וכשנשאל כמה הורע כוחו של קוק משאר הרבנים ותלמידי חכמים, שאינו רוצה להיות נכנע לפניו. פתח פיו בחכמה ואמר, שמצינו בספר תהלים (במזמור ל"ד) לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך, שסידרו דוד המלך לפי סדר הא"ב, חוץ מאות ו' שחסר שם. ולכאורה טעמא בעי, הלא בכל מקום שיש סדר אלפא ביתא בתהלים יש פסוק לאות ו' ג"כ, ובתמניא אפי יש שמונה פסוקים בו' ומאי שנא כאן שהחסיר את הו'.

והסביר את הענין בדרך צחות, על פי הידוע דאות ו' אינו מן היסוד, רק משמש לחיבור, וכמו שפירש רשי ז"ל בפ' ואלה המשפטים, דואלה מוסיף על הראשונים. ולכן כשסידר דוד המלך ע"ה מזמור על ענין של בשנותו את טעמו, דילג את האות ו', לרמז בזה, דעם איש המשנה דרכו וטעמו, אין בו אות החיבור, כי צריכים להרחיקו ולהשניאו. ומה שהוא תלמיד חכם זהו עוד יותר חסרון אצלו, כי על ידי זה יש לו כח יותר להרבות ציונות וכצירה בלב בני"י ולמשוך לרשתו נערי בני ישראל רח"ל. עכתד"ק. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, ראה ע' נג - ס)

* * * * *

ליקוט מדברות קודש שנאמרו במשך השנים

א. ירידת הדורות

שכל החזקת כשרות שיש לכל אחד ואחד מישראל הוא מחמת שרוב ישראל כשרין הן, וחזקה זו מרובא קאתי. אבל בעוה"ר בדורינו זה יש מקום לפקפק בחזקה זו מחמת שרוב בני ישראל בעוה"ר אינם מאמינים בתורתנו הקדושה ובדברי חכז"ל באמונה אמיתית ושלימה, ורק זעירין אינון, מיעוטה דמיעוטה מבני ישראל שעדיין חזקים הם באמונתם וביראתם, ובפרט בעניני גלות וגאולה שנשטטשו הגבולין ביותר. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, יום א' תולדות, ע' פג)

* * * * *

ג. התבדלות מרשעים הוא קיום התורה – ושלא להנות מכספיהם

הבטיח הקב"ה לאברהם אבינו שבכל עת ובכל זמן יעמדו להם לישראל בתי דינים ומנהיגים אמתיים שידריכו את ישראל לילך בעקבי הצאן בדרכי התורה, והשי"ת יהא עמהם שיצליחו בדרכיהם. ובימינו אלה הביד"צ של העדה החרדית הם העומדים על המשמר והם הממשיכים דרך החתם סופר ז"ל ותלמידיו, וכל ההולכים אתם הן הם אלו שנבלע בדמם ונחרת על לוח לבם שיטה זו של התבדלות גמורה מהכיעור והדומה לו, כאשר עשו גדולי ישראל בדורות שלפנינו בעת שרצו כופרים להעביר על הדת בכמה ארצות, וכמבואר בתשובת מהר"ם שיק ז"ל ועוד. וכל הצלחתם היה תלוי בזה שהתרחקו כמטחוי קשת מכל דבר שהיה לו קצת ריח של מינות. וזה היה דבר פשוט ומובן לכל גדולי אונגאריין, והם הורישו זאת לבניהם אחריהם.

רזן היא הסיבה שהצליח מעשה שטן להעביר על הדת קהלות שלימות של יוצאי תימן ושאר ארצות המזרח, עד תומם ממש רח"ל, כיון שהם לא היו מלומדי מלחמה ולא היה קבוע בלבם שיטה זו של התרחקות עד קצה האחרון מכל צל של כפירה בה' והתחדשות בדרכי התורה. ורק אלו שמחזיקים דרכי אבותיהם בידיהם, כולל שומרי החומות והעדה החרדית שנתייסדו על ידי גדולי ישראל רק הם מחזיקים מעמד והם מעמידים הדת על תלה, ועומדים על משמרת החינוך

וכמו שמבואר בדבר כק"ד מרן זי"ע שגם בימי ריש לקיש כבר לא היה כמו בדורות הקודמים, ולפי זה ק"ו בן בנו של ק"ו בדורנו אלה, שנשארו בדור שפל בלי הצדיקים שהגינו עלינו, עד שנופל פחד גדול כשמתבוננים במצב הדור, שמה שסבלו בני ישראל בדורות הקודמים מרשעי אומות העולם, סובלים היום בני ישראל עוד יותר הרבה מרשעי ישראל, שהשיגה ידם ליקח ממשלה לעצמם, והם מעבירים לשמד אלפים ורכבות מזרע ישראל, והם גוזרים גזירות רעות על בני ישראל שומרי תורה ומצוות, באופן אשר לא שערום אבותינו, והם מעכבים את הגאולה שלימה. וכמו שנהג ק"ז הייטה לב זי"ע עוד בימיו לומר ושבור עול הגוים ועול הגליות מעל צוארנו, להתפלל שהשי"ת ישבור את כחם של כל הרשעים, של רשעי אומות העולם ושל רשעי ישראל. ואם כן בימינו אלה על אחת כמה וכמה שקשה מאוד המצב לבני ישראל שומרי תורה ומצוות להתחזק, כי אין אנו ביכולת לעשות כלום, כי הי תורה והי מצוות דמגנא עילן, ואם כן בודאי שכל גזירות ותקנות חכמים במקומם עומדת, ואדרבה רק זה נותן לנו כח וקיום בגלות המר הזה, בכח ובזכות שאנו מתייגעים לילך על דרך המקובל לנו... הבורא כל עולמים יעזור לנו בזכות האמונה שלימה ובזכות שאנו מדקדקים לילך בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים מדור דור, שנזכה להתחזק בדור השפל הזה, ונזכה כולנו במהרה להגאולה שלימה ולראות בהתגלות כבוד שמים עלינו, במהרה בימינו אמן. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, ס"ג חיי, ע' ט)

* * * * *

ב. בעוה"ר בדורינו יש לפקפק בחזקת כשרות, שפעם היו יכולים לתת לכל או"א מישראל

ובעוה"ר בדורינו אנו הוא עוד יותר מבדורו של רבן גמליאל (שתיקן הברכה ולמלשינים) כי רבו המינים מאד. ועד הדור הזה עדיין היו יכולים לתת לכל אחד ואחד מישראל חזקת כשרות, כשיטת הפני יהושע ז"ל,

הטהור, הצניעות, הכשרות, וכל המסתעף. והם הנקראים בני אברהם יצחק ויעקב, שממשיכים דרך האבות בלי תערובות.

ומדי דברי בשבחה של ירושלים ובית דינם הצדק, מוצא אני חובה לנפשי לגלות דעתי בענין השערורי' שנתהווה לאחרונה בעוה"ר בעיה"ק, אחרי שהביד"צ פרסמו כרוז לאסור איסור על כל החרדים לדבר ה' שלא להנות מכספי השלטון דשם שרוצים להושיט עזרתם לבתי התלמוד תורה והישיבות, וגם אסרו להורי הילדים להחזיק ילדיהם בבתי חינוך כאלו שנהנים משלחן איזבל. ובעוה"ר נעשה טשטוש המוחין והפכו הקערה על פיה לאמר שלא היתה כוונתם רצויה וכל מגמתם הוא רק לבזות את מי שהוא ח"ו. בכגון דא צריך אני למודעי שהביד"צ עשו בזה כתורה וכהלכה ללא שום פני' וללא שום כוונה צדדית ח"ו, ובידעי ומכירי קאמינא, כי מכיר אני היטב את ידידי הגאון המפורסם אב"ד ירושלים שליט"א, ושאר חברי הביד"צ שליט"א, כי כל מעשיהם הוא לשם שמים, וגם כאן עשו רק מה שמוטל עליהם בתור גודרי גדרן של ראשונים כמלאכים, שכבר חוו דעתם בזה גאוני ומאורי ארץ זי"ע, מייסדי העדה החרדית, שגם הם כתבו בכרוזים שחוב על כל אחד ואחד להתנזר מכספי הממשלה, וכי חוב הוא על כל ההורים להוציא את הילדים מישיבות כאלו שנהנים מכספים כאלו, וכדכתבו בפירוש בהכרוז בחתימת הגרי"צ דושינסקי, הגרש"ב סופר, הגרז"ר בענגיס ועוד רבנים מפורסמים ז"ל, בשנת תש"ב. ואז היה המדובר בממשלת ענגלאנד, רק שחלוקת הכספים היה על ידי השתדלות והשפעת הציונים. ואם כן הביד"צ שליט"א שליחותיהו דקמאי קא עבדי, ולא חדשו כאן שום חדשות רק חזקו את האיסור דקאי וקיימי זה רבות בשנים.

חוב זה היה מוטל על הביד"צ לעשות, ועוד יותר מוטל עלינו בני חו"ל, לחזק ידיהם בעבודתם הקדושה למען החינוך הטהור ולבא לעזרת ה' בגבורים במלחמתם למען תינוקות של בית רבן, למען הציל אותם מידם של אלו הרוצים להשיבם מעל אביהם שבשמים ח"ו. ואע"פ שידענו מיעוט ערכנו ודל כוחינו לעמוד בקשרי המלחמה עם כוחות הערב רב, כי רב הוא, מכל מקום בזכותא דרבים דנפיש טפי, נתאמץ להתחבר יחד כל הקהלות הקדושות וכל הרבנים היושבים

על מדין, כאשר אנו רואים שנתאספו כאן בלי עוה"ר אלפים בנ"י מהקהלות הקדושות בניו יארק, שהם בעלי דעה אחת אתנו יוצאי אונגארין בשיטת ההתבדלות, ובפרט קהלתינו הקדושה יטב לב דסאטמאר שהיא הגדולה ביותר – עם כמה אלפים תשב"ר בלעה"ר, כן ירבו, המתחנכים על דרך התורה והיראה ברוח ישראל בחינוך טהור מזוקק שבעתים, כאן בניו יארק – חוץ ממה שיש לנו עוד קהלות קדושות ברחבי תבל, נתחבר ונתלכד יחדיו למען ה' ותורתו הקדושה. וגם אני בעצמי בתור נשיא של ההתאחדות הרבנים אשתדל לחזק רעיון זה בין הרבנים הגאונים שליט"א ובין כל איש ישראל, שלא ניתן המשחית לבא אל בתי בני ישראל לנגוף בהם ח"ו, ונחזק את העדה הקדושה בכל מיני חיזוק.

נחנו נלחץ חושים לעזרתם ולא ניתן להחליש כוחם. כי אם ח"ו תחלש כח העדה החרדית אז חבל על כל טירחתינו לחזק את הכולל שומרי החומות, כי בלי העדה החרדית וכלי הצלחתם במלחמתם למען החינוך, נשקפת סכנה גדולה לכל המוסדות והישיבות דשם. כי זה ברור שכל כוונתם של אלו הכופרים המושיטים יד עזרה לתורה הקדושה, שהוא היפך כל מאויים וכל מגמתם, היא רק בשביל תקותם להשתלט על הישיבות לגמרי, ותוצאותיו מי ישורנו, ה' ישמרנו. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, יום א' תולדות, ע' פה)

ד. על איסור קבלה תמיכה מהמדינה לבתי חינוך

עכ"פ בעוה"ר ישנם גם כאלו שלא יכלו לעמוד בנסיון הקשה הזה, ונתפתו לקבל תמיכה ממלכות המינות רח"ל, וע"כ קמו שוב רבני ירושלים, הבד"צ של העדה החרדית, והכריזו מחדש על האיסור הנורא של קבלת תמיכה מהם, וכן גזרו אומר שעל ההורים להוציא הילדים ממוסדות כאלו שאכן מקבלים כספים אסורים אלו. כי המתחנכים בבתי חינוך כאלו המקבלים יניקתם ותמיכתם ממקורות טמאים, בודאי שזה מזיק לחינוך שלהם. כן קבלנו מרבתינו זי"ע, והוא גם מסברא, שלא יתכן כשמקבלים כסף ממלכות כזו שהעבירה על הדת מאות אלפים מישראל, שלא יזיק לחינוך. ועוד

יותר מזה אנו רואים בחוש כהיום. שהרי עצם העובדא שהוצרכנו להתכנס היום לדבר על חומר האיסור של לימוד שפות זרות בירושלים, שבעוה"ר נפרצה פירצה זו על ידי שומרי תומ"צ, עובדא זו כשלעצמה מעידה יותר ממאה עדים שכשמקבלים תמיכה מרשעים נמשכים אחריהם לעשות כמעשיהם, ה"י. וטעות הוא לחשוב שמכסף כזה יכולים לנהל מוסד ברוח התורה והמסורה כראוי.

האסיפה שהתאספנו כאן היום, תשמש

כאזהרה והזכרה – ואני מקוה שכן יהיה – לאלו האנשים שלא יכלו לעמוד בנסיון, שישובו בהם ויחזרו ממעשיהם. ויתגברו על תאוותם ועל רצונם ויראו שעשו טעות בדרכם ויחדלו ממעלליהם. כי חלילה וחלילה להתפעל מהנסיונות, רק צריכים להשליך יהבם על השי"ת שלא יטוש ה' עמו, ובפרט שישנם ב"ה כל כך הרבה חרדים בחו"ל שמוכנים לעזור לאלו העומדים בנסיון. אמת הוא שקל יותר לקבל מהם ואין אנו יכולים לתת יותר מהם, אבל צריכים להתגבר על נסיון זה, וללמוד ממעשיהם של אחב"י משנים קדמוניות שעמדו בנסיון אף בעת שלא היה להם ממש מה לאכול, מה שאין כן בימינו אלה שהודות להשי"ת אין הקושיים גדולים כל כך כמו בימים ההם, בודאי שצריכים לאזור חיל ולא ליתן המשחית לבוא אל בתינו לנגוף. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, ב' וארא תש"מ, ע' טז)

ה. שבודאי היה עת פקידה להגאולה שלימה אחרי החורבן הגדול שעבר עלינו, רק ע"י הקמת ממשלת ישראל לפני הזמן, נדחתה הדבר

ומזה צריכים אנו ליקח התחזקות רב בכל

הזמנים, בכלליות ובפרטיות. כי בכללות מי יודע מה שצריך עוד לעבור על כלל ישראל, כמו שהיה מרן כ"ק דודי זי"ע רגיל לומר, שבודאי היה עת פקידה להגאולה שלימה אחרי החורבן הגדול שעבר עלינו, רק ע"י הקמת ממשלת ישראל לפני הזמן, נדחתה הדבר. ומי יודע על כמה זמן נדחה ישועתינו, וכמה רשעים כפרעה יעמדו עוד על בני ישראל ח"ו. כמו שגם היום בעוה"ר ישנם רשעים כאלו שמצליחים מפעם

לפעם, וסוברים שהם המה המושלים על כל ישראל, ועל כל העולם כולו. אבל אם מתבוננים היטב בדברי תורתנו הק', בפרשיות אלו, יאירו עינינו לראות שאין שום דבר מתנהג בכחות אנושיים, רק הכל הוא מלמעלה. ממילא נוכל להתחזק שיבוא במהרה גם הזמן הטוב, שנראה עין בעין שכל הגבורים המה כאין ואפס, ואנשי השם כלא היו. אכן עד אז צריכים אנו לידע לילך בדרך התורה הק', ולמצוא בדברי תורתנו הק' את הנחמה ואת הדרך להישועה, ולידע שאף מה שגלות החל הזה נתארך כל כך יותר מכל הגליות, אין זה סיבה להביא אותנו לידי יאוש ח"ו, כי הכל הוא בהשגחה פרטית מהבוכ"ע, לתקן את חטאתינו, כמו שאנו אומרים בכל הימים טובים ומפני חטאינו גלינו מארצנו, וכשיבא זמן ישועתנו יפלו כל הרשעים מגדולתם, והצלחתם יתהפך עליהם לשחוק ולהיתול, והיתה לה' המלוכה.

וכמו כן יש לנו בזה התבוננות לכל יחיד,

בפרטית המצב שלו. דהיינו אם אחד זוכה להצלחה בעניניו, הוא צריך ללמוד מפרשיות הללו, שלא יתלה את הצלחתו בכחו ובחכמתו ח"ו, לומר כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. וכן להיפך, אם עוברין על אחד זמנים קשים, ג"כ לא יתייאש ח"ו, רק ידע שהכל הוא מאת הבורא כל עולמים, בהשגחה פרטית, ולהאמין באמונה פשוטה שאפילו כל עשב וצמח האדמה מתנהג ע"י השגחת הקב"ה, ומכל שכן כל הבריות שברא השי"ת בעולמו, ומכל שכן כל איש מישראל שברא הקב"ה לכבודו, ועי"ז יתחזק עצמו לילך תמיד בדרך הטובה והישרה. ובפרט כאן במדינת אמעריקא, שיש להרבה בני אדם נסיון העושר, שהשי"ת עזר להם שהצליחו בפרנסתם, יש לחוש שלא יכשלו ח"ו עי"ז לשלוח את בניהם ח"ו לבתי הספר, ללמוד ולהכיין להם תכלית של הצלחה בפרנסתם על להבא. כי לו חכמו ישכילו זאת, היו רואים ומבינים ברור, שאין לכל זה שייכות אל ההצלחה, כי אף מי שאינו יכול אפילו לחתום את שמו בלשון העמים, יכול הוא לבוא להצלחה גדולה, וכמאמר הנבואה של שלמה המלך ע"ה (קהלת ט') לא לחכמים לחם וגם לא לנבונים עושר. וזהו יסוד גדול אשר אנו לומדים ממפלת פרעה הרשע, שבא לו אחר הצלחתו הגדולה חוץ לדרך הטבע, ואסור להסיח דעת מזה, שהבוכ"ע מנהיג הכל, והוא עשה ועושה ויעשה את כל

המעשים. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, מוצש"ק בא תש"מ, ע' לח)

ו. אסור לחשוב אפילו על שום אתחלתא וסיוע להגאולה ח"ו, ע"י רשעים וכופרים כאלו. ואדרבה, הם הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו

ומה לנו גדול מענין זה, שאנו רואין שתקנו לנו ברכה שלא עשני גוי, לאומרו בכל יום. וידוע מה שכתב הארי ז"ל על זה בטעמא דמילתא, כי ביציאת נשמתו של אדם בכל לילה, יכול לידבק בה נשמת עכו"ם (עיינ במגן אברהם ס' מ"ו ס"ק י', בסידור השל"ה הק', בדברי יואל ח"ד ע' ת"ב). וע"כ צריכין אנו לברך על זה בכל יום מחדש, כי האדם צריך רחמים וחסדים מהשי"ת, שלא יפול בדעות כוזבות בכל יום ויום, ובפרט בדור הזה שהוא מלא מינות וכפירה, ואין יכולין לידע ולהכיר מבחון על אנשים שהם מלאים דעות נפסדות, ואסור להיות שייכות עמהם. וביותר צריכים להזהר אלו שהולכים בחוצות וברחובות, ופוגעים בכמה מיני בני אדם. וכן אלו שנכשלים לקרות צייטונגען, אשר כולם המה מלאים מינות וזוהמא. ועי"ז יכול ח"ו להידבק עליו בלילה, נשמת גוי. כמו שאנו רואין בעוה"ר יהודים כאלה אשר ירדו על כך ממדרגתם שמאמינים באמונה פסולה זו, שהגאולה שלימה יבוא ח"ו על ידי רשעים וכופרים. היש לך מינות וכפירה גדולה מזה, הלא מבואר בדברי חכז"ל שגאולה העתידה לא יהיה אפילו ע"י נביאי אמת, ועל ידי שום בן אדם, רק ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו. וכן הביא ק"ז הישמח משה (בפתיחה) מדברי הזוה"ק (פרשת ויקרא) בפסוק (עמוס ה') נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, שהגאולה העתידה לא יהיה כמו הגאולות הקודמות שהיו על ידי כנסת ישראל, ועל ידי שלוחים מהקב"ה, רק יהיה על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו, וכן מביא (שם) את דברי המדרש (תנחומא פ' אחרי) לשעבר הייתם נושעים ע"י בני אדם. במצרים, ע"י משה ואהרן ומרים. בבבל, ע"י חנניה וכו'. אלו, כשם שהם אינם חיים וקיימים לנצח, כך גאולתם אינה נצחית. אבל לעתיד, אי אתם נושעים אלא על ידי, ובכבודי. וכשם שאני חי וקיים לעדי עד ולנצח נצחים, כך תשועתי וכו'. הה"ד (ישעי' מ"ז) ישראל נושע בה' תשועת עולמים, ע"כ. וזהו

הטעם בעצמו, שלא יהיה ע"י בני אדם אלא ע"י הקב"ה, כדי שיהיה תשועה עולמית ונצחית, עיי"ש. וכן אסור לחשוב אפילו על שום אתחלתא וסיוע להגאולה ח"ו, ע"י רשעים וכופרים כאלו. שהמחולל של רעיונם הטמא, רצה לעקור את כל התורה כולה, ולהביא את כל ישראל לשמד רח"ל, כנודע. ואין להשיג בדעת אנושי היאך יוכל לעלות על הדעת דבר כזה, שיוכל לבוא מהם ח"ו שום סיוע להקדושה, ובפרט להגאולה שלימה שהוא יסוד היסודות ומעיקרי האמונה. ואדרבה, הם הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשונו, כמבואר בספרי מרן כ"ק דודי זי"ע באריכות, ממקראי קודש וממאמרי חז"ל.

וידוע מה שהיה כק"ד ז"ל רגיל לומר, שבכל פעם כשמדברים ברבים לפני

הציבור, צריכים להזכיר מענין הזה. וכן אמר לי כמה פעמים, שלפלא אשר בכל מקום שהוא מעיין, בין בגמרא, ובין במדרש, תמיד הוא מוצא חיזוק בענין זה של האמונה הברורה. כאשר אנו יודעים שכל הגאונים והצדיקים האמתיים מדור הקדום עמדו כולם בדעה אחת בזה, ולא היה שום צל ספק בזה ח"ו, וכולם למדו אותנו שדרך הציונים הוא מקור הכפירה והמינות. והיום בעוה"ר נעשה ענין זה לפלוגתא ח"ו. והדבר הוא ברור, שכל אלו ששינו את דעתם בזה, הוא ע"י גודל הנסיונות והלחץ של כבוד וממון, ונשיאת חן בעיני ההמון, וכדומה. אבל אף עפ"י עושה כל זה ערבוניא ובלבול המוחות בעולם. ועל כן עלינו להתחזק ולידע שאנן בדידן, שלא לזוז מדרכי אבותינו וכל רבותינו הקדושים מכל העולם כולו, שכולם פה אחד היה דעתם שוה בזה, כידוע עוד מימי ק"ז הקדושת יו"ט כשהתחילו הקאלאניעס בארץ ישראל, ואח"כ ביותר כשנוסדה רעיון הציונות, היה דעת כולם שוה, שכל זה הוא טמא, ומטמא את כל הנוגע בהם ובהתחברותם, כידוע. וכאשר למד אותנו תמיד מרן כק"ד ז"ל, כידוע לכל. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, מוצש"ק בא תש"מ, ע' מ)

ז. שכ"ק מרן דודי זי"ע היה אומר שאין לעבור על שום פעם כשמדברים ברבים שלא לדבר מפירצה זו

ומה נואלו אנשים הללו שעזבו את דרך אבותיהם הק', והם רחוקים מהם כרחוק מזרח ממערב, ואעפ"כ עוידים מתייחסים לאבותיהם הק', ובפרט בדורנו אלה בעוה"ר אחר שהצליח מעשה שטן בעבודה זרה הציונית, עד כדי כך שכ"ק מרן דודי זי"ע היה אומר שאין לעבור על שום פעם כשמדברים ברבים שלא לדבר מפירצה זו, וא"כ בכל ימא זמניה הוא להתבונן בדבר, ולידע בראש וראשון שמי שיש לו שייכות כל דהו להציונים ולהמפלגות הנגדרים אחריהם, אינו יכול להיות עוד בשייכות עם אבותיו הקדושים. כי אחר שקירבת האבות הוא בעיקר רק קירבת הנפש, היאך יכול איש כזה להתייחס עם צדיקי אמת, אחר שכבר הפסיק כל השייכות עמו.

וניקה לדוגמא את שמו של ק"ז הישמח משה זי"ע, שמסר נפשו ולא הסיח כל ימיו מלהמתין ולצפות על הגאולה שלימה, וא"כ היאך יכול לבוא אחד שלבו נוטה אחר הציונים הרשעים אשר הם המה המעכבים את ביאת גואל צדק, כאשר העידו כל הצדיקים מדור הקודם. ויתייחס עצמו עוד אחר הישמח משה ז"ל, הלא כבר נפסקה ממנו כל הקשר עמו. וכמו כן היאך יכול איש כזה להתייחס שהוא נכדו של ק"ז הדברי חיים מצאנז זי"ע, שכל ימיו עבד את השי"ת במסירת נפש, ולמד דעת את העם להאמין בהשי"ת ובתורתו הקדושה, ולעבדו בלבב שלם. וא"כ היאך לומר על ק"ז הדברי חיים ז"ל שהוא זקיננו, אחרי שנתדבק עם הרשעים הללו שעיקר מטרתם לעקור את התורה ואת כל תרי"ג מצוות מישראל.

וכן כל הצדיקים מדורות הקודמים, כמו הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע שהרחיק אפילו אנשים חשובים ויראים אם נתוודע לו שיש עליהם רק חשד שלכם נוטה לציונות, ואף מי שהיה לו רק זיק של ציונות התרחקו ממנו בבעלזא כמטחוי קשת כי ידעו שהדרך הזו הוא מסוכן מאוד. כמו כל הצדיקים האמתיים שהרגישו כבר בהתחלה שרעיון זה יזיק מאוד לכלל ישראל.

וכמו שקבלתי עכשיו העתק ממכתב כ"ק מרן אאמו"ר זי"ע כבר זה יותר מששים שנה להגאב"ד אונגוואר זצ"ל בנו של הערוגת הבושם זי"ע, לטכס עצה היאך להציל את נערי בני ישראל

מרשתם אשר התחילו לפרוט בימים ההם בגלילות הללו (העתקה מהמכתב נמצא בקובץ פרי עצי חיים קונטרס ב', שבט תשמ"ג), וכן מעיד כק"ד מרן זי"ע בויואל משה (מאמר א' ס' פ"ה) אשר כל הגדולים והצדיקים שבדורות הקודמים מאז שהתחיל רעיון הטמא של הציונות להתנוצץ, כולם פחדו ורעדו ונמס לבם כמים בפחד ואימה שלא יבצעו זממם, ובעוה"ר המה הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות לראות בשבר עמנו ה' ירחם, עיי"ש.

וביותר מכל הצדיקים הקדושים מאז, יכולין עוד לראות במכתבי קודש אשר נשאר מהרה"ק מהרש"ב מליבאוויטש זי"ע, אשר עמד בפרץ במדינת רוסלאנד להציל את נערי בני ישראל מרשת הציונים, והסביר לשואליו דבר, שהם גרועים יותר מכל המשכילים והאפיקורסים שעמדו כבר לישראל, ואסור להיות בשום התחברות עמהם אפילו כדי להחזירם למוטב, כי כח טומאתם וכפירתם גדלה מאוד להזיק הרבה יותר ממה שיכולין לתקן אצלם.

ולפי זה בודאי שאין שייך לשום אחד מזרעם של הצדיקים הללו, להתייחס אחריהם, רק אם הולכים בדרכיהם. ובעוה"ר בדורינו אלה הצליח מעשה שטן להעמיד כתות כתות שונות אשר קוראים עצמם בשמות אחר הצדיקים הקודמים, ועוברים בריש גלי על דבריהם הקדושים ואזהרתם הנוראה להתחבר עם הציונים הרשעים הללו. גם אחר שכבר נתברר לעין כל שהמורא והפחד של צדיקי אמת בתחילה התיסדותה של הציונות, היתה אמיתית. וכדבריהם של הצדיקים כן היה, שבעוה"ר הצליחו כבר לעקור את התורה הקדושה והאמונה מרבבות רבבות אלפי ישראל, והביאו חורבן נורא לעולם במלחמות נוראות בגוף ובנפש, ועוד ידם נטויה ר"ל להמשיך ברשעתם ובדרכם הרעה. וא"כ היאך יכולים כתות הללו להתייחס עוד אחר הצדיקים הללו, ולסלף דברי אלקים חיים בדרך חסידות וסברות בדיות מן הלב, ולעקור על ידי זה את כל דברי האבות הקדושים ביד רמה.

הלא כל החסידות ודרך הבעש"ט הק' זי"ע הוא להתדבק אל הקדושה, ולהתרחק מהטומאה על ידי פרישות והתרחקות אף מנדנוד איסור דרבנן, וכ"ש בעניני אמונות ודעות

הנוגעים לקיום תורתנו הק', ובפרט בענין הע"ז הציונות שהוא נוגע לעיקרי אמונה, בוודאי לא נשקוט מלמחות תמיד נגדם ומלקנא למען כבוד השי"ת ותורתו הק'.

וזהו החוב המוטלת עלינו, כי בעוה"ר הרבנים שאינם שייכים למחנינו אין להם הרגש בזה, כאשר ראינו עכשיו בסוף החורף העבר, כשהי' המהומה בעיה"ק ירושלים ע"י מעשה הרשעים הללו שבאו להחריב באכזריות מקום קדוש (בביהמ"ד תולדות אהרן) בשבת קודש וניצולו המתפללים דשם בניסים מהשי"ת, וחלק חשוב מהם נסגרו בתפיסה כגזלנים ורוצחים ח"ו, אעפ"כ עמדו כל המנהיגים והרבנים מן הצד, ושמו יד לפה, ואך ההתאחדות הרבנים הם שהכריזו לאחב"י צאו והפגינו, וב"ה דבריהם עשתה פירות, שיצאו ונתקבצו לרחובה של עיר אלפים ורבבות מאחב"י למחות נגד עוקרי הדת, וכמו שאמר מרן כק"ד ז"ל בשם אביו ק"ז ז"ע שאין נפקא מינא בזה אם נצליח להכניע אותם או לאו, העיקר הוא שצריכים למחות. אבל ב"ה שחפץ ה' בידינו הצליח ונשתחררו הנאסרים דשם תיכף אחר ההפגנה, ועלינו לשבח ולהודות להשי"ת שנשאר עוד ב"ה כח זה בידינו בזכות הרבים, שנוכל עוד לעמוד על המשמר. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, ב' במדבר במסיבה להחזקת התאחדות הרבנים, ע' י')

ט. חשיבות מוסדות יטב לב בארה"ק

כאשר ראיתי היום כאן בקרית יואל בלעה"ר את מספר המלמדים שהמה רק כאן, וכן ישנם עוד המלמדים בויליאמסבורג, ובשאר מקומות, כולם עושים ב"ה מלאכתם באמונה וביגיעה רבה, עבור שכירות קטנה, שלכמה מהם אינו מגיע השכירות יותר מחצי פרנסתם. והנהלת הישיבה אשר רובצים תחת משאם הכבידה, יושבים ומחפשים עצה ודרך שיוכלו להוסיף על השכירות, ונסתמו הדרכים מעיניהם לעת עתה. וא"כ רואין אנו בקיום המוסדות שני ניסים. האחד, מה שהננו יכולים לשלם להמלמדים וליתן להם את מה שנותנים להם, והשני מה שהמלמדים נותנים לנו מכוחם לעסוק במלאכתם באמונה ובמסיני"פ, ללמוד ולחנך את הילדים לתורה וליראת שמים, ולמדות טובות וישרות. ואין זה כי

שבוודאי אין ליגע ולשנות ח"ו אפילו כקוצו של יו"ד, מכל מה שהורו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים מוסדי דור דור. ובודאי שרק אלו אשר לא נטו מדרך הזה אשר הלכו בה כל הצדיקים הקודמים, לרחק כל מיני התחברות עם הציונים הרשעים הללו, ולא ליהנות מהם, רק אלו יכולים להתייחס אחר הצדיקים מדורות הקודמים, כי נפשם קשורה בנפשם, אבל אלו שנטו מדרך זה באמתלאות וערמות שונות, שאינו כדאי להאריך בהם, בוודאי שנתקיימה בהם דברי הצדיקים הללו, שהתחברות עם הרשעים מטמא את הנפש, וא"כ בוודאי שנפסקה כל הקשר שלהם להאבות הק'.

ועלינו לשנן זאת תמיד לנו ולבנינו ולבני בנינו, שיסוד קיומו של כלל ישראל הוא, הדביקות בהצדיקים הקודמים, והדביקות בהצדיקים הקודמים הוא ע"י התחברות הנפש, שהראש והראשון בזה הוא לקיים את כל דבריהם, וכמו שזכה כק"ד מרן ז"ע בחיים חיותו להציל את הכלל ישראל מסכנת הציונות אף בשעה שהצליחו להשיג את המלכות הרשעה שלהם, כמו כן צריכים כולנו להמשיך לשמור ולעשות את כל אשר צונו, ואת כל אשר נצטוונו מפי כל הצדיקים האמתיים מדורות הקודמים בכל הענינים, ובפרט בענין הזה אשר נתגבר על זה יצרא דמינות באופן נורא. ועי"ז נזכה להיות דבוקים בהשי"ת ובתורתו ה"ק אנו וזרענו וזרע זרענו עד עולם. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"א, ו' שבט תשמ"ב, ע' מז)

ח. חשיבות המחאות נגד הרשעים ומעשיהם

א"כ מה נענה אנן אבתריהו בעוה"ר, בדור כזה שירדנו פלאים, ויש תבל מלא שנגרר אחר הע"ז הציונות, וקמעא קמעא נמשכת אחריהם כמעט כל הכלל ישראל. איזו קטרוג נורא הי' יכול לבוא ח"ו, אם לא הי' אלו מעט היראים שעומדים בפרץ למחות וללחום נגדם. אבל גם זה קשה מאוד לעשות וללחום נגד עולם גדול כזה, וע"כ יסד מרן כק"ד ז"ל את ההתאחדות הרבנים, שיאחד בתוכו את כל הרבנים היראים ביחד, שע"ז יש לנו כח גדול כמו שהזכיר כבר הגאון הצדיק מפאפא שליט"א (זצ"ל) בדרשתו, ובוודאי נצליח אי"ה עי"ז להמשיך את הדרך המקובל לנו מאבותינו ורבותינו הקדושים זי"ע על כל הענינים

אם כחו והשפעתו של מרן רבינו כק"ד ז"ל, שהוא משגיח על מוסדותיו הק' מגבהי מרומים.

ואם אנו זוכים כאן בחו"ל לב' ניסים הללו, יש לנו בהמוסדות אשר בארץ ישראל עוד נסים יותר גדולים, מה שיכולים להחזיק שם את המוסדות בהמצב הקשה דשם בין בגשמיות ובין ברוחניות, כמו שידוע לכל מהנסיונות הקשים אשר שם, במקום שכל הציבור עומד בשיטה המתנגדת לנו ולדרכי אבותינו ורבותינו הק' זי"ע. ואעפ"כ יש שם קיום להמוסדות שלנו ברב פאר ב"ה, ובין בירושלים בין בבני ברק, מתחנכים ב"ה מאות ילדים בנים ובנות, לשם ולתפארת, בחינוך הטהור והקדוש לנו, בלי שום לימוד ודיבור מלשונם הטמא הנקרא עברית, וכן בלי שום ידיעה מחגיגה וענינם כלל וכלל, אף שמדינתם עומדת כבר בעוה"ר שנים רבות כל כך, אעפ"כ קיימים ועומדים המוסדות שלנו לעמוד איתן בדרך התורה האמיתית, ורק הכח הזה של מוסדות יטב לב שישד מרן ז"ל בארץ ישראל, זה משפיע שנמצאים עוד איזה מוסדות שמתרחקים מהממשלה הציונית. ולולי זאת הי' כולם נמסרים לציונות ר"ל, למחצה ולשליש ולרביע, כי רואין בחוש שהם מביאים לאט לאט את ארסם הטמא בכל המוסדות שאינם מתרחקת מהם. וזה הוי נס ורבותא יותר גדולה ממה שמוסדות שלנו עומדים במעמדם כאן בחו"ל, כי כאן אין הנסיון גדול כ"כ, וכן הי' לנו הזכי' להיות במחיצת רבינו ז"ל כל השנים, ולשמוע בקולו תמיד שהסביר ועורר אותנו בכל פעם, האיך להיזהר מכל הנסיונות. אבל שם בא"י, שהי' רחוקים ממנו, וגם שם הוא עיקר הנסיונות בענין זה, בוודאי שמה שיש לנו שם מוסדות מפוארות כאלו בלעה"ר, והולכים ומתרבים ג"כ האברכים היקרים, תלמידי ישיבתינו הק' דשם לשם ולתפארת. הוי הכל ניסי נסים שלא בדרך הטבע. וא"כ מוכרחים אנו להודות שאין זה רק בכחו ובזכותו של מרן כק"ד זי"ע, שמשגיח על המוסדות הק' שישד בעולם הזה בחיים חיותו ומשפיע עליהם מקדושתו ומכחו. ואם כן אין לנו שום ספק בזה שכל המסייע להחזקת המוסדות הק' הללו, בוודאי שהוא גם עכשיו בכלל מה שאמרו חכז"ל על המהנה ת"ח מנכסיו, כי יש למרן זי"ע גם עכשיו ההנאה מכל המשתדלים ומתאמצים ליתן סכומים גדולים וחשובים, וגם לאחזר הסתלקותו נוכל להיות דבוק בו עי"ז, וזכותו בודאי יגן ויושיע לכולנו להנצל

מכל צרה וצוקה ולהצליח בגשמיות וברוחניות. (ח"ת מהר"ם ט"ב, מסיבה להחזקת מוסדות יטב לב באה"ק ה' נשא תשמ"א בקרית יואל, ע' מב)

י. עוון של הילול הרשעים

וע"כ ע"י עבודת בני ישראל היראים שמתחברים ביחד לעסוק בתורה ובתפלה, ועושים מצוות ומעשים טובים באהבה ובאחדות, זוכים לכל ההשפעות טובות, משא"כ אם מתחברין לאנשים החוטאים, או אפילו רק כשמפארין את הרשעים, הלא כבר כתב לנו הרבינו יונה שאין לך בזיון גדול לתורה לעבודה ולהצדיקים יותר מזה, ובמה שמכניעים את כח האמת ומבטלים את העבודה, מחסרין בזה את כל ההשפעות טובות, וע"כ שפיר מובן מה שעוון זה הוא מכלה מנפש ועד בשר, כי נשארים ח"ו בלי השפעות רוחניות וגם בלי השפעות גשמיות, והבן.

והנה בענין הזה צריכים לדבר ולחזור אותו תמיד, כי הבעל דבר ג"כ אינו מניח את עבודתו, ומפעם לפעם מתחדשים תמיד נסיונות ובלבולי המוחות חדשים, שבני ישראל יוכשלו עי"ז בעוון הגדול הזה של כבוד והילול רשעים, כמו שהיה גם עכשיו שנכנסו הציונים למדינת איראק ושברו והרסו שם את בניני ה"אטאם" שהכינו שם הערביים. ודבר זה נעשה בעוה"ר למדובר גם בין שומרי תורה ומצוות, לשבח ולפאר את הרשעים הציונים, שהם הצילו את כל ארץ ישראל במה שהרחיקו את סכנת ה"אטאם" על שלש שנים, זמן שצריך לעבור עד שיצליחו הערביים עוד הפעם לבנות ולכונן בחזרה את הבנינים הללו עם הדברים הנצרכים לזה, ובאמת אם מתבוננים היטב בדבר אז רואין ברור שאין כאן שום הצלה לא מיני' ולא מקצתי', כי בפשטות נעשה עכשיו המצב יותר גרוע ר"ל ממה שהי' מקודם, כי ע"י פעולתם הזה גרמו שיהיה להם בניקל לקנות תיכף הכלי משחית הללו ישר ממדינת רוסלאנד, ולא יהיו צריכים עוד לבנותם ולעשותם בעצמם, כי ממון אינו חסר להם, וגם טענות להמוכרים לא יהיה עוד משום מדינות אחרים, כי אחרי שהשונאים שלהם הרסו ושברו את כחותם באופן כזה, אין עוד שום טענה אפילו לאמעריקא לעכבם כמובן, כי כל אומות העולם

שספרה לנו התוה"ק מה שאירע להם ע"י טעות הזו שהתחברו לדתן ואבירם, שלא היו רשעים בגלוי ובפרהסיא ולא נתבאר כ"כ רשעתם להדיא. אם כן בוודאי, וק"ו ב"ב של ק"ו שצריכים בני ישראל לידע ולהזהר מלהתחבר לרשעים ואפיקורסים, רק אדרבה להתרחק מאתם וללחום נגדם בכל היכולת. ואעפ"כ רואין אנו גודל כח הבעל דבר המסמא את עיניהם ולבם של ישראל כל כך, כמו שאנו רואין בעוה"ר שיש עוד יהודים חרדים שהולכים בדרך הרע הזה להתחבר עם הרשעים הציונים, שהם כופרים ואפיקורסים גמורים, ואינם מאמינים בתורת משה רבינו, ועוברים על כל עבירות שבתורה הק', והאיך אפשר להעלות על הדעת שע"י ההתחברות עמהם יוכלו לפעול אצלם להחזירם למוטב.

וביותר צריכים עכשיו להזהיר על זה עכשיו כשעומדים בארץ ישראל לפני הבחירות להכנסת המינים ואפיקורסים, שלא הי' מעולם כזה כנופיא של מינים ממינים שונים, כי הכופרים שבדורות לפנינו בחרו להם לכל הפחות מצוה אחת, ולא אמרו בפירוש שהם כופרים בכל התורה כולה, אבל הרשעים של עכשיו, הלא כולי עלמא מודים שהם כופרים, מסיתים ומדיחים, מחרפים ומגדפים שמו יתברך, וכי אפשר במציאות שיהא מותר לישוב עמהם ביחד. (ח"ת מהר"ם ט"ב, ס"ג פרשת קרח תשמ"א, ע' קו)

* * * * *

יב. התחילו בראש וראשון לסתור את גדרי הצניעות והקדושה

והנה ידוע מה שפירש מרן כ"ק דודי זי"ע בפסוק (במדבר כד-יד) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים. והקשו חכז"ל בגמרא (סנהדרין ק"ו). אשר יעשה העם הזה לעמך, עמך לעם הזה מיבעי לי'. ותי' מרן ז"ל דבלעם הרשע ניבא בזה שיבוא זמן קשה כל כך באחרית הימים בעקבתא דמשיחא, שיהי' גם בין בני ישראל גרועים כל כך ר"ל עד שהם ילמדו עוד את העמים את דרך הרע. וכמו כן ראינו בהרשעים הציונים שבכל מקום בואם להסית את אחב"י שיתקרבו לדרכם, התחילו בראש וראשון לסתור את גדרי הצניעות והקדושה, וסדרו אסיפות של תערובות בחורים

עומדים בדעה שלא היה להם להציונים לילך בדרך כזה, ואין להאריך כאן בענינים האלו. רק העיקר היא שבעוה"ר לא גרמה פעולתם הזו רק דבר אחד, שנתעורר עוד הפעם בין בני ישראל עוון המר הזה של הילול ופאר לרשעים, כמו שנמצאים בכל פעם יהודים טועים ומטעים כאלו, שמשבחים ומפארים את מעשי הרשעים, וגורמים בזה לכל ההפסדים שחשב הרבינו יונה ז"ל, כנ"ל בדבריו.

וביותר תמוה הדבר מאוד כשמדברין מרשעים הללו הציונים, ונמצאים עוד יהודים שומרי תורה ומצוות שישבחו אותם, וכמו שהי' דרכו של מרן כק"ד זי"ע לתמוה על זה, דהיאך שייך לחשוב מחשבה כזאת, שעל ידי רשעים כאלו שהעבירו כבר לשמד כל כך אלפים ורבבות מבני ישראל, יהיה מציאות שיבוא על ידם ישועה אמתית והצלה לכלל ישראל, הלא חוץ ממה שבפועל יכול להיות שהביאו עוד סכנה יותר גדולה בעולם כנ"ל, הלא יש בזה איסור אפילו להרהר כן, שיכול לבוא טובה על ידם כמבואר באריכות בדברי יואל פרשה זו (מעמוד רצ"ז עד שי"ח) ובעל הגאולה ועל התמורה, וגם בויואל משה הכל באר היטב על פי דעת תורתנו הק', ברור ומבורר שאין מציאות שיבוא ישועה על ידי רשעים, והשפעות טובות יכולים לבוא רק ע"י צדיקים ויראי השי"ת שעובדים את השי"ת ביחד, כנ"ל עה"פ בהעלותך את הנרות, שזה משפיע כל טוב לבית ישראל, השפעות טובות לנפש ולגוף, משא"כ על ידי רשעים אינו באה לא הצלת הנפש ואף לא הצלת הגוף כדכתיב (שמואל א' כ"ד) כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשע. ואדרבה ע"י עוון של הילול וחיזוק לרשעים מחסרין כל ההשפעות שהוא מכלה מנפש ועד הגוף ר"ל, כדברי רבינו יונה ז"ל הנ"ל. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, ס"ג בהעלותך תשמ"א, ע' פב)

* * * * *

יא. איסור התחברות לרשעים

ועלינו להתבונן ולהשים אל לב גודל הקלקלה שהגיע לקרח שהי' נביא וצדיק, וגם לר"נ ראשי הסנהדרין שהיו גדולי ישראל, ע"י טעותם הגדולה הזו שסברו שמותר להתחבר לרשעים כדי להחזירם למוטב. ואחר

מעבירו בזה למינות וכפירה, כי אי אפשר במציאות שיצא משם יהודי מאמין בהשי"ת ובתורתו הק', וא"כ הוא גורם על כל ילד בפני עצמו, שיתעבד בו חורבן הבית המקדש, וחילול השי"ת, ובודאי עונשו על זה גדול מאוד מאוד ר"ל. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, חנוכת הבית בקרית יואל יום ה' פנחס תשמ"א, ע' קכג)

יד. הציונים גורמים הצרות ואח"כ נעשים כמצילים

ומפי מרן כק"ד זי"ע שמעתי עוד קודם המלחמה, כשהיה בקהילתינו בעיר זענטא יצ"ו, שדקדק בהענין של מרים בת בילגה, דלכאורה למה לא קנסו חכז"ל משפחת בילגה, תיכף ומיד כשחרפה על דת יהודית והמירה דתה. ואמר אז מרן כק"ד ז"ל בהדרשה לבאר את הדבר, לפי רוח ודוחק ששררה אז בשנת ת"ש, שכבר התחילו הצרות והשעבוד להכלל ישראל, וכת הציונים ימ"ש שידוע אשר היה ידם במעל הזה, ואז פתאום נעשו כמצילים, ונטו שכמם לבא לעזר לאחינו בני, כאלו נגע ללבם הטמא דוחקן של ישראל. על כן נשא אז מרן כק"ד ז"ל את מדברותיו לסור מאהלי האנשים הרשעים האלה. וביאר דהנה במחלקותו של קרח ור"נ אנשיו על משה רבינו, יש גם כן לדקדק טובא למה המתין מלעורר על הכהונה עד שנסעו בני ישראל לחצרות, דבאמת הוה להו לעורר על הכהונה תיכף ומיד כשנתכהן אהרן לשמש בכהונה גדולה. אבל הענין הוא, דבזמן ששנים כתיקונן, וישראל שרויין בהשקט ובטח, ידע קרח היטב שדבריו לא יעשו שום רושם כלל, ולא ישגיחו על דבריו. רק אחר מעשה דמרגלים, שנגזר עליהם במדבר הזה יפלו פגריכם, ונפלו פני עם הקודש על שלא יוכלו ליכנס לארץ, ונתמלאו צער ויגון, אזי נקהלו על משה ועל אהרן ואמרו רב לכם כי כל העדה כולם קדושים, כי ידעו היטב שדבריהם יתקבלו על לב בני ישראל, והסיתו והדיחו בזה את הכלל ישראל, כאילו כוונתם רק לכבודם ולטובתם של ישראל, עד שגרם הדבר חורבן גדול להכלל כולו. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, ואתחנן ע' יט)

ובתולות יחדיו, עד שעלתה בידם בעוה"ר להביא על כלל ישראל גזרת כלי' גדולה וצרות רבות ורעות כל כך בגשמיות וברוחניות. אשר לא היה עוד כן לישראל מעת היתה לגוי. אבל ברוך השם אשר לא השבית לנו גואל, שאחר החורבן הנורא הזה, והצלחת הרשעים הללו, השאיר לנו השי"ת ברכה את מרן כק"ד רבינו הקדוש זי"ע, זה לעומת זה עשה לנו אלקים שהשליך נפשו מנגד להזהיר ולעורר על קדושתן של ישראל, להשתיק עי"ז את הקטרוג הגדול שבא ע"י מעשיהם הרעים של אלו, ולעורר את רצון מלמעלה ע"י רבוי הטהרה והקדושה בין בני ישראל, והתרחקות מכל דרכי הפריצות והטומאה, כמו שעשו כל הצדיקים אמתיים דור אחר דור עד משה רבינו ע"ה.

וכן ידוע לנו אחד מדרשותיו על עניני צניעות שהי' ג"כ בפ' בלק, ונדפסה בקונטרס חידושי תורה (משנת תשט"ז) ועורר אז בין הענינים, גם על גודל הפירצה של "דורכזיכטיגע שטרימפ" והכריז בקול רם שבכל בית אשר הנשים והבנות הולכות באלו השטרימפ, אסור לומר שם ברכה ושום דבר שבקדושה נגד הנשים, ואין יוצאים שם ידי חובת קידוש וברכות עי"ש בדבריו הק' בפרטיות. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, דרשה קודם קריאת התורה בלק תשמ"א, ע' קיז)

יג. אודות חינוך הכפירה שיש בארץ ישראל

כל מי שעושה פעולה הגורמת שזרע ישראל יתעקרו מן הקדושה ר"ל, הוי בכלל מעביר זרעו למולך, שהוא מחלל עי"ז את שם קדשו של הקב"ה, ועל כל ילד וילד נחשב לו כאלו גרם חורבן הבית ר"ל. והנה בעוה"ר היום אנו רואין לעינינו מצב שהוא עוד יותר גרוע מזה, כי נמצאים בכל מקום הרבה מוסדות לחינוך שלומדים בהם זרע ישראל, והם נתחנכים שם בדרך אשר הוא רחוקה מהאמונה. וביותר נמצאים בעוה"ר בארץ ישראל בפלטרין של מלך, מאות אלפים ילדים שנתחנכים שמה על חינוך שהוא ממש כפירה ומינות, אשר דינו חמור ממעביר בנו ובתו למולך, כי ידוע מ"ש חכז"ל והפוסקים, שמינות הוא חמור מעבודה זרה, וכמבואר היטב בספרי מרן כ"ק דודי זי"ע, ובפרט בויואל משה (מאמר א' מסימן ק"ה ואילך). ומי שמכניס שם אף ילד אחד מזרע ישראל, אין שום ספק שהוא

גוזרים ואומרים, הכל הוא שקר וכזב. וכל מה שהם עושים הוא אסור על פי התורה. (ח"ת מהר"ם ט"ב, עקב ע' מב)

* * * * *

טז. חשיבות המחאות נגד מעשה הרשעים

ובעוה"ר היום אנו נמצאים במצב כזה של הסתרת פנים, שארץ ישראל הוא מלא מהרבה אנשים כאלו שאין שומרים כלום ר"ל, וכל התורה כולה הוא כהפקר בעיניהם, ולא רק שאין שומרים את הפה כסגולת הארץ הנ"ל, אכן אעפ"כ בצפיתנו ציפינו לישועת השי"ת הקרובה, שיקום הכ' (זכרי' י"ג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ובפרט עכשיו כשכבר נכנסים לחציו השני של חודש אלול, וצריכים אנו כבר להרבות יותר בהכנות להימים הקדושים אשר לפנינו, וכן תיקנו לנו לומר בכל יום פעמים המזמור של לדוד ה' אורי וישעי וגו', צריך כל אחד ואחד להתבונן בו ולהשים על הלב, ולהרבות בתפלה ובבקשה על ישועת השי"ת, כי בעוה"ר אנו עומדים כעת בעיקבתא דמשיחא, ובני ישראל סובלין דוחקא בתר דוחקא בגשמיות וברוחניות, ובפרט אחינו בני ישראל יושבי ארצנו הקדושה שנמצאים עכשיו במצב קשה, שכמעט שלא הי' עוד כזה עד עכשיו, שבנ"י יסבלו צרות והכאות אכזריות של רציחה ר"ל ע"י רשעי ישראל, על אשר הולכים לקיים מצות מחאת נפש נגד פושעי ישראל המחטטי שכבי, וחופרים במקום קברי ישראל אשר שם נמצאים עצמות קדושות עוד מבעלי התוספות ז"ל. ואעפ"כ כל העולם ואפילו היהודים ממפלגות חרדים עומדים ושותקים, בזמן שהי' צריכים כולם להתאסף ולהתריע נגד הרשעות הללו שעושים הרשעים הציונים עם המתים ועם החיים, וידוע מדברי חכז"ל וספה"ק שהשתיקה בזה גורמת קטרוג גדול למעלה ר"ל, כמו שמביא מרן כק"ד זי"ע בויואל משה (בהקדמה) ובשאר ספה"ק.

ועל כן עלינו לידע את אשר לנו, להתאסף ולהשמיע קול זעקה נגד תבל ומלואה במחאה אדירה נגד כל מעשה הרשעים האלה, אשר השקט לא יוכלו. ובזכות זה נקוה שיתעורר עלינו ישועה עכשיו עוד קודם הימים הנוראים, והעיקר הוא שכל אחד ואחד יתחזק להרבות

טו. הבתי דינים המתחברים ויושבים ביחד עם מינים ואפיקורסים ומחללי שבת, אין לציית לדבריהם ואין לשמוע בקולם

וכן הביא מרן כק"ד ז"ל בויואל משה (מאמר ג' שבועות ס' קע"ג) את דברי ק"ז היש"מ זי"ע (פ' משפטים) בפסוק כי השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים, דלכאורה קשה הכפל. וגם קשה וכי צדיקים מקבלי שוחד הם. וכתב לבאר, דהמקבלי שוחד, אף שהם חכמים באמת, אי אפשר שלא יטעו. ועורים הם באמת. ואף שיושבים עמהם נקיים וצדיקים שאינם מקבלים שוחד, הם מבלבלים ומסלפין גם את דבריהם, עיי"ש. (ועיינן לעיל בשיעור יום א' פ' דברים)

ורואין אנו מזה, דאפילו מי שאינו מקבל שוחד, אף על פי כן אם הוא יושב בין המקבלין שוחד, נידון הוא גם כן כאחד מהם, ונעשה עור בעיניו, כי השוחד יעור עיני חכמים, ויסלף גם את אלו שאינם מקבלים שוחד. וכן הוא בכל אלו הבתי דינים המתחברים ויושבים ביחד עם מינים ואפיקורסים ומחללי שבת, אין לציית לדבריהם ואין לשמוע בקולם, אפילו הם בעצמם אינם רשעים, כיון שמתחברים עם אלו שהתורה הק' עשאן כעכו"ם לכל דבריהם, ושחיתתן של מחלל שבת הרי הוא נבילה וטריפה כשחיתת גוי. ואם כן בודאי שגם אותן היושבים יחד עם אלה, לא שייך בהם לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל.

ויובן בזה דברי המדרש, ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, הה"ד מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל. דהתורה הק' נתנה כח לחכמי הדור ללמד את בני ישראל חוקים ומשפטים, והכלל ישראל צריך לציית לדבריהם בכל אופן כנ"ל. אבל תנאי אחד יש בדבר, שיהיו צדיקים אשר יושבין ביחד רק עם יראי השי"ת ומעיינין בדבר על פי התורה. ורק אז צריכין לציית לדבריהם ולקבל כל מה שהן אומרים, בין חוקים ובין משפטים, כמו שצותה התורה הק' לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. אבל לא עשה כן לכל גוי, היינו לאותן שיש להם שייכות עם אלה שדינם כעכו"ם וכמומרים, ויושבים יחד עמהם במקום אחד, בבית דין כזה בודאי לא עשה הקב"ה כן, ואין שייך בדבריהם הלא תסור. רק אדרבה צריכים לידע שכל מה שהם

תחת ידם להכות את איש מבני ישראל וגם האגודה והמזרחי שיושבים כבר בתוך הממשלה שם, ג"כ אינם יכולים לעכבם מרציחותיהם. ומענה בפיהם, שאנחנו גורמים את כל זאת, על ידי ההפגנות שאנו עושים נגד החפירות של העצמות הקדושים.

אבל האמת יגיד לעצמו, ששקר בפיהם. כי הלא כבר היה הרבה פעמים הפגנות, במשך אלו השלשים שנה ויותר, שהציונים לקחו את המלוכה בידם, וממשלתם הרשעה גוזרת תמיד גזירות על ישראל. ולא מנענו עצמינו מלצאת בכל אלו השנים נגדם בהפגנה, ואף עפ"י כלא היו רציחות כמו שהיה עכשיו. והוא באמת פליאה עצומה היאך ירדו אלו הדתיים כל כך אחורנית, להמליץ טוב על הרשעים הללו, ולסייע להם על כל אלה, אשר ממש לא יאומן כי יסופר.

אכן הענין מובן לפי דברי חכז"ל הנ"ל, שכמו שהוא כן סגולת המצוה, לגרור אחריו עוד מצוה. כמו כן הוא סגולת העבירה, לגרור אחריו עוד עבירות. והעיקר מהכל הוא ההתחלה, אם מתחילים בדרך הקדושה, אז עולים למעלה ולמעלה. ואם מתחילים בהיפך, אז הולכין להיפך רח"ל. ועל כן אלו אנשי האגודה, שהתחילו כבר לפני שנים רבות בהתחברות עם הציונים, ובבחירות לכנסת המינים, ובהשתתפות למלכות המינות. אשר בכולם יש איסורים נוראים, על פי דין תורתנו הקדושה, כידוע. והם לא שמעו לקול הצדיקים הקודמים זי"ע, שאסרו את כל זאת. ועל כן הלכו מדחי אל דחי, כי מתגבר אצלם תמיד ענין של עבירה גוררת עבירה, עד שהגיעו היום בעוה"ר למצב כזה, שסייעו לחילול שם שמים הגדול בכל העולם, שראו כולם את התמונות מהחפירות בקברי הראשונים כמלאכים, וגם את המכות והרציחות שקבלו שם יהודים כשרים, תלמידי חכמים ויראים. ואחר כל זאת, הם אינם רואים שאין להם שום יכולת לתקן אצל הרשעים, אם יושבים ביחד עמהם, כי אין יכולים אפילו לפתוח את פיהם נגד הפושעים עוקרי הדת. ואין להם שום עצה אחרת לעשות עבור דת תוה"ק, רק לצאת מהמלוכה מלכות הרשעה, ולהתרחק מהם. ועצה הזאת אין ברצונם לעשות עוד, ואין ביכלתם לעשותו. כי כח הסט"א התחזקה עליהם מאוד, בבחי' עבירה גוררת עבירה, כנ"ל.

בתורה והתפלה כדבעי, אז בודאי נזכה לפעול שנה טובה לכל הכלל ישראל, ואין לנו טובה יתירה וגדולה מזה שהשי"ת ישלח לנו את הישועה השלימה כי סוף כל סוף כבר מוכן לנו הישועה, כי הנה זה עומד אחר כתלינו, וצריכים רק להתפלל ולבקש מהקב"ה שנזכה לראותה בקרוב, ולזה צריכים אנו לקדש את פינו בתורה ובתפלה כנ"ל, ואז נזכה במהרה שיהיה סוף וקץ לכל צרותינו, בגאולה השלימה, בהתרומומות של הכלל ישראל, ויתגלה כבוד שמים עלינו בב"א. (ח"ת מהר"ם ט"ב ח"ב, שופטים ע' פ)

יז. כי רשעי ישראל התירו דם ישראל להפקר, בלי שום גוזמא

והנה לפי המצב שאנו עומדים בו היום בעוה"ר, בזמנים קשים שעוברים על אחב"י יושבי ארצנו הקדושה, עלינו לומר כאן ענין, בהקדם המליצה מלשון המשנה (סוטה פ"ה משנה ה') שאמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי וכו' עיי"ש. וכמו כן הגענו לדאבונינו למצב כזה, להבין אמרי קודש ממרן כ"ק רבינו דודי זי"ע, ששמעתי מפה קדשו כמה פעמים, אשר אמר שיבוא עוד זמן, שלא יוכל איש יהודי שומר תורה ומצות, ללכת בחוצות ירושלים, ע"י רשעת הציונים אשר לקחו שם את הממשלה בידם. והיו דבריו אלה לפלא בעיני השומעים, כי היה קשה להאמין ולהבין ענין כזה שיהיה כן במציאות. אבל עכשיו בשבועות הללו שעברו עלינו עכשיו, ראינו עין בעין שכל דבריו הזמה אמת וצדק, כי רשעי ישראל התירו דם ישראל להפקר, בלי שום גוזמא. ופחד גדול נפל על כל היהודים בעיה"ק ירושלים, בראותם את המכות האכזריות אשר הכו שם בני ישראל הכשרים, אשר לא רצו להניח שיבואו ח"ו עצמות קדושות לבזיון ולמרמס. והיה כל זאת לחילול השם גדול ונורא בעולם שכל האומות ראו את התמונות הנוראות מהרציחות. וממש תסמר שערות אנוש לראות איך שארבעה רשעים גדולים, סבבו והכו ילד א' בן י"ד שנה. וכן הוכו שם אברכים חשובים, וזקנים ות"ח יקרים, באופן שלא ראינו אפילו ברשעי מדינת אונגאר בימי הזעם, שיהיה להם שמחה גדולה כל כך כשבא

ובכ"ן ניתן להאמר, ועלינו לתת שבח והודי' להשי"ת, שאנחנו זכינו לצאת ולהפגין בחוצות וברחובות, נגד הרשעים (ביום א' תצא תשמ"א וביום א' תבא בחוצות ניו יארק, וביום ה' תצא בעיר הבירה וואשינגטאן יע"א). וזכות מרן כק"ד זי"ע עמד אתנו, שחפץ השי"ת בידינו הצליח, להעמיד את החפירות, וגם את ההכאות של הרשעים שם. כי גם כשרצו לחפור עוה"פ, והלכו להפגין שם, לא הכו עוד כדרכם הרשעה. וזכינו לקדש שמו של הקב"ה ברבים, בכח הקדושה של רבותינו ואבותינו הקדושים, ע"י שאנו הולכים בדרכיהם, בבחינת מצוה גוררת מצוה. כי הכל הולך אחר ההתחלה. וכל מעשינו הטובים המה בכח מעשי הצדיקים האמתיים אשר כבשו לנו את הדרך לילך בה, ואת המעשה אשר נעשה. כמו שהבאנו לעיל ענין הכהנים בעבודתם, באכלם את ראשית תרומת הארץ בכניסתם אל הקדושה, לרומם עי"ז את לבות בני ישראל, להכניס גם אותם אל הקדושה, לעבוד את השי"ת בשמחה וברצון. (ח"ת מהר"ם ט"ב, תבוא ע' צח)

יח. אסור לטעון עם אפיקורסים ומושחתים בשום ענין - הציונות הוא מקור הרע - שיצר הרע הגדול השולט בדורנו בעקבתא דמשיחא, הוא יצרא דציונות

העיקר מה שאנו צריכים לעשות עכשיו, הוא למצוא דרך שהשפעת הקדושה שאנו מקבלים על ידי מצות סוכה, שהוא שיטת ההתבדלות מהערב רב, זה לא יהיה אצלינו רק בסוכות, כי עלינו לקבל על עצמינו, שממנו נקח לעבוד את השי"ת, גם בשובינו לתוך הבית, שנוליד עמנו כל ההשפעה הזו לכל מקום בואינו שמה, גם בכל השנה. כי אנו חיים בעוה"ר בזמן קשה, ובמדינה קשה, מקום שהשווקים והרחובות, וגם לרבות מקומות הפרנסה, המה מלאים עם אנשים רקים ומושחתים, ורשת הבעל דבר פרוסה לכל אחד ואחד, להכשילו ח"ו במחשבה דיבור ובמעשה, ובראיות אסורות ר"ל. ועל כן עלינו להיות נזהר, לחזק עצמנו להיות עומד על המשמר תמיד בכל הענינים. ואחשוב כאן כמה ענינים הצריכים זירוז ותקון, ומהם נדע גם על שאר הדברים, שאי אפשר לחשוב הכל בפעם אחת.

א) האברכים שלנו צריכים לידע שאסור לטעון עם אפיקורסים ומושחתים בשום ענין, כי די לנו במה שאנו לומדים את האמת לנו ולבנינו, שהציונות הוא מקור הרע שהעבירה כבר לשמד בעוה"ר כמה מיליאנען מזרע ישראל, ועקרה כמה שבטים שלימים מבני ישראל מקדושתם ומאמונתם, וגידלו אותם לחיי הפקר, כמקולקלים שבאומות ר"ל. ואין לנו ח"ו שום ספק בדברי רבותינו הק' זי"ע, שראו את כל זאת ברוח קדשם, וידעו שכן יהיה הסוף אם הציונים יצליחו ח"ו להשיג ממשלה וכח המלוכה. ואין לנו לטעון שום טענות עם אנשים קלים ורקים שאינם שומרי תורה ומצות, וביותר עוד עם שומרי תורה ומצות או חסידים שהם נתפסים לציונות, כי כל דבריהם יכולים להזיק הרבה. וצריכים אנו לידע וללמוד ממצות סוכה, שהעיקר הוא להיות נבדל מכל אלו שנטו מדרך האמת, ולא להיות בשום שייכות עמהם, כי כן למד אותנו מרן כ"ק דודי זי"ע, שיצר הרע הגדול השולט בדורנו בעקבתא דמשיחא, הוא יצרא דציונות, וח"ו להציל את עצמו להיות בספיקות בענין הזה. וצריכים אנו לידע רק דבר אחד, שכל דברי רבותינו הק' זי"ע שאמרו בזה, הוא נצחיות. ודבר אחד מדבריהם לא ישתנה ח"ו, ואין לנו להתפעל משום ענין בזה, ולא לטעון עם שום אחד מהם, ואז יכירו וידעו כל יושבי תבל שיש עוד יהודים נאמנים לה' ולתורתו הק', ומחזיקים בדרך התורה האמיתית, בלי שום פשרות ושנויים, עד ביאת גואל צדק בב"א.

ב) אבל עיקר כל העיקרים הוא שכל אחד ואחד יעסוק בתורה, וכח וזכות לימוד התורה הק' יציל וישמור אותנו מכל הנסיונות והמכשולות וכו' ע"ש. (ח"ת מהר"ם ט"ב, דרשה לאברכים ע' קעב)

ט. צריך לקבוע שיעור בספר ויואל משה שמבאר השיטה הקדושה של כל הצדיקים האמתיים מדור הקודם

וכמו כן מוטל על האברכים שלנו לקבוע שיעור בספרו הגדול של מרן כק"ד זי"ע הוא הספר ויואל משה, שבו הניח את היסודות לבאר את השיטה הקדושה של כל הצדיקים

* * * * *

כא. מה שבירר רבה"ק זי"ע, שלא לילך לכותל, הופיע רוח הקודש מבית מדרשו - כל הבא מכח הציונים והמדינה שלהם הוא טמא ומטמא, וא"א שיצמח מהם שום טובה. ואנו צריכים לברוח מהם כמטחוי קשת

אמנם בעוה"ר אנו נמצאים בדור כ"כ שפל שכמוהו לא נהיה, מאז הצליח מעשה שטן והציונים לקחו להם ממשלה לפני ביאת המשיח, לא יאומן כי יסופר מה שכבר עבר על אחב"י הרוצים להתחזק באמונתם, ובאיזה אופנים ותחבולות שונות מנסים הרשעים הללו להעבירם מעל חוקי רצונו יתב"ש. אמנם מה מאוד נתרגזתי כששמעתי היום שהם מתכוננים בחג הסוכות הזה להעמיד בימה לפני הכותל המערבי, והנשיא של מדינת הכופרים יקרא בתורה מאלה הדברים לקיים מצות הקהל. כמה בזיון וקצף יש במעשה הנבלה הזאת במקום המקדש פלטרין של מלך. ובאמת רואים כבר פעמים אין מספר איך שהופיע רוח הקודש מבית מדרשו של כ"ק מרן דודי ז"ל, דאיתא בתשובת דברי חיים (יו"ד סי' ק"ה) שגם בימינו יש רוח"ק, וזה ראינו אצל מרן כק"ד זלה"ה לפני כעשרים שנה אחר שכבשו הציונים את כותל המערבי וצעק אז ככרוכיא שחלילה לילך שמה, וגם בירר את הדברים כשמלה בכמה טעמים ברורים בקונטרס על הגאולה ועל התמורה. אמנם רובא דעלמא לא ירדו לעומק דעתו ולא יכלו להתאפק מלילך אל מקום שריד בית מקדשינו שהיא מקום מקודש וישראל שפכו שם את נפשם לה' דור אחר דור. אבל חוץ מכל הטעמים שכתב מרן דודי ז"ל שלא לילך לכותל המערבי, עוד ראה בעיניו הבדולחים מה יעשו הציונים ממקום המקדש אם ישאר ח"ו בידיהם, ולכן כאב לבו כל כך ורצה למנוע את המון בית ישראל מלהכשל ברשתם.

ובאמת כל כוונת הציונים בזה הוא להסיר את לב בני ישראל מדרך האמונה. ואם יעלה הדבר בידיהם בוודאי שזה ינוע הרבה לבבות מבנ"י התמימים לחשוב שיש ממש בע"ז הציונית והא ראייה שמקיימים מצות הקהל. והכל ריוח אצלם לצוד אפילו קצת נפשות לרעיונם הטמאה במה שכופר גמור ונשיא מדינת הכפירה

האמיתיים מדור הקודם, הנוגע לנסיון הגדול אשר יש לבני ישראל בעיקבתא דמשיחא, הוא נסיון הציונות והמסתעף מהם. אשר בלי הלימוד והידיעה בזה יכולים לפעמים להתפעל מטענות שונות ובדויות, אשר שומעים בחוץ מאלו אשר נטו מדרכי רבותינו הקודמים, וגילו פנים בתורה שלא כהלכה. (מהר"ם ט"ב לסוכות, ע' רמח)

* * * * *

כ. רבה"ק זי"ע כל ימיו צעק ובכה מאין הפוגות על מציו דורינו. אם הי' הוא ח"ו מתפרד מאתנו, מי יודע מה הי' אתנו

ונראה לומר, כי באם נתבונן קצת במרן דודי הגה"ק זי"ע ומהותו, אשר ידוע לכל כי היה קנאי ולוחם מלחמות ה' ברמה, היה בוער כלפיד אש אצל כל דבר שהיה לו קשר עם תורתנו הק', ומסר נפשו על כל מנהג קדוש שהיה מקובל אצלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים. ועל כל זה כאב לו כל כך, עד דכדוכה של נפש, בראותו איך דורסים ברגל גאווה על כל הקדוש והיקר לנו, ואיך שקבלו עוכרי ישראל מלוכה לידם ומנצלים השפעתם לתפוש לרשת המינות גדולים וטובים מבני ישראל, נפשות נקיות וטהורות. וכמה פעמים שמענו מפיו הק', בדרשותיו בשעת רעוא דרעוין, שהצדיקים הקודמים לא היו יכולים לסבול מרידה כזו במלכות שמים. וברור בעיני - כך אמר כמה פעמים - שאילו היו בדורינו הצדיקים הקודמים, היו הולכים מן העולם קודם זמנם מגודל הצער על חורבן הדת ומרידה בהקב"ה שנעשה בעוה"ר על ידי הרשעים הכופרים. ובאמת הוא פליאה עצומה היאך סבל זאת מרן דודי זי"ע אחרי שכל כך דאג והצטער על ענין זה, וכל ימיו צעק ובכה מאין הפוגות על מצב דורינו. ובכל זאת ריחם עלינו השי"ת ונתן בו כח לסבול זאת כדי שישאר בעולם הזה אתנו, כי אם היה הוא ח"ו מתפרד מאתנו, מי יודע מה היה אתנו. ודבר זה בעצם נבע ממסירות נפשו, כי לו לעצמו היה יותר טוב בעולם העליון, שהרי כאן בעולם הזה היה לו הרבה צער ועגמת נפש ושברון לב, והוא מסר נפשו להיות כאן אתנו במחיצתינו כדי להצילנו משטף מים הזידונים. ואנחנו זכינו שהוא זי"ע היה חי בינינו, זהו זכיה מיוחדת. (ח"ת מהר"ם ט"ב, מילי דהספידא ע' 17)

יקרא בתורה ר"ל. ואילו היו אז כל ירא דבר ה' מצייתים לדבריו הקדושים והיו מונעים א"ע מללכת אל הכותל בוודאי לא היו עושים דבר זה היום, כי כל כוונתם בזה לעקור כל זיק של אמונה מלבנות בני ישראל הכשרים.

ומעתה נחזור לפרש דברי המדרש שהתחלנו בו שאמר דוד המלך ע"ה תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך, דהנה עיקר שמחת החג שיש לנו שאז נתקרבים להקב"ה, כי בלא זה אין לשמוח כי הבית המקדש נחרב בעוה"ר וגלינו מארצינו, מ"מ עיקר שמחתנו בחג היא מה שאנו דבוקים אז בהקב"ה ויושבים בצלא דמהימנותא, וזה שובע שמחות את פניך. אמנם רואים בעוה"ר שגם הרשעים הללו ג"כ עושין שמחה בחג, וכל כוונתם שיודעים את רבונם ומתכוונים למרוד בו ובלי ספק שיתקבץ אצלם ציבור גדול משומרי תורה ומצוות, כי כוחם גדול להמשיך ושאני מינות דמשכי. וכמו כן בשנה העברה שהי' שנת השמיטה וראו שמתרבים כבר שומרי שביעית, היה זאת להם לקוץ מכאיב, עד כדי כך שלא הניחו להכניס למדינתם חטה מארה"ב, ומאידך גיסא רצו להחזיק בממונם הטמא את שומרי השביעית. ורואים ממש כוונתם בה, דלהכניס חטה מארה"ב שלא הי' צריך לעלות אף לפרוטה אחת לא הניחו, וכאן רצו להחזיק שומרי שביעית. והנה אנו רואים בעוה"ר בדור שפל כזה הדור חלוש והנסיונות מתגברים מיום ליום, אמנם רואים איך שרוה"ק הופיע בבית מדרשם של הצדיקים הקודמים כמו מרן הגה"ק משיניאווע והרה"ק מהרש"ב מליבאוויטש ועוד צדיקים וקדושים זי"ע, וראו בעיניהם הבודולחים מצבינו שאנו נמצאים היום ולכן הרעישו עולם ומלואה לעורר את הציבור להבדל מהרשעים הציונים ומכל אשר להם. וכן מרן כק"ד ז"ל היה אומר שאם מדברים לפני ציבור מישראל ואין מעוררים נגד הע"ז של דורינו אין יוצאין ידי חובתם. וכמו כן אנו, הגם שיש לנו הרבה ענינים לעורר, מ"מ זה העיקר להזכיר את עצמינו עוה"פ ועוה"פ כי כל הבא מכח הציונים והמדינה שלהם הוא טמא ומטמא, וא"א שיצמח מהם שום טובה. ואנו צריכים לברוח מהם כמטחוי קשת. ומטעם זה אסור לקרות בשום ספרים ומכת"ע הבא מהם ואפילו מהרעליגיעזע ציונים שומרי תורה, כי הם גרועים יותר משאר הציונים כידוע.

והנה כק"ד ז"ל מפרש תודיעני אורח חיים, כי דרך פי' דרך גדול משא"כ אורח היא נתיב קטן. וזה שהתפלל דוד המלך ע"ה תודיעני "אורח" חיים כי בעוה"ר רובא דעלמא הולכים על "דרך" שלהם, ואנו המעט שנשארו באמונת אומן מבקשים תודיעני אורח חיים ע"כ. וזה ששאל דוד המלך ע"ה מאת הקב"ה תודיעני באיזה פילון מפולט לחיי העולם הבא, כי בעוה"ר הרשעים כוחם גדול להעביר את ישראל מדרך החיים, ומעט היראים שרוצים להחזיק בדרך הראשונים צריכים לעבור בנסיונות עצומים, אמר הקב"ה לדוד אם חיים אתה צריך, והכוונה לחיי עולם הבא, כי הפורש מדרך האמת אין לו חיי עולם הבא וגם אין לו חיי עולם הזה, כי יהודי שומר תורה ומדריך את ב"ב לילך בדרך התורה יש לו חיי עולם הבא וגם רואה נחת בעמלו גם בעוה"ז, משא"כ מי שאינו הולך בדרך התורה פשיטא דאין לו עולם הבא אלא שגם עולם הזה אין לו, כמו שרואים בחוש איך שיררדים לטמיון וחייהם אינם חיים ר"ל, ואין להאריך. לכן אמר הקב"ה לדוד המלך ע"ה אם חיים אתה צריך יסורים אתה צריך, כי ירא אלקים הרוצה להתנהג בדרך התורה הוא תמיד מסובב בנסיונות עצומים מכל צד, אמנם לפי צערא אגרא, כי יזכו לחיי עולם הבא וגם לחיי נחת בעולם הזה, בראות ילדיו הולכים על דרך האמת, לכן אם חיים אתה צריך יסורים אתה צריך כדכתיב ודרך חיים תוכחת מוסר. והעצה להחזיק מעמד מול היסורים האלה היא רק לימוד התורה שזה העצה היחידה שלא להיות נשטף במים הזידונים ר"ל. ולכן מסיים המדרש ואומר שבענו בחמשה שמחות מקרא משנה תלמוד תוספתא ואגדות, הכוונה כנ"ל שרק ע"י לימוד התורה הקדושה נזכה לשובע שמחות את פניך כנ"ל.

וצריך כל אברך להיות נזהר בשני הדברים שהזכרתי, הן סור מרע שצריכים לברוח מהם ומהמונם שלא יפול ח"ו בדרכי מינות של הציונים והמתחברים אליהם שכל באיה לא ישובון, והן עשה טוב לקבוע עתים לתורה, כי הדברים שהזכרתי הם דברים העומדים ברומו של עולם ורק באופן זה נוכל להחזיק מעמד ולעמוד נגד הנסיונות הקשים המתגברים בעיקבתא דמשיחא. (מהר"ם ט"ב לסוכות ע' רנז)

אמנם

נלענ"ד דבדורינו השפל הזה אשר הנסיונות כה רבים ועצומים ממנו, בדור חשוך כזה אשר קמו המינים והאפיקורסים והקימו לעצמם ממשלה, וכל מטרתם היא רק להעביר את הכלל ישראל כולו מהאמונה בה' ובביאת המשיח, ונמצאים עוד יהודים הכופרים באותה ע"ז ומחזיקים מעמד ומוסרים את נפשם ומכריזים בפומבי שמאמינים באלקי עולם ובביאת המשיח, בזמן שבעוה"ר חלק גדול מכלל ישראל מכחישים ורוצים לעקור את הכל, נמצאים יהודים המאמינים בבורא עולם, בזכותו הגדול של מרן כק"ד זי"ע שעמד במקום הזה ותמיד נטע בתוכינו האמונה בביאת הגואל ובהקב"ה, שרק הוא ית' יהיה גואלנו ותמיד עורר אותנו שבזכות נטרונא נגאל אי"ה מהגלות המר הזה, כמו שזכינו שהי' אזנינו קשובות לקול חוצב להבות אש בדרשותיו. זכות זה צריך להיות מספיק שנזכה לגאולה אם כי אנחנו בשפל המצב נורא כזה, כמש"כ בזה"ק נפלה ולא תוסיף, כשהכלל ישראל תהיה בדיוטא התחתונה שא"א ליפול יותר, אז קום בתולת ישראל. וכמו"כ מבקשים הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת שרק הקב"ה בעצמו יקום את סוכת דוד הנופלת, ודבר זה שנמצאים עוד יהודים המאמינים בכל אלה מול הנסיונות הקשים מצד אותן שרוצים להכחיש ח"ו את כל אלה, הגם שהם מיעוטא דמיעוטא, עכ"ז זכות זה צריך להיות מספיק שגם מדת הדין תסכים לישועת ה' וישועת ישראל. וזה שאנו מתפללים הושענא למענך אלקינו, שגם מדת הדין תסכים לישועה, והטעם שאנו מאמינים כך נגד כל הקושיים אנו מאמינים שאתה הוא אלקינו ואתה בראתנו למענך בוראנו, ובזכות זה מבקשים למענך גואלנו שנזכה לגאולה שלימה במהרה. ולמענך דורשנו כמו שהיה מרגלא בפומי דכ"ק דודי זלה"ה לפרש למענך דורשנו הוא בעצמו יתב"ש ידרוש אותנו ויבוא בעצמו לגאלינו, מפני שרק הוא הדורש אותנו. (מהר"ם ט"ב להור"ע רעב)

כג. הכניסו הרשעים הללו את הכלל ישראל לסכנה ר"ל ולצרה ומצוקה, אשר אין לנו מבוא לצאת ממנה, עד שיתבטל ממשלת הרשעה על

עוד

יש לומר בדברי הפייטן זכור חסדך לישראל, לתת גדולה לדל שואל, מגן אברהם שלח נא גואל, וקראת שמו עמנו א-ל. דהנה בעוה"ר בדורנו הצליח מעשה השטן והסטרא אחרא להעמיד גאולה של שקר לישראל. ולא די שלא בא מזה שום טובה לעולם, גרמו עוד בזה להרבות מינות וטומאה בעולם באופן נורא, עד שנעשה דורנו באמת דור שפל ודל ברוחניות. וגם בגשמיות הכניסו הרשעים הללו את הכלל ישראל לסכנה ר"ל ולצרה ומצוקה, אשר אין לנו מבוא לצאת ממנה, עד שיתבטל ממשלת הרשעה על ידי רחמיו וחסדיו ית"ש. ועיננו צופיות לזכותם של הצדיקי אמת אשר עבדו את השי"ת באמת ובתמים, שיגן עלינו לזכות להישועה בזכות שנתחזק לילך בדרכם אשר הורו לנו. (מהר"ם ט"ב לשמחת תורה ע' שיב)

כד. לידע ולזכור תמיד שמה שבא מהם הוא עקירת התורה הק', ואסור לנו להיות בשום התחברות עמהם

מרום

נאדר בכח וגבורה, מוציא אורה מאין תמורה, פחד יצחק משפטינו האירה, אתה גבור לעולם ה'. י"ל עפי"מ ששמעתי פ"א מפי מרן כק"ד זי"ע בקראלי אצל ההקפות, שהאריך אז מגודל הנסיון והחורבן של הציונות, שהתחילו למשוך אחריהם הרבה מצעירי ישראל, וראו עליו אז את גודל צערם ופחדו, היאך שדאג מאוד מה יהיה עם הכלל ישראל, כי ראה והבין בגודל השגתו את עומק כוונתם ודרכם הרעה, אשר בימים הבאים ראינו אותו כולו היאך שהצליחו בעוה"ר להעמיד ממשלתם ממשלת הכופרים בארץ הקדושה, לעקור את התורה הק' והאמונה מלכות אלפי אלפים ורכבות מישראל ר"ל. ועלינו להודות להשי"ת שזכינו להתחמם לאורו הקדוש של מרן כק"ד ז"ל ולהתחנך בדרך האמת שלא להתפעל משום דבר בעולם, רק לידע ולזכור תמיד שמה שבא מהם הוא עקירת התורה הק', ואסור לנו להיות בשום התחברות עמהם, ודבר זה נשרש בלב כולנו כיתד שלא תמוט לעולם.

אבל מרן כק"ד ז"ל היה חכם הרואה את הנולד, ועוד מלפני חמשים וששים שנה כבר התחיל להרעיש על זה, ואמר אז בתוך הדברים לפרש כביר חזק עדתך תוהים, שהכלל ישראל נעשים ח"ו לתוהו ובוהו, כי מעוז גבורתך רעיונה רוהים, היינו מגודל הנסיון הבא לקראתינו בעוז ובגבורה, נעשה לבנו רעיוננו מלא פחד, מה יהיה עם הכלל ישראל, אם יצליחו ח"ו הציונים במזימתם הרעה, ר"ל. (מהר"ם ט"ב לשמחת תורה, שנת תשמ"ה, ע' שיט)

כה. הרבה יותר גדולים הנסיונות והצרות לבנ"י אשר בארצנו הקדושה, הנתונים בגלות אצל רשעי ישראל, שונאי ועוקרי הדת, אשר נטלו שם את הממשלה בידם

ואדרבה בדורנו אלה שהשפלות הוא גדול כל כך, והנסיונות על כל דבר שבקדושה הם קשים מאוד בעוה"ר, עד שלא רק רובא דעלמא הם נגד התורה הק', רק גם רוב של כלל ישראל הם בעוה"ר עוקרי ומפירי הדת רח"ל. כמו שהיה רגיל מרן כק"ד זי"ע לומר בשם ק"ז הקדושת יו"ט זי"ע, מה שאמר הייטב לב זי"ע בנוסח ושבור עול הגוים ועול הגליות מעל צוארינו, שכפל הלשון בא, אחד על הגלות שאנחנו בין הגוים, והשני על הגלות שאנו בין רשעי ישראל. וא"כ באיזה דור הי' בני צריכים לחיזוק גדול כזה, שהצדיקים מעולם העליון יבואו אצלם, כדי להתחזק ולידע שהם יכולים להיות נחשב כמחצה על מחצה, כמו אנו בדורינו הזה, שהנסיונות בין האומות העולם הם גדולים מאוד, ועוד הרבה יותר גדולים הנסיונות והצרות לבנ"י אשר בארצנו הקדושה, הנתונים בגלות אצל רשעי ישראל, שונאי ועוקרי הדת, אשר נטלו שם את הממשלה בידם, ועל ידי זה מרבים טומאה וכפירה רח"ל בישראל, באופן נורא כזה אשר לא היה מעולם. ולכן בזכות שאנו רוצים להתרחק מהם ומכל הנגררים אחריהם, ואנו משתדלין ומשתוקקים לילך בדרכי אבותינו ורבותינו הק', בלי שום שינוי, בודאי אנו זוכין שהם באים לשמוח אתנו. (מהר"ם ט"ב לשמחת תורה, ע' שמב)

כו. זהו חלק מהאמונה בביאת המשיח שלא יאמינו בכל גאולה שאין בה האור האמיתי של הקב"ה ומשיח

יש לומר בהקדם מה ששמעתי מפ"ק של מרן כק"ד זי"ע בההקפות (בשנת תשי"ז) לפרש מה דאיתא בפסיקתא דרב כהנא (פיסקא קומי אורי) בשעה שמלך המשיח נגלה בא ועומד על גג בית המקדש והי' משמיע להם לישראל ואומר להם ענוים הגיע זמן גאולתכם ואם אין אתם מאמינים ראו באורו שזרח עליכם שנאמר קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, ועליכם בלבד זרח ולא על אומות העולם, שנאמר כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה. באותה שעה מבהיק הקב"ה אורו של מלך המשיח ושל ישראל וכו'. נמצא לפי זה שסימן הגאולה הוא שיראו אורו הגדול של משיח הזורח לישראל. ומכאן ראייה שאין רשאים להאמין בכל גאולה, שהרי המלך המשיח יאמר ואם אין אתם מאמינים לי, שהוא בודאי לא ידבר לאנשים שאינם מאמינים בביאת המשיח, רק לאלו שמאמינים בו רק לא רוצים להאמין עד שיראו את האור האמיתי, ואדרבה זהו חלק מהאמונה בביאת המשיח שלא יאמינו בכל גאולה שאין בה האור האמיתי של הקב"ה ומשיח, שעל ידי זה נופלין חלילה לדרך של כפירה, בפרט בזמננו שהכופרים והמסיתים לקחו לידם גאולה אבל אין בה שום ניצוץ של אור רק חושך יכסה ארץ. ובמהרה יזרח אורו של משיח על ידי הגאולה האמיתית. (מהר"ם ט"ב לשמחת תורה, ע' שמג)

כו. שהמשתמש בלשון זה (הנקרא עברתי) הרי הוא מטמא את דיבורו ואת נפשו, ושומר נפשו ירחק מהם ומלשונם

והנה לפי דברי כ"ק אאמו"ר ז"ל נתבאר היטב מש"כ רש"י ז"ל כסדר הזה. אבל מש"כ בלשון הזה עדיין צ"ב. אמנם נראה הכוונה עפ"י מה שידוע גודל קדושת לשון הקודש, כמ"ש השל"ה הק' שעמד על המחקר למה באמת בחר השי"ת בלשון זה וקידש אותו. והאריך לבאר (באמצע המאמר בית אחרון) שאותיות הקדושות והתיבות הקדושות כולם הם בשרשם רוחניות, והעתיק באריכות דברי הפרדס, ותמצית הדברים

כי במה שמוסיפין על לשון הקודש מגרעין מהקדושה ומכניסין עוד טומאה בהלשון ובהתורה הק' ח"ו, ולכן פירש רש"י כה תאמר, בלשון זה היינו שהתנאי הראשון בקבלת התורה הוא שיהיה בלשון הנה ממש, ואח"כ כתב עוד רש"י ז"ל גם את התנאי שצריך להיות בסדר הזה, היינו להקדים היראה להחכמה, אבל אם לא יהיה ח"ו בלשון זה, אז אין שייך לא יראה ולא חכמה. (מהר"ם ט"ב לשבועות, ע' יח)

כח. נגד חוג ידוע שמפיץ פנימיות התורה ע"י כלים טמאים

ולהוציא מלבם של אותו חוג ידוע שהתחילו בזמנינו אלה ללמוד ולהפיץ פנימית התורה ועניני אלקית בשווקים וברחובות, והם לומדים לימוד זה עם בורים וריקים, ועוד יותר מזה, שהם מפרסמים שיעורים ברבים מפנימיות התורה על ידי כלי הטומאה של ראדיא או טעלעוויזיאן לאלפים ורבבות קלים וריקים והפכו את כל הסדר והלשון של רבותיהם ורבותינו הק' מדור דור. וסופן הוכיח על תחילתן, שכל דרכם הוא דרך המביא לידי התחברות והתחזקות לרשעים ולכופרים, אשר הן המה המעכבים את ביאת גואל צדק. וזהו ודאי שאפילו בנגלות התורה אין שום היתר ללומדו על הכלים הטמאים הנ"ל אשר המה כלי משחית נוראים המפיצים את רוח הטומאה והכפירה באופן נורא, ובכל בית אשר קולם נשמע, נמצא בו גם רוח הטומאה והכפירה הנשפעת על ידי השמיעה והראיה בכלים הטמאים הללו. אבל ללמוד ולהפיץ על ידם פנימית התורה זהו ודאי דבר אשר אין שום הוה אמינא למצוא אפילו לימוד זכות על זה. ואנו אין לנו אלא דברי רבותינו הק' מדור דור, שבקבלת התורה קבלנו גם סדר ללימוד התורה הק'. ותורת הנגלה הוא לחוד, ותורת הנסתר הוא לחוד. וכל המשנה ידו על התחתונה. (מהר"ם ט"ב לשבועות ע' נט)

כט. ממשלשת גשמית מביא לגלות רוחנית

ובזה יובן ג"כ מה שאומרים ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, היינו שנתגברה

שאינן אותיות התורה הסכמיית, אמנם הם ראשונות מתייחסות בצורת אל פנימיות נשמתה, שהם רומזים אל רוחניות ידוע, וספירות עליונות. וכל אות ואות יש לה צורה רוחנית, ומאוד נכבד, אציל מעצם הספי', משתלשל ממדריגה למדריגה כדרך השתלשלות הספירות. והנה האות היכל ומכון לרוחניות ההוא, ובהיות האדם מזכיר אות מהאותיות, בהכרח יתעורר הרוחניות ההוא, והכל הפה ממנו יתהוה צורות קדושות, יתעלו ויתקשרו בשורשם שהם שורש האצילות. וסיים, הכלל העולה לשונינו הוא לשון קדוש, רצונו לומר אלו הענינים שקורין כל אחד בשמו זה אינו שמו בעצם, רק מושאל. ועצם השם הוא דוקא למעלה בקדושה, והם משתלשלים מהמרכבה העליונה. עיי"ש שהאריך בדבריו הנוראים. ומרן כק"ד ז"ל מביא דברי השל"ה האלו בוואל משה במאמר לשון הקודש וכתב ע"ז, יעיי"ש שהאריך מאוד בביאור הענין על דרך חכמי האמת, ונורא ואיום הוא להוסיף או לערב או לשנות איזו נקודה, במה שמשתלשל מהמרכבה העליונה, וחלילה לנגוע בקצהו, כאשר מבואר בדברי הרבינו בחיי בחומר הענין להחליף אפילו נקודת פתח עם קמץ, ואף אלו הוסיפו חכמי המשנה והגמרא איזה מלות בלשון אף שאינו לשון הקודש ממש, אלא לשון שבדו להם חכמים, מ"מ כיון שחכמים בדו אותם יש בהם קדושה, כי ממקום קדוש יהלכו, וכל דיבורם היה בדעת ובתבונה, ורוח הקודש הופיע בבית מדרשם, אבל מה שבדו המינם ואפיקורסים להוסיף בלשון טמא טמא יקרא וחלילה לערב טומאה בקודש, עיי"ש בדבה"ק.

עכ"פ רואין בזה דברים ברורים שלשון הקודש הוא לשון קדוש ונשגב מאוד, אשר שורשו בגבהי מרומים, ואין שייך להוסיף עליו כלום כמו שיכולים להוסיף על שאר לשונות, כי כל המוסיף גורע, שמכניס דברי חול בתוך הקדושה, וכל שכן מה שנתוסף על ידי טמאים ואפיקורסים אשר כפרו בתורה הק' ר"ל, בודאי שבכל אות ותיבה שהכניסו בלשון הק' הכניסו טומאה עמוקה בלשון הקודש, וכענין הזה בנוגע לשונם המכונה לשון עברית, שהמשתמש בלשון זה הרי הוא מטמא את דיבורו ואת נפשו, ושומר נפשו ירחק מהם ומלשונם. ולפי זה י"ל שתנאי התנה הקב"ה עם ישראל על ידי משה רבינו ע"ה טרם קבלת התורה, שהכל יצטרך להיות "בלשון הזה" דייקא, דהיינו בלשון הקודש הנה שדבר בו הקב"ה ונביאי האמת והצדיק, ולא להוסיף ח"ו על זה,

לא. התחברות לרשעים

והדברים האלו צריכים שיהיו נר לרגלינו ואור נתיבותינו בדורינו החשוך, כי אף שמוטל על האדם להיות נח לשמים ונח לבריות, שלא יתחלל שם שמים על ידו חלילה, אבל כל זה אך ורק בין יראי ה' וחושבי שמו, אבל מאהלי הרשעים חיובא רמיא עלינו להתרחק כמטחוי קשת, כי היא הגורמת לסור ח"ו מדרך התורה המסורה לנו, ועל זה דוה לבינו כאשר עינינו רואות בעוה"ר בימינו אלו בארצנו הקדושה, אשר הרבה מישראל לא יכלו לעמוד בנסיון, והתחברו אל המינים והאפיקורסים, ולא ישימו אל לבם כי בנפשם היא, וידועים דברי החיד"א בספר חסדי אבות לפרש המשנה (אבות פ"א מ"ז) הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע, שמאלו שאינם רע בעצמותם אלא שנעשו שכן לרע, צריכים הרחקה יתירה עוד יותר מן הרשע עצמו, כי אצלם עלול האדם ביותר ליפול ברשת זו טמנו לו. (ברך משה נח ע' מב)

לב. התחברות לרשעים

והנה אף שבאמת היה אברהם אבינו יכול להבחין במהותם של האורחים על ידי שהשענו תחת העץ, כמבואר בזוה"ק בפרשתן (דף קב:), עם כל זה נמנע מלתת יין להאורחים למיגדר מילתא וכדי ללמד לדורות הבאים להזהר ולהשמר שלא לבא לידי התחברות לרשעים. ובפרט בימינו אלה אשר רבים המתפרצים בעם היושב בציון לכבד ולהחניף לאנשי רשע, הביטו אל אברהם אביכם עד כמה נזהר שלא לבא לידי קירוב הדעת עם רשעי הדור. (ברך משה וירא ע' פו)

לג. התחברות לרשעים

אבל כל אלו אשר לא החזיקו בתמימות בדרך אבותיהם ונטו אחרי דרכים חדשים, נפלו והודחו מדחי לדחי, וכאשר עינינו רואות בימינו אלה אשר בעוונותינו הרבים שטנא נצח, ונתייסדה ממשלת המינות בארץ ישראל, ונתחברו אליהם הרבה מבני ישראל הכשרים, ופוק חזי מה

המלוכה מצד הקדושה, וממילא ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן, היינו שנתרומם על ידי זה קרן ישראל וקרן התורה, ועל זה אנו מסיימים כהיום הזה, כי גם בדורנו קרה לנו צרה זו על ידי שרשעי ישראל בארצנו הקדושה הצליחו בעוה"ר להשיג שם מלוכה, וכידוע היה רגיל מרן כק"ד זי"ע לומר שזהו הצרה היותר גדולה מנסיון הציונות, מה שהשיגו ממשלה ומלוכה. ולא לחנם פחדו וחרדו כל הצדיקים הקודמים על זה, שלא יצליחו הרשעים האלו להשיג מלוכה בידם, כי כולם ידעו שהגלות אצל הסט"א והערב רב הוא קשה הרבה יותר מהגליות אצל אומות העולם, ואף שיש הרבה מזמננו אשר מדמים לעיניהם שאינם מזיק להם, אעפ"כ הוא דבר ידוע לכל, וכל מי שרוצה לראות האמת, רואה בחוש את גודל האסון אשר קרה להתורה הק' ולכלל ישראל על ידי שיש בידם ממשלה, כי כן הוא הדבר שממשלת גשמית, מביא לגלות רוחנית, ולכן אנו אומרים כהיום הזה, כי גם בימינו אלה באו בני ישראל לצרה גדולה זו כמו שהיה אז ממלכות יון הרשעה, כי הגלות בגשמיות תחת כח הטומאה, מביא על כרחק גם גלות ברוחניות, להחשיך את אור התורה והאמונה ר"ל. (מהר"ם ט"ב לחנוכה ע' קסז)

ל. ועל ידי קבלת ממון האסור הם נופלים ברשת זו טמנו להם, להתחבר לרשעים ולחפות על מעשי תעתועיהם

והם לבינו בקרבינו על אשר בימינו אלה בעקבתא דמשיחא, החושך יכסה ארץ, והמינים והאפיקורסים למיניהם פרשו רשת ליראי ה' בארצנו הקדושה, במסוה של תמיכת תורה, והרבה מאחינו בני ישראל לא ידעו ולא יבינו בחשיכה יתהלכו, ועל ידי קבלת ממון האסור הם נופלים ברשת זו טמנו להם, להתחבר לרשעים ולחפות על מעשי תעתועיהם, והכל מכח הפועל הרע שבממון האסור המוליד טבע רע בנפעל, וטח עיניהם מראות את האמת, ועלינו להתחזק ולמתאמץ בדרך האמונה הצרופה, ולסור מאהלי הרשעים ולא ליגע בכל אשר להם, כי מוקש הוא לעם ישראל. (ברך משה בראשית ע' יח)

עלתה להם, וזעירין אינון שלומי אמוני ישראל שאין להם חלק ונחלה עם המרידה הנוראה בה' ובתורתו, והכל מפני שסעו מדרכי אבותיהם לנטות אחר החדש. (ברך משה תולדות ע' קמו)

לד. והם הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו - ברור כשמש שהספר ויואל משה נכתב ברוח הקודש, והיא המלמדינו אורחות חיים עד ביאת הגואל

והנה מעשה אבות סימן לבנים, וכמו שכתב הרמב"ן (ר"פ וישלח) כי כל אשר אירע לאבינו עם עשו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשו, עכ"ל. ובכך מה שנתיירא יעקב אבינו מעשו בשתי הבחינות, את אשר יגורנו בא בדורינו הלז, ואני הגבר ראה עני בשבט עברתו, עת התגברו כוחותיו של עשו וחיילותיו, והעלו על המוקד שש מאות רבוא מישראל, אלו הן הנחנקין ואלו הן הנשרפין במיתות משונות ואכזריות, לא היתה כזאת מאז היות ישראל לגוי, באכול האש מסלתה ומשמנה של עם ישראל, גאונים וצדיקים יראים ושלמים חסידים ואנשי מעשה, נשים צדקניות ועוללי טפוחים כצאן לטבח הובלו, ה' ינקום את דמם לעינינו במהרה. ובעוד שאנו מצטערים על הראשונות, ירדה על ישראל צרה גדולה ועצומה מכוחו השני של עשו הרשע, קוינו לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה, כי מעשה שטן הצליח, ונתייסדה ממשלת המינות בארצינו הקדושה, אוי לנו שכך עלתה בימינו, שהעמידו הרשעים צלם בהיכל למרוד בה' ובתורתו, ופרשו פח יוקשים גם לשלומי אמוני ישראל אשר נתחברו אליהם לקחת חלק במעל הזה, ומאז ועד היום הזה הרשעים כים נגרש השקט לא יכולו, ומעבירים על הדת רבי רבבות מישראל, והם הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו.

אולם כבר הבטיחנו יוצרינו (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלקיהם, ודרשו חז"ל (מגלה יא.) שהובטחו ישראל שיעמדו להם חכמי ישראל בכל הדורות להדריכם הדרך ילכו בה. וכתב מרן החתם סופר בדרשותיו (לשבת הגדול עמוד רמג) לפרש אמרינו בתפילה, ברוך אלקינו שבראנו

לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו, דהנה אף שנתן לנו הקב"ה תורת אמת, עם כל זה היו בכל הדורות מגלי פנים בתורה שלא כהלכה, אשר סלפו דברי אלקים חיים באמרם שזהו דרך התורה, אך צדיקי וחכמי הדורות הם הורו לבני ישראל את דעת התורה האמיתית, ולזה אנו אומרים ברוך אלקינו שבראנו לכבודו ונתן לנו תורת אמת, אמנם זה לבד לא יספיק לשמור על גחלת ישראל שלא תכבה, אלא וחיי עולם נטע בתוכינו המה הצדיקים אשר הדריכו את ישראל בדרך הישרה, עכ"ד.

ובכן ברוך אלקינו אשר טוב גמלנו, כרחמיו וכרוב חסדיו הגדיל לנו, אשר עת עלה הכורת על שארית ישראל, הצילנו ברוב רחמיו וחסדיו משיני האריות, ברוך ה' אשר לא נתננו טרף לשיניהם, ועל אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו, על שהיה בעזרינו והציל את רועה אבן ישראל מרן דודי זללה"ה, אשר האיר כעמוד האש לפני מחנה ישראל להדריכם במעגלי צדק, לבל יעשקונו זדים לנטות מדרך האמת, ובספרו הקדוש ויואל משה מיד ה' עליו השכיל להציל את הדור כולו לבל יתפשו ברשת הרשעים, וידוע מה שכתב ק"ז הדברי חיים זי"ע בתשובותיו (ח"ב יו"ד סימן ק"ה) כי אף בזמנינו אלה תופיע רוח הקודש בחכמי הדור המחברים ספרים לשם שמים, עיי"ש. ובכך ברור כשמש שהספר ויואל משה נכתב ברוח הקודש, והיא המלמדינו אורחות חיים עד ביאת הגואל. (ברך משה וישב ע' רמט - רנ)

לה. ונתפסו רוב מנין מבני ישראל על ידי כת הציונים ברשת הס"מ בדרכי מינות וכפירה

והנה מבואר בספרי הקודש כי האמונה בהשי"ת ושמירת אות ברית קודש הא בהא תליא, והפוגם במדת היסוד מאבד את אמונתו בה', וכן איתא בזוה"ק (שמות דף ג:): ברית קדישא איהו רזא דמהימנותא. ומרן דודי זללה"ה בדברי יואל בפרשתן (עמוד תקסב) האריך להתאונן כי המינים והאפיקורסים למיניהם זה דרכם כסל למו להכשיל את ישראל ביסודי הקדושה, ועל ידי זה עולה בידם להעבירם

כנסייתי ועדתי היפה בנשים בשאר אומות, איכה תרעי ותנצלי מידי המציקים לך להיות ביניהם ולא יאבדו בניך, התבונני בדרכי אבותיך הראשונים שקבלו תורתו ושמרו משמרתו ומצוותיו ולכי בדרכיהם.

ומעתה אחינו בני ישראל היושבים בארץ הקודש החרדים לדבר ה', נצטוו באזהרה לאחוז בתמימות בדרכי האבות, לסור מאהלי הרשעים ולהבדל מכל אשר להם, ובפרט בעניני חינוך תינוקות של בית רבן יזהרו לבל להנות מכספי השלטון, ולבל לחלל את הקודש בלימודי חול ושפות זרות, כאשר קימו על נפשם ועל זרעם גדולי ארץ ישראל בדורות הקודמים, ואז כאשר יאחזו בתמימות בדרכי האבות בטוחים הם שלא יסורו מדרך הישר ולא יבואו לפגום בקדושת הארץ. וזהו כוונת המדרש, אמר דוד אם אור לו בציון ותנור לו בירושלים תי יגור באהלך, כי מאחר שהמקום אדמת קודש היא, והחוטאים בה נענשים במדה יתירה מן החוטאים בחוץ לארץ, אם כן מי יגור באהלך, וכי מי בטוח בנפשו לבל ישל שם בחטא ועון, על זה אמר לו הקב"ה עצה טובה וישרה הול"ך תמי"ם ופועל צדק, כי ההולך בתמימות בדרכי האבות, ואינו מתחכם על דבריהם, הוא בטוח בנפשו שלא יסור מדרך הישר, ויוכל לגור בירושלים. (ברך משה וארא ע' ל-לא)

לז. והקימו ממשלת המינות בארצנו הקדושה, ואלפים ורבבות מישראל נעקרו על ידיהם משורש אבותיהם הקדושים ומשורש הקדושה

וביותר צריך הכתוב לזרז בימינו אלה אשר בעוה"ר גבר האויב ומעשה שטן הצליח לנתק חבל הכסף מרוב מנין מן הכלל ישראל לאביהם שבשמים, ומשנאי ה' נשאו ראש לעבור על השלש שבועות, והקימו ממשלת המינות בארצנו הקדושה, ואלפים ורבבות מישראל נעקרו על ידיהם משורש אבותיהם הקדושים ומשורש הקדושה, ועל זה דוה לבינו כי בצוק העתים נלכדו ברשתם גם אנשים שומרי תורה ומצוות אשר לא ידעו ולא יבינו כי השלטון הזה הוא אסון נורא לכל ישראל, וחז"ל הזהירו אצל השלש שבועות (כתובות קיא.) אם אתם

ועל זה דוה לבינו כי בעוה"ר אחר כל הגליות גולה אחר גולה, נאבד מישראל הרבה תורה וקדושה אשר היה בדור הקודם, ובימי עקבתא דמשיחא אלו רוח הטומאה מרחפת בעולם, ונתפסו רוב מנין מבני ישראל על ידי כת הציונים ברשת הס"מ בדרכי מינות וכפירה, וזעירים אינון שיזכו להקרא עליהם שם אבותיהם אברהם יצחק ויעקב, ובימינו אלה נוכל להבין ולהשכיל מה שכתב הרמב"ם (הלכות תפילה פ"ב ה"א) כי ברכת המינים היא הגדולה מכל צרכי בני אדם. כי לא יאומן כי יסופר מה שעלתה בידי הרשעים הללו להסית ולהדיח רבי רבבות מבני ישראל, לטמאם בכל טומאה וזוהמא ולהעבירם מעל אמונתם, והם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו, ה' ירחם. (ברך משה ויחי ע' שיג)

לו. החוטא בארץ ישראל בפלטיין של מלך, עונשו גדול פי כמה מן החוטא בחוצה לארץ - בעניני חינוך תינוקות של בית רבן יזהרו לבל להנות מכספי השלטון, ולבל לחלל את הקודש בלימודי חול ושפות זרות

אמנם ביאור הדבר בהקדם מה שכתב מרן דודי זללה"ה בויואל משה (מאמר ב סימן מ) בשם הקדמונים, שהיושבים בארץ ישראל צריכים ליזהר באזהרה יתירה שתהא כל הילוכם בדרך התורה והמצוות בקדושה ובטהרה, כי החוטא בארץ ישראל בפלטיין של מלך, עונשו גדול פי כמה מן החוטא בחוצה לארץ, עיי"ש שהאריך בדברים חוצבים להבות אש.

ובכן כל יושבי ושוכני הארץ תאחזמו רעד מגודל קדושתה הנשגבה, ועליהם להזהר ולהשמר לבל יטו אשוריהם מני הדרך הישר והרצוי, ובפרט בימינו אלה אשר עיר האלקים מושפלת עד שאול תחתיה, ובעוונותינו הרבים שטנא נצח בהקמת מלכות המינות בארץ ישראל, וירא ה' וחושבי שמו החפצים בקרבת אלקים נאחזים בסבך נסיונות קשות להתחזק בדרך ה'. אכן על זה הזהירו הכתוב (שיר השירים א ח) אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים, ופרש"י

אשר בחשיכה יתהלכו להתחבר אל רשעי הדור המינים והאפיקורסים ולחלוק כבוד לרשעים, ולעת כזאת חיובא רמיא על כל יראי ה' וחושבי שמו להתבצר בדרך הקדושה לבל להמשך אחר זרם העולם, וכאמר הכתוב (ישעיה כו כ) לך עמי בא בחדריך, ופרש"י בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובפרט בימי השובבי"ם המסוגלים לחיזוק הקדושה והטהרה, הרי ההתבדלות מדרכי הרשעים עיקר גדול ביסודי הקדושה, ועלינו להתחזק במסירות נפש באמונה הצרופה בהשי"ת וביעודי הנביאים הקדושים עדי נזכה בקרוב להישועה האמיתית. (ברך משה בשלח ע' צד)

לט. התחברות לרשעים

והנה גם הגאולה העתידה תלויה בזכות התורה, כמו שכתב באור החיים הקדוש (פ' תצוה) טעם לאריכות הגלות הזה, כי הגאולה העתידה תלוי בזכות משה רבינו, וכל עוד שאין עוסקים בתורה אין משה חפץ לגאול עם בטלים מן התורה, עכ"ל. אך דע עקא כי בדור הזה בעקבתא דמשיחא אף שיש הרבה לומדי תורה, אבל מאחר שסעו מדרך האבות להתחבר לרשעים וליהנות מרכושם, נחסר מהם יראת ה' טהורה, ואינם יכולים להשיג אמינות התורה, ומה גם כי נסיונות הזמן עצומים, וכבר כתב הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע בהנהגת האדם (סימן א) כי החטאים מסמין עיניו של אדם בהשגת התורה. ועל כן בדור האחרון צריך להתאמץ ביתר שאת וביתר עז ביראת שמים ויראת חטא, כדי שתהא יראתם קודמת לחכמתם, ואז תהא חכמתם מתקיימת ויזכו לגאולה. ומטעם זה רמזה תורה ענין תחיית המתים בפרשת השירה, כי ענין זה מה שהמתניו ישראל מלומר שירה עד שזכו למדריגת וייראו העם את ה', הוא רמז לתחיית המתים וגאולה העתידה, אשר גם אז צריכין ישראל לעסוק בתורה מתוך יראת שמים כדי שיזכו לגאולה. (ברך משה בשלח ע' קז)

מקיימין את השבועה מוטב ואם לאו אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה. וכאשר קרה לנו בדורינו שהותר דם ישראל כמים רח"ל, ושש מאות רבוא מישראל עלו על מוקדה הי"ד, וכבר האריך מרן דודי זללה"ה בויואל משה בהקדמה, שכל זה בא בעון העברה על השבועות. וגם כעת עדיין לא באנו על המנוחה ואל הנחלה, ואין לך יום שלא תהא קללתו מרובה מחבירו, ה' ישמרינו. ולעת כזאת חיובא רמיא על כל מי שיראת ה' נוגע ללבו, לשנן לבניו ולביתו אחריו להבדל מהם ומהמונם, ולבלי להכשל אף לרגע אחת במחשבת המינות, וכמו שאמרתי לפרש נוסח התפילה וכל המינים כרג"ע יאבדו, כי על ידי רגע אחת של מינות יכולים להאבד ולהנתק משורש הקדושה חלילה.

הבורא כל עולמים יערה עלינו רוח טהרה

ממרומים, שנזכה לתקן את אשר פגמנו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, והוא יפן ברחמיו לעמו בזכות אבותינו ורבותינו הקדושים אשר שפכו נהרי נחלי דמענות עבור הגאולה שלימה שיזכו לראותה בחיים חיותם, ובעוה"ר כלו כל הקיצין ועדיין לא נושענו, וצריכים אנו לסייעתא דשמיא מרובה להתחזק בגלותינו בדרך התורה והיראה, ולגדל צאצאינו לתורה ועבודה ומעשים טובים, ותפילתינו שגורה בפינו שנזכה בקרוב בימינו אל הישועה האמיתית בהתגלות כבוד שמים עלינו בב"א. (ברך משה וארא ע' לז-לח)

לח. הרי ההתבדלות מדרכי הרשעים עיקר גדול ביסודי הקדושה

ודברים

אלו צריכים שיהיו נר לרגלינו ואור לנתיבותינו בגלותינו החשוך, אשר אף אלו שהעידה התורה עליהם שהיו יראים את דבר ה', עם כל זה קבלו פורענות כאשר רשעי המצריים מפני שנתחברו אליהם, וממנה נקח מוסר השכל לסור מאהלי הרשעים ולהבדל מכל אשר להם, ואף בשעה שבאים באיצטלא של החזקת התורה וקדושה, כל טובתם של רשעים רעה הוא אצל צדיקים, ובקרבתם ישימו ארבתם להזיח את ישראל מדרך התורה, ועל אלה חשכו עינינו בראותנו בימינו אלה הרבה מבני ישראל הכשרים

והנה בימינו אלה אין לנו לא מקדש ולא כהן,

ולעומת זה הנסיונות עצומים עד מאד, וצריך האיש הישראלי סייעתא דשמיא מרובה בכל יום ויום בעת צאתו מביתו החוצה, לבל ישטפוהו המים הזדונים, הן בדרכי הקדושה והטהרה לבל יכשל בפגם העינים והמחשבה בלכתו ברחובות קריה, והן בעניני האמונה הצריכה חיזוק יתירה בדור האחרון, ובפרט מאז השתלטו הרשעים בארצינו הקדושה והעמידו צלם בהיכל, ויוצא משם רוח מינות לכל העולם כולו. (ברך משה תרומה ע' ריז)

מג. על גודל חיוב המחאה נגד רשעי הדור

ומכאן מודעה רבה לאורייתא על גודל חיוב המחאה נגד רשעי הדור, ובפרט

בימינו אלה אשר בעוה"ר מעשה שטן הצליח להקים מלכות המינות בארצינו הקדושה, אשר עצם קיומה היא מרידה נוראה בה' ותורתו, ועוד זאת הרשיעו לעשות לגזור גזירות קשות לעקור הדת מישראל, וכבר האריך מרן דודי זללה"ה בויואל משה (מאמר א סימן קיג) שיש בזה קידוש שם שמים גדול לזעוק זעקה גדולה ומרה בחוצות וברחובות, על חילול השם ותורתו הקדושה היוצא מממשלה זו באופן נורא, אשר לא היתה כזאת בישראל מעולם, עיי"ש. ומכאן תוכחת מגולה לאלו הפורשים עצמם מן הציבור באמתלאות שונות, ויבואו חדר בחדר להחבא מבלי להשתתף עם יראי ה' היוצאים לרחובה של עיר למחות נגד מלכות הרשעה, והלא חזינן כי כל מה שניצולו ישראל מגזירתו של המן היה רק בזכות המחאה שמחה מרדכי הצדיק, וכבר אמרו חז"ל (שבת נה.). שאף אם לא תועיל המחאה לעצור בעד הרעה, כוחה גדול להסיר חרון אף ה' מישראל. וכמו שכתב מרן החתם סופר בתורת משה בפרשתן על הפסוק ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה, כי גם יהושע הבין שהוא קול ענות, רק שחשב שאי אפשר שישתקו הצדיקים למעשה הזה, ויש מלחמה במחנה, ואז אין החרון אף גדול ואין צריך לשבר הלוחות, עיי"ש בדבריו. והבורא כל עולמים יעזור שנזכה במהרה להתרוממות קרן התורה וישראל, וכל הרשעה כולה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ בב"א. (ברך משה כי תשא ע' רנד)

והנה כלל גדול שנו חכמים, והוה מרגלא

בפומיה דמרן החתם סופר זללה"ה (עיינ בתשובותיו אבה"ע ח"א סימן ק"ל) החדש אסור מן התורה בכל מקום. ואלו דברים אשר לא שערום אבותינו אין לנו להשתדל אחריה, אף אם נראה כדבר טוב ונכון, וכאשר עינינו ראו בדור האחרון אשר הרבה מבני ישראל נטלו עליהם להשתדל במצות ישוב ארץ ישראל, ופוק חזו מה עלתה להם, שיצא מרידה נוראה במלכות שמים, ואף שיש בזה מצות עשה לשיטת הרמב"ן ז"ל בספר המצוות, מכל מקום כיון שכל הצדיקים הקודמים לא עסקו בזה אין לנו לבקש דרכים חדשים עד ביאת הגואל. (ברך משה יתרו ע' קמח)

מא. התחברות לרשעים

וכן בעניני אמונות ודיעות צריכין סייעתא

דשמיא מרובה להחזיק מעמד בדרך ישראל סבא, ופוק חזי מה שכתב הערוגת הבושם זללה"ה בצוואתו הכנה דרבה (אות א) כי בדור יתום כזה צריך אזהרה יתירה להתחזק בשרשי האמונה, כי בעוה"ר כל פינות שאדם פונה רואה ושומע דברי מינות ואפיקורסות, ונצטרך לדחות מעל מחשבותינו שלא יעשו ח"ו שום חושם ופגם, עכל"ק. ואנן מה נעשה אכתריה בימינו אלה, כאשר המינים והאפיקורסים אומרים ידינו רמה בהקמת מלכות המינות בארצינו הקדושה, והרימו דגל ניאוץ וכפירה בתורתנו הקדושה וי"ג עיקרי האמונה, ועל אלה לבינו דוי אשר אף יהודים שומרי תורה ומצוות נתפסו ברשת רשעי הדור, ומתחברים אליהם בלי שום בושה וכלימה, אוי לנו שכך עלתה בימינו, וצריכים אנו לבקש עצה האיך להתחזק מול הנסיונות הקשים העומדים לנגדינו בדור יתום הזה. (ברך משה משפטים ע' קעו)

מב. השתלטו הרשעים בארצינו הקדושה והעמידו צלם בהיכל, ויוצא משם רוח מינות לכל העולם כולו

* * * * *

מד. בגודל החיוב לחנך הבנים והבנות בעניני דרך ארץ ומדות טובות - בדורינו השפל אשר בעוה"ר רבו מנהיגי ישראל שנטו מדרך האבות ונתחברו לרשעי הדור, ומן ההכרח להורות את בני ישראל להתרחק מהם ומהמונם

עוד לאלוה"ה מילין לבאר המשך הפסוקים דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו אני ה' אלקיכם.

ונ"ל בדרך רמז מוסר על פי מה ששמעתי מפ"ק מרן דודי זללה"ה בגודל החיוב לחנך הבנים והבנות בעניני דרך ארץ ומדות טובות, וכמו שכתב הקדוש רבי חיים וויטאל זללה"ה בספר שערי קדושה (חלק א' שער ב') שהמדות הן הכנות עיקריות אל התרי"ג מצוות, ועל כן לא נמנו בכלל המצוות, וצריך להזהר בהן יותר מקיום כל המצוות, עיי"ש. וביותר צריך לזרז בדורינו השפל אשר בעוה"ר רבו מנהיגי ישראל שנטו מדרך האבות ונתחברו לרשעי הדור, ומן ההכרח להורות את בני ישראל להתרחק מהם ומהמונם לבל יפלו ברשת זו טמנו להם המינים והאפיקורסים למיניהם, ומתוך כך עלול הדבר לגרום חולשא בטוהר המדות, ולכן חובה כפולה לחנך את צעירי הצאן להתרחק כמטחוי קשת ממדת העזות ושאר מדות רעות, אלא יתהלכו בצדק ומישרים מעוטרים במדות טובות וישרות, ויהא דיבורם בנחת עם הבריות, ולכבד כל מי שהוא גדול מהם בחכמה ובשנים, ולבל יתחלל שם שמים על ידיהם חלילה, עכדה"ק. ועיין בדברי יואל פ' חיי שרה עמוד תצה. (ברך משה קדושים ע' קמא)

* * * * *

מה. וכי יעלה על הדעת שתורה כזו הנלמדת מכח ממונן של רשעים יש לה ערך של קדושה - כי איסור התחברות לרשעים גדולה עד מאד, והיצר הרע מתגבר על זה ביותר

ושפתי לא אכלא מלזעוק ולהתריע על אשר בימינו אלה מעשה שטן הצליח לצבוע את העבירה החמורה של התחברות לרשעים ולהלבישה בלבוש מצוה רבה, והרבה מאחינו בני ישראל לא ידעו ולא יבינו כובד חטא והעון הלזה ונתחברו אל רשעי הדור המינים והאפיקורסים, אוי לנו שכך עלתה בימינו שיהודים שומרי תורה ומצוות מאשרים זדים גם בונים עושי רשעה להצטרף אל שלטון הכופרים בארצינו הקדושה, אשר עצם קיומה היא מרידה נוראה במלכות שמים וניאוץ וכפירה בתורתנו הקדושה ובי"ג עיקרי האמונה, ומיום הווסדה ועד עתה העבירה מעל הדת אלפים ורבבות מישראל ומלאה את כל הארץ בטומאה וזוהמא, ואיך יוכלו יראי ה' האומרים שמע ישראל להמכר לעקר וליהנות מממונם להחזקת מוסדות התורה, וכי יעלה על הדעת שתורה כזו הנלמדת מכח ממונן של רשעים יש לה ערך של קדושה, פוק חזי לשונו הקדוש של רבינו יונה בפירוש המשנה (אבות פ"א מ"ז) ואל תתחבר לרשע, שהוא עונש גדול שאין כמותו, כי החטא החמור אם פשע בו עשה עבירה אחת, אבל זה בכל העבירות שעושה הרשע יש לו חלק בהם, ונמצא עושה חטאים רבים גדולים ועצומים, שכן מפורש באבות דרבי נתן (פ"ל מ"ג) כל המדבק לרשעים אף על פי שאינו עושה כמעשיהם נוטל שכר כיוצא בהם.

ובכן כאשר הזהירו הכתוב בפרשה זו להשמר מתחבולת היצר הרע הצובע את העבירה למצוה, על כן הסמיך המדרש ודרש מענין התחברות לרשעים אשר בעון הזה גדלה התגברות היצר להלבישו בלבוש של מצוה, וזה שאמר יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחווה דעת, כי היום לווה מן הלילה והלילה לווה מן היום ופורעין זה לזה בפיוסין בלי שטר ובלי גזר דין אבל למטה כמה שטרות וכמה גזר דין, כוונת הדברים, כי היום והלילה וכל צבא השמים אין בהם שום נפתל ועקש וכולם עושים באימה וביראה רצון קונם, ולכן להם יאתה להתחבר ולהתאחד זה לזה בפיוסין, מה שאין כן בעולם הזה ישנם הרבה אנשים המתכסים באיצטלא של יראי ה' אבל באמת המה רשעים ורמאים ועלולים לגזול ממונן אחרים, ועל כן אין אדם לווה לחבירו אלא בכמה שטרות וכמה גזר דין, ומזה נלמד לקח מוסר אשר טרם יבא איש להתחבר עם רעהו בקשר אהבה וריעות, יש לו להתוודע ולהגלות

אם הוא באמת מיראי ה' וחושבי שמו, כי איסור התחברות לרשעים גדולה עד מאד, והיצר הרע מתגבר על זה ביותר, וצריך האדם להזהר ולהשמר לבל יפול ברשתו. (ברך משה אמור ע' סג-קסד)

מו. יש לעסוק בספרי מרן זי"ע

ובדורינו השפל בעקבתא דמשיחא אשר החושך יכסה ארץ יש לעסוק בספרי מרן דודי זללה"ה אשר לכל ישראל האיר הדרך ילכו בה בעניני אמונות ודיעות, לבל יפלו ברשת זו טמנו המינים והאפיקורסים למיניהם, אלא להתחזק באמונת אומן בביאת המשיח וי"ג עיקרי האמונה. (ברך משה בחוקותי ע' רנט)

מו. את הפירוד הידוע, שהיראים והחרדים לדבר ה' התחלקו והתפרדו מקהילות הרשעים, ודבר זה הציל את דרך התורה והיהדות לדורות עולם - שהשלוש יהיה ע"פ התורה וע"פ האמת - כי קיום התורה תלוי רק בהתבדלות מן הרשעים

ואפ"ל דהנה מודעת זאת שמעלת השלוש גדולה עד מאד ואין לך מדה טובה יתירה הימנה, אמנם כל זה דווקא בין יראי ה' וחושבי שמו, אבל על הרשעים עוזבי התורה כבר אמר נעים זמירות ישראל (תהלים קלט כא) הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, וכן הזהירונו חז"ל (אבות פ"א מ"ז) אל תתחבר לרשע. ובאור לשמים בפרשתן הביא בשם רבינו הקדוש מלובלין זי"ע, שאמר בפירוש המשנה (אבות פ"א מ"ב) הוי מתלמידיו של אהרן הכהן אוהב שלום ורוד"ף שלו"ם, היינו שאהרן רדף את השלוש מן הרשעים שאין מהראוי שיהיה להם שלום, עכ"ד.

וידוע שעל דבר זה מסרו נפשם הגאונים הצדיקים גדולי מדינת אונגארין בימי הגאון המהר"ם שיק זללה"ה, ועשו את הפירוד הידוע, שהיראים והחרדים לדבר ה' התחלקו והתפרדו מקהילות הרשעים, ודבר זה הציל את דרך התורה והיהדות לדורות עולם. וכתב

המהר"ם שיק בתשובותיו (יו"ד סימן של"ג) כלפי מה שצעקו הפושעים בעת ההוא ככרוכיא הלא כולנו בני אברהם יצחק יעקב תהא נא שלום בינותינו, הנה כבר צוה הנביא ואמר (זכריה ח יט) האמת והשלום אהבו, וחזינן כי בטרם השלוש הקדים הכתוב אמת, והתורה הקדושה נקראת אמת (ברכות ה:), והיינו שמתחילה צריך לראות אם השלוש הוא על פי התורה ועל פי דרך האמת, ורק אחר כך צריך לאהוב את השלוש, עכ"ד. ודבריו הקדושים נובעים ממקור מים חיים בתורת רבו מרן החתם סופר (דרשות ח"ב עמוד תיא) עיי"ש.

וזה שאמר הכתוב ונתתי שלו"ם באר"ץ, כי התורה הקדושה נקראת ארץ, כמבואר במדרש (ב"ר פצ"א סי"ב) ואת הארץ כי נעמה זו התורה, דכתיב (איוב יא ט) ארוכה מארץ מדה. והיינו שהשלוש יהיה על פי התורה ועל פי האמת, לבל יתאחדו באגודה אחת אלא עם תמימי דרך ההולכים בתורת ה', אבל עם אלו הסרים מדרך התורה אין שלום אמר ה' לרשעים וחיוכא רמיא להלחם עמהם ולהפרד מהם, ואז ושכבתם ואין מחריד, פי' שלא תהא חרדה על קיום התורה והיהדות, מה שאין כן אם לא יתפרדו מן הרשעים ויעשו שלום עמהם יש מקום לחרוד שבמשך הזמן יטו אשוריהם מני הדרך הישר והרצוי.

והנה מתאמרא משמיה דהגה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע שאמר תחת אחד השיחים אודות עיר אחת שבגלילותיו שהיו דרים בה אלא אנשים יראים ושלמים, שהיה מן הראוי שיתיישב שם פושע ישראל אחד כדי שיוכלו להפרד ממנו. והענין בזה כי אף במקום חכמים וסופרים יתכן שברבות הימים תתדרדר כח התורה והיהדות, לאשר יחסר להם כח הלוחם נגד כל רוחות רעות המתרגשות ובאות לעולם לפרוץ פרצות בחומת היהדות, מה שאין כן בעיר שיש בה איזה רשע אשר צריכים ללחום עמו, כל דבר נתפעל מהפיכו, ודבר זה גורם שיתלכדו יראי ה' החרדים אל דברו, ויטו שכס אחד ללחום מלחמת ה' ולהתחזק ברוב אונים ואמיץ כח בדרך התורה והיראה.

ולכוונה זו המשך הכתוב ואמר והשבתי חיה רעה מן הארץ, והכוונה על רשעי ישראל, כמו שדרשו חז"ל (בבא מציעא פג:): מאי דכתיב (תהלים קד כ) תשת חושך ויהי

לילה, זה העולם הזה שדומה ללילה, בו תרמוש כל חיתו יער, אלו רשעים שבו שדומין לחיה שביער. ולזה הבטיחה תורה והשבתי חיה רעה מן הארץ, שיזכו בני ישראל להתחזק נגד הרשעים ולא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי. ועל זה דרשו בתורת כהנים אמר רבי שמעון אימתי הוא שבחו של מקום בזמן שאין מזיקים, או בזמן שיש מזיקים ואין מזיקים, אמור בזמן שיש מזיקים ואין מזיקים, כי באם לא יהיו פושעי ישראל אשר יבקשו לחבול בכרם ה' צבאו"ת, ולא יתלכדו יראי ה' וחושבי שמו במלחמת אש דת למו על קיום התורה, עלול שתתדרדר כח התורה והיהדות ויפלו תחת פגעי הזמן, ואז לא תהא ניכר שבחו של מקום חלילה, אבל בזמן שיש מזיקים ואין מזיקים, היינו שישנם רשעים בעולם אבל אין מזיקים בשביל שלוחמים נגדם החרדים לדבר ה', אז בטוחים ישראל להשאר בדרך התורה עד עולם.

ועל זה סיים הכתוב ואמר וחרב לא תעבור בארצכם, וביאר בתרגום אונקלוס, ודקטלין בחרבא לא יעידון בארעכון, ביאור הדבר על פי מה שכתב דו"ז הגה"ק משינאווא זי"ע במכתבו הנדפס בספר מלחמת מצוה (דף נו) אהא דאמרינן בגמרא (חגיגה ה:): כי קא ניחא נפשיה דרבי יהושע בן חנניה, אמרו ליה רבנן מאי תיהוי עלן מאפיקורסין, והשיב להם מן הפסוק (בראשית לג יב) נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, והכוונה שכל זמן שלא יתבטלו המהרסים לא יתבטלו הגודרים. וזה שאמר ודקטלין בחרבא לא יעידון בארעכון, היינו שלא יסורו מבני ישראל לעולם צדיקים וחסידיים גודרי גדר ועמדים בפרץ כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה נגד רשעי הדור לבל יפרצו פרצות בחומת בית ישראל.

ולכן מסיים הכתוב ואומר ואשבור מוטות עולכם ואולך אתכם קוממיות, כי הנה ק"ז מרן הייטב לב זי"ע היה נוהג לומר בנוסח התפילה, ושבור עול הגוים ועול גליות מעל צוארינו, וטעמו ונימוקו עמו כי תפילתינו שישבור השי"ת מעלינו עול רשעי האומות ועול רשעי ישראל. וזהו כוונת הכתוב ואשבור מוטות עולכם, לשון רבים, שהבטיח הקב"ה שישבור מעל בני ישראל עול הגוים ועול הגליות, שיוכלו בני ישראל להתגבר נגד הרשעים למיניהם בכל דור ודור, ואולך אתכם קוממיות, שיתהלכו

בקומה זקופה בדרך התורה והיראה מבלי להכנע תחת עול הרשעים.

אלה הדברים אנו חייבים לשנן לנו ולבנינו אחרינו בדור האחרון בעקבתא דמשיחא אשר הנסיונות גדולים ועצומים בענין התחברות לרשעים, ובעוונותינו הרבים גבר האויב ורשעי הדור השתלטו על ארצינו הקדושה, ופרשו פח יוקשים לשלומי אמוני ישראל אשר התחברו אליהם בטענת שוא שכוונתם לפעול אצלם למען חיזוק התורה והיהדות, ולא זו הדרך ישכון אור, כי קיום התורה תלוי רק בהתבדלות מן הרשעים ומכל אשר להם כאשר היתה דעת קדשם של כל גדולי ישראל בדורות הקודמים, והבורא כל עולמים יעזרינו להתחזק בדרך התורה המסורה בדינו מאבותינו ורבותינו הקדושים מדור דור, והרחמן הוא ישבור עול הגוים ועול גליות מעל צוארינו, ונזכה כולנו יחד לראות בישועת כל ישראל ושמחתן, ובנערינו ובזקנינו נלך לקבל פני משיח צדקינו במהרה בימינו אמן. (ברך משה בחוקתי ע' רסה)

* * * * *

מח. ובכן אלו דברים אשר לא שערום אבותינו אין לנו להשתדל אחריהם, אף אם נראה כדבר טוב ונכון

והנה כלל גדול שנו חכמים והוה מרגלא בפומיה דמרן החתם סופר זללה"ה (עיין בתשובותיו אבה"ע ח"א סימן ק"ל) החדש אסור מן התורה בכל מקום. וכאשר כתב בחובת הלבבות (שער יחוד המעשה פ"ה) הזהר שלא תטה אשורך מדרך האבות ונתיב הראשונים, ואל תחשוד אבותיך במה שמסרו לך מאפני טובותיך, ואל תסתור עצתם במה שהורו אותך, כי אין עצה שתעלה בדעתך שלא קדמוך לדעתה ועמדו על כל מה שמביאה אליו מטוב ורע, ואפשר שקדם לדעתך אופן יושר המחשבה תהיא בתחילתה ונעלם ממך אופן ההפסד אשר יהיה ממנה באחריתה, עכל"ק. ובכן אלו דברים אשר לא שערום אבותינו אין לנו להשתדל אחריהם, אף אם נראה כדבר טוב ונכון, וכאשר עינינו ראו בדור האחרון אשר הרבה מבני ישראל נטלו עליהם להשתדל במצות ישוב ארץ ישראל, ופוק חזי מה עלתה להם, שיצא מרידה נוראה במלכות שמים,

ואף שיש בזה מצות עשה לשיטת הרמב"ן ז"ל בספר המצוות, מכל מקום כיון שכל הצדיקים הקודמים לא עסקו בזה אין לנו לבקש דרכים חדשים עד ביאת הגואל. (ברך משה במדבר ע' יד)

* * * * *

מט. ומשנאי ה' נשאו ראש בהקמת מלכות המינות בארץ ישראל, אשר עצם קיומה היא מרידה נוראה בה' ובתורתו, וניאוי וכפירה בכל י"ג עיקרי האמונה, ולא עוד אלא שכל חוקי המדינה מיוסדים על שלש עבירות החמורות

המורם מדבריו הקדושים כי ארבע כנפות של ציצית באו להורות שתכלית הכל הוא לשון הרביעי של גאולה ולקחתי אתכם לי לעם שהוא קבלת התורה, ושלש לשונות והוצאתי והצלתי וגאלתי כולם באו לתכלית זה שיקבלו ישראל עליהם עול מלכות שמים ועול תורה ומצוות, וזה היה כל תכלית גאולת מצרים בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה, וכן הלשון החמישי והבאתי אתכם אל הארץ, גם היא אין לה כל ערך בלי קבלת התורה, ואדרבה אם באים לארץ ישראל מבלי לקיים שם תורה ומצוות, עליהם נאמר (ירמיה ב ז) ותבואו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה, וכל תכלית ביאת הארץ הוא רק כדי לעשות רצון ה' ולעבדו בלבב שלם, ככתוב (תהלים קה מד) ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים יירשו בעבור ישמרו חוקיו ותורותיו ינצורו. ולזה צוותה תורה לעשות דייקא ארבע כנפות בציצית לרמז כי עיקר הכל הוא קבלת התורה הנרמז בלשון רביעי של גאולה.

ועל זה דוה לבינו על אלה חשכו ענינו על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו, כי בעוונותינו הרבים שטנא נצח ומשנאי ה' נשאו ראש בהקמת מלכות המינות בארץ ישראל, אשר עצם קיומה היא מרידה נוראה בה' ובתורתו, וניאוי וכפירה בכל י"ג עיקרי האמונה, ולא עוד אלא שכל חוקי המדינה מיוסדים על שלש עבירות החמורות עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים כאשר ביאר מרן דודי זללה"ה בויואל משה (מאמר א סימן קלה), אוי לנו שכך עלתה בימינו, ולעת כזאת חיובא רמיא לכל יראי ה' וחושבי שמו

להתלכד ולהתחזק יחד בדרך התורה האמיתית, וכאשר אנו למדין מארבע כנפות של ציצית, כי גאולה בלא קיום תורה ומצוות אינה גאולה, וכן ארץ ישראל אין לה שום ערך בלי קיום התורה והמצוות, והשי"ת יזכינו בקרוב לראות בהעברת רוח הטומאה מן הארץ. (ברך משה שלח ע' קל)

* * * * *

ג. שהשטן ירט הדרך לנגדינו והקים ממשלת המינות בארצינו הקדושה, והיא המעכבת ביאת בן דוד

עוד יתבארו דברי רשי ז"ל, בוקר ויודע ה' את אשר לו, אמר לו משה גבולות חלק הקב"ה בעולמו יכולים אתם להפוך בוקר לערב, כן תוכלו לבטל את זו, שנאמר ויהי ערב ויהי בוקר ויבדל, כך ויבדל אהרן להקדישו. **ונראה** דהנה כתיב (ישעיה כא יא) משא דומה אלי קורא משעיר שומר מה מלילה שומר מה מליל, אמר שומר אתא בוקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו, ופירש"י, אמר הקב"ה, אלי קורא הנביא מעול מלכות שעיר, שומר ישראל מה תהא מן הלילה והחשיכה הזאת (היינו הגלות), אמר שומר הקב"ה, יש לפני להזריח לעשות בוקר לכם (הוא הגאולה), וגם לילה מתוקן לרשעים לעת קץ, אם תבקשו בקשתכם למהר הקץ ותשובו בתשובה.

ובדבר הזה כבר האריך מרן דודי זללה"ה בהקדמה לספר ויואל משה, כי אין לישראל זכות אחר לצאת מן הגלות אלא לשמור ולהמתין לישועת ה' ולהפיל תפילות ותחנונים לפני הקב"ה להושיענו ולגאלינו, אבל חלילה וחלילה לעשות שום פעולה אחרת לדחוק את הקץ, כי בעון דחיקת הקץ מתעכבת גאולתינו ופדות נשפינו, ואף אנו בימינו אלה אשר רבת שבעה נפשינו צרות רבות ומרורות כלענה, ודאי היה עת רצון למעלה ושעת פקידה לגאלינו מן הגלות החל הזה, אלא שהשטן ירט הדרך לנגדינו והקים ממשלת המינות בארצינו הקדושה, והיא המעכבת ביאת בן דוד, עיי"ש בדברות קדשו מלהבות אש.

והנה כתב א"ז זללה"ה בקדושת יו"ט בפרשתן בשם גורי האר"י ז"ל (קהלת

ודבר זה יסוד גדול לקיום התורה כמקובל בידינו מרבותינו הקדושים מדור דור, כי השלום והאחדות יאתה רק בין יראי ה' וחושבי שמו, וכינוס לצדיקים הנאה להם והנאה לעולם להיות ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום ב"ה, אבל התחברות לרשעים גורמת חורבן התורה והיהדות מיד לדורות. (ברך משה חקת ע' קפה)

נב. הגאולה העתידה תבא רק בזכות נטרונא

ומדברי חכמינו ז"ל מפורש יוצא כי אין לנו זכות אחר להגאל מן הגלות החל הזה אלא זכות נטרונא, דהיינו לשמור ולהמתין על ישועת ה' ולא לבקש הגאולה בהבהוב טרם הגיע זמנו, ואלו הרשעים אשר מרדו בה' ולקחו לעצמם מלכות וממשלה קודם ביאת המשיח הן המה המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו, כי בפירוש אמרו חז"ל אשר הגאולה העתידה תבא רק בזכות נטרונא, ולעומת זה אלו השרידים אשר ה' קורא העומדים ומצפים בתמימות על הגאולה ועל הישועה, ואף גם בראותם אורך וקושי הגלות אינם אומרים לנפשם נואש אלא מתחזקים בכל עת כי הכל הוא בהשגחה פרטית מן השמים, ובאותו רגע שתעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה לגאלינו בא יבא משיח צדקינו ולא יאחר, בזכות אלו המאמינים נזכה לראות בישועת כל ישראל ושמחתן במהרה בימינו. וכבר האריך מרן דודי זללה"ה בענין זה בהקדמתו לספר ויואל משה בדברים חוצבים להבות אש. (ברך משה בלק ע' רכח)

נג. דעת קדשם של כל חכמי ישראל בדור הקודם אשר כולם פה אחד צווחו ככרוכיא כי כת הציונים היא אבי אבות הטומאה – וכל מי שרגלי אבותיו עמדו על הר סיני צריך להבדל מהם ומהמונם בתכלית ההתבדלות

ודברים אלו צריכין שיהיו נר לרגלינו ואור לנתיבתינו בדור האחרון, כי בעוונותינו הרבים אבדו חסידינו ומפגיע אין בעדינו, וכל חכמי ישראל וצדיקי אמת אשר האירו כעמוד אש לפני מחנה ישראל לנחותם

יעקב ערך קרח) שקרח רצה שיהיה אז זמן התיקון השלם, כי בעת ההוא יתעלה הוא וכל שבט לוי לשמש בכהונה, וטעה וחשב שכבר העדה כולם קדושים ויהיה התיקון השלם, אכן באמת לא היה עוד הזמן הראוי, וזה שאמר לו משה רבינו בוקר היינו בזמן של הגאולה, אז ויודע ה' את אשר לו, עכ"ד.

והשתא יובנו דברי רשי ז"ל, אמר לו משה גבולות חלק הקב"ה בעולמו

יכולים אתם להפוך בוקר לערב, היינו שהזהיר משה רבינו את קרח ועדתו לבל ידחקו את הקץ למהר ולהחיש תיקון השלם קודם זמנו, כי בעון דחיקת הקץ יגרמו לעכב גאולתינו ופדות נפשינו, וזהו אומרו יכולים אתם להפוך בוקר לערב, כי על ידי פעולה זו של דחיקת הקץ יכולים אתם להפוך זמן המיוחד לגאולה הנרמז בבוקר לגלות הנמשל לערב, ואף זמן פקידה לגאולה יכולה שתתעכב ותתהפך לעת צרה חס ושלום, ועל זה נאמר ויהי ערב ויהי בוקר ויבדל, כי קבע הקב"ה תחום וגבול עד מתי ימשך הגלות הדומה ללילה ואימתי תהיה קץ הגאולה הנקרא בוקר, ואין אנו רשאים לבטל אלו התחומין, ולעת עתה צריך אהרן הכהן לשמש בכהונה ויבדל אהרן להקדישו. (ברך משה קרח ע' קסז)

נא. השלום והאחדות יאתה רק בין יראי ה' וחושבי שמו – אבל התחברות לרשעים גורמת חורבן התורה והיהדות מיד לדורות

ודברים אלו צריכים שיהיו נר לרגלינו ואור לנתיבתינו בדורינו השפל אשר כלל ישראל מפוזר ומפורד בין העמים, וצריכים סייעתא דשמיא מרובה לבל יתערבו בגוים וילמדו ממעשיהם, ומה כי בעוה"ר משנאי ה' נשאו ראש, ורשעי ישראל השתלטו על ארצינו הקדושה, ורבתה המספחת גם בין יראי ה' להתחבר עמהם ולהחניפם, ומענה בפיהם כי ההתחברות מביא טובה לחיזוק התורה והיהדות, אכן באמת הבל יפצה פיהם, הביטו אל אברהם אביכם שהיה בו בחינת עפר ואפר, לכלי להתחבר אלא עם מי שהיה לבבו נאמן עם ה' אלקיו, אבל מן הרשעים הפוקרים התרחק כמטחוי קשת, ואף ללוט בן אחיו אמר הפרד נא מעלי ולא רצה להתחבר עמו,

נעקרו כליל מדרך התורה ושורש הקדושה, ה' ירחם על עמו ועל ארצו בקרוב, אך לעומת זה מדה טובה מרובה ממדת פורענות, וכמה גדול זכותן של אלו העוסקים בחינוך זרע בית ישראל על טהרת הקודש לגדלם ולחנכם באמונה הצרופה כבורא עולם ותורתו הקדושה, וגם לרבות אלו העוזרים והמסייעים בגופם ומאודם למען חינוך ילדי ישראל, הנה שכרם אתם על כל נפש ונפש כמו על בנין בית המקדש, והשי"ת יעזרינו על דבר כבוד שמו לגדל צאצאינו לתורה ועבודה ויתקדש שם שמים על ידינו. (ברך משה פינחס ע' רסד)

נה. שגאולה העתידה אי אפשר שתבא אלא על ידי צדיקים וישרים, ולהוציא מלבם של רשעי עמינו אשר הסיתו והדיחו את בני ישראל כאילו השפיע הקב"ה אתחלתא דגאולה על ידי רשעים עוזבי תורה רחמנא לשיזבן

ולפי זה יש לומר כי מאחר שכל הגאולה העתידה תלויה בביאת אליהו הנביא, על כן בא הכתוב והעיד על פינחס שהוא אליהו שזכה להכניע חלק הרע אשר בקרבו ולהפכו לטוב, כדי ללמדנו שגאולה העתידה אי אפשר שתבא אלא על ידי צדיקים וישרים, ולהוציא מלבם של רשעי עמינו אשר הסיתו והדיחו את בני ישראל כאילו השפיע הקב"ה אתחלתא דגאולה על ידי רשעים עוזבי תורה רחמנא לשיזבן מהאי דעתא, ולזה לאחר שהעידה תורה על פינחס שהוא צדיק גמור, בא הכתוב להשמיענו לכך אמור הנני נותן לו את בריתי שלום, וביאר התרגום יונתן ואעבדיניה מלאך קיים וייחי לעלמא למבשרא גאולתא בסוף יומיא, כי מאחר שפינחס הוא צדיק גמור בלי שמץ חטא ועון כלל, על כן לו נאה ולו יאה להיות מבשר גאולת ישראל. (ברך משה פינחס ע' ער)

נו. ענין הג' שבועות

והנה מבואר בילקוט ראובני בפרשתן, כי בפסוק אלה מסעי בני ישראל נרמז כל גליותיהן של ישראל, ורזא דמלא א"לה מ"סעי

הדרך ילכו בה המה הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות, ומאידך גיסא כח הסטרא אחרא גובר והולך ונסיונות הזמן עלו ונשתרגו עד למעלה ראש, ואין אתנו יודע עד מה האיך להתחזק בדרך התורה האמיתית לכל יטו אשורינו מני הדרך הישר, על זה בא שלמה המלך ומלמדינו להועיל, צאי לך בעקבי הצאן, התבונני בדרכי אבותיך הראשונים, כי בכל פינות שאנו פונים עלינו להתבונן מה היו עושים בדבר הזה אבותינו ורבותינו הקדושים בדורות הקודמים, ובכל ענין אשר אנו עוסקים בו נצייר לנגד עינינו האיך היו נוהגים בדבר הזה הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, ובאופן כזה נלך לבטח דרכינו על משכנות הרועים.

ועל אחת כמה וכמה בדברים הנוגעים ליסודי התורה ועיקרי האמונה אין לנו אלא דברי הראשונים כמלאכים ומינה לא נזוע, ובפרט בימינו אלה אשר גבר האויב והוקם מלכות המינות בארצנו הקדושה, ומעשה שטן הצליח למשוך ברשתו הרבה משלומי אמוני ישראל אשר מאשרים זדים גם בונים עושי רשעה, ואף שאין כאן שום צל ספק אשר הקמת שלטון יהודי טרם ביאת המשיח הרי הוא מרידה בה' ובתורתו, לבר מן דין הבה נתבונן מה היו אומרים על כך הצדיקים הקודמים, וכי מי לא ידע דעת קדשם של כל חכמי ישראל בדור הקודם אשר כולם פה אחד צווחו ככרוכיא כי כת הציונים היא אבי אבות הטומאה, ובאם תעלה בידם להקים שלטון ומלוכה בארץ ישראל תהא זאת אסון נורא לכל בית ישראל ברוחניות ובגשמיות, וכל מי שרגלי אבותיו עמדו על הר סיני צריך להבדל מהם ומהמונם בתכלית ההתבדלות, ובכך לעת כזאת עלינו להתחזק בדרך האבות עדי ירחם ה' על עמו ועל ארצו. (ברך משה פינחס ע' רנא)

נד. חשיבות של החינוך על טהרת הקודש ובכך צא ולמד עד כמה עלינו להתאונן בימינו אלה על אלו נפשות מישראל המתחנכים בארצנו הקדושה תחת שלטון הרשע בדרכי מינות וכפירה, ולפי דברי הרמב"ן ז"ל ראוי לבכות ולקונן על כל נפש ונפש מישראל כמו על חורבן בית המקדש, מי יתן ראשינו מים ועינינו מקור דמעה על אלפי אלפים נפשות ישראל אשר

להבל ולריק רחמנא ליצלן, וזהו אמרינו לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם, והטעם כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה, וכיון שהבטיחנו הקב"ה שהוא בעצמו יחזור ויבנה ציון וירושלים, אם כן חבל על החללים הנופלים במלחמה לריק, עכ"ד ודפח"ח.

והנה ידוע שק"ז מרן הייטב לב זי"ע היה נוהג לומר הנוסחא בתפילת אהבה רבה, ושבור עול הגוים ועול הגליות מעל צוארינו, וטעמו ונימוקו עמו כי תפילתנו שישבור השי"ת מעלינו עול רשעי האומות ועול רשעי ישראל. ואנן מה נעני אבתריה בימינו אלה אשר שטנא נצח להעמיד מלכות המינות בארצינו הקדושה על ידי רשעי ישראל אשר קרבות יחפצון, ואחינו בני ישראל יושבי הארץ פחודים מכל צרות, מחוץ תשכל חרב הגוים אשר כלי חמס מכרותיהם, ומחדרים אימת שלטון הכופרים שהעמידו צלם בהיכל למרוד בה' ובתורתו, ויטילו את בני ישראל לחרב בעבור ממשלתם הטמאה, על אלה אני בוכיה, לבי בלי על חלליהם מעי מעי על חלליהם, ולעת כזאת אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ועלינו להפיל תפילה ותחנונים לפני השי"ת שישמור את עם ישראל מכל צרה וצוקה, וברחמיו המרובים ישבור עול הגוים ועול גליות מעל צוארינו בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו. (ברך משה ואתחנן ע' מב)

נח. שמעלת השלום גדולה עד מאד, אמנם כל זה דווקא בין יראי ה' וחושבי שמו

ואפ"ל דהנה מודעת זאת שמעלת השלום גדולה עד מאד, ואין לך מדה טובה יתירה הימנה, אמנם כל זה דווקא בין יראי ה' וחושבי שמו, אבל על הרשעים עוזבי התורה כבר אמר נעים זמירות ישראל (תהלים קלט כא) הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, וכן הזהירונו חז"ל (אבות פ"א מ"ז) אל תתחבר לרשע. ופוק חזי מה דאיתא באבות דרבי נתן (פ"ל מ"ג) רבי עקיבא אומר, כל המדבק בעובדי עבירה אף על פי שלא עשה כמעשיהם הרי זה מקבל פורענות כיוצא בהם, וכל המדבק בעושי מצוה אף על פי שלא עשה כמעשיהם הרי זה מקבל שכר כיוצא בהם.

ב"ני י"ש"ראל, ראשי תיבות א"דום מ"די ב"בל י"ון. ולפי דרכינו מלמדינו הכתוב בזה יסוד גדול בענין גאולתן של ישראל, למען ידעו דור אחרון כי כשם שיציאת מצרים היתה על פי ה', כך מוצאייהם למסעיהם מן הגלות החל הזה עתידה להיות על פי ה' בעת שתעלה רצון לפניו ית"ש, וחלילה לעשות בזה שום פעולה אנושית בדרך הטבע חס ושלום, כאשר הזהירונו חז"ל (כתובות קיא). שלש שבועות השביע הקב"ה את ישראל, שלא יעלו בחומה, ושלא ימרדו באומות, ושלא ידחקו את הקץ. ועלינו להיות עומדים ומצפים שיבא רועה ישראל הנאמן הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו לגאול את צאנו מביני שיני האריות על ידי אליהו הנביא ומשיח בן דוד, וכאמר הנביא (מלאכי ג א) ופתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא, וביאר הרד"ק, האדון הוא מלך המשיח, ומלאך הברית הוא אליהו. וכן הוה מרגלא בפומייהו דצדיקי אמת (עיינן דברי יואל פ' יחי עמוד תקסו) כי בעת ביאת המשיח יהא החנוני עומד בחנותו, והבעל מלאכה יהא עסוק במלאכתו, ופתאום ישמעו קול מבשר ואומר כי משיח צדקינו הנה זה בא. (ברך משה מסעי ע' שט)

נז. ויטילו את בני ישראל לחרב בעבור ממשלתם הטמאה

שמעתי ממרן דודי זללה"ה לפרש אמרינו בתפילת נחם, לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם, כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה. וקשה מהו הנתינת טעם כי אתה ה' באש הצתה על מאמר לבי לבי על חלליהם. ואמר הוא ז"ל כלפי המלחמות אשר ערכו הני בריוני ראשי הציונים בארץ ישראל ונפלו מבני ישראל חללים חללים ר"ל, הנה כל אומה ולשון כאשר יש את נפשם לכבוש את ארצם ואת מולדתם מיד צורריהם ושונאיהם, עליהם לערוך מלחמת קרב ולהקריב נפשות במלחמה, כי רק באופן כזה יוכלו לבא אל המנוחה ואל הנחלה, אבל אנחנו בני ישראל הבטיחנו הקב"ה שהוא בכבודו ובעצמו יושיענו ויגאלינו שנית, כי אלקים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה (תהלים סט לו), ואם כן כל נפש ונפש מישראל שנאבד במלחמה למען כיבוש הארץ הרי הוא

יידוע שעל זה מסרו נפשם הגאונים הצדיקים גדולי מדינת אונגארן בימי הגאון המהר"ם שיק זללה"ה, ועשו את הפירוד הידוע, שהיראים והחרדים לדבר ה' התחלקו והתפרדו מקהילות הרשעים, ודבר זה הציל את דרך התורה והיהדות לדורות עולם, וכתב המהר"ם שיק בתשובותיו (יו"ד סימן של"ג) כלפי מה שצעקו הפושעים בעת ההוא ככרוכיא הלא כולנו בני אברהם יצחק יעקב תהא נא שלום בינותינו, הנה כבר צוה הנביא ואמר (זכריה ח יט) האמת והשלום אהבו, וחזינן כי בטרם השלום הקדים הכתוב אמת, והתורה הקדושה נקראת אמת (ברכות ה:), והיינו שמתחילה צריך לראות אם השלום הוא על פי התורה ועל פי דרך האמת, ורק אחר כך צריך לאהוב את השלום, עכ"ד. ודבריו הקדושים נובעים ממקור מים חיים מתורת רבו מרן החתם סופר (דרשות ח"ב עמוד תי"א) עיי"ש.

ובזה יש לפרש מה ששינו במס' אבות (פ"א מ"ח) רבן שמעון בן גמליאל אומר, על שלשה דברים העולם קיים, על הדין ועל האמת ועל השלום. ובא התנא ללמדינו בזה שלא נאחז במדת השלום במקום שאינו על פי דין תורה ועל פי דרך האמת, ולכן הקדים הדין והאמת קודם השלום, כי רק אם יתקיים הדין והאמת שהוא התורה הקדושה, אז יוכלו לעשות שלום בישראל, אבל הרשעים המבקשים לעקור את התורה אין השלום הולמתן כלל וצריך להתרחק מהם כמטחו קשת.

ושמעתי בזה דבר נחמד בשם הגאון רבי יוסף חיים זאנענפעלד זללה"ה גאב"ד עיה"ק ירושלים ת"ו, אשר פיו פתח בחכמה בעת שהיה לוחם מלחמות ה' נגד כיתות הציונים וגירוריהם, הנה מצינו בספר תהלים (מזמור ל"ד) לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך, שסידר דוד המלך ע"ה את פסוקי המזמור לפי סדר א"ב, חוץ מאות ו' שנחסר במזמור ההוא, וטעמא בעי, אך ידוע מן המדקדקים הקדמונים (אבן עזרא במדבר כא יד) כי בלשון הקודש לא נמצא אות ו' בשורש ויסוד תיבה, והוא משמש רק לאות החיבור, ולכן כשסידר דוד המלך מזמור על ענין בשנותו את טעמו, דילג ממנו אות ו', להורות כי איש המשנה דרכו וטעמו אין בו אות החיבור, שאסור להתחבר עמו וצריך להרחיקו ולהשניאו, עכ"ד ודפח"ח. (ברך משה ראה ע' קיא)

נט. כי הרשעים שעוברים על שבועת הקב"ה והשליכו מעליהם עול הגלות המה יאבדו

ואמנם כן מצינו בדברי חז"ל שבני ישראל נצטוו באזהרה להיות עומדים ומצפים לישועת ה', ולכל יהינו לעשות פעולה אנושית לצאת מן הגלות טרם בא יום ה' הגדול והנורא, וכמו שדרשו בגמרא (כתובות קיא.) על הפסוק (שיר השירים ב ז) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה, שלש שבועות הללו למה, אחת שלא יעלו בחומה, ואחת שלא ימרדו באומות העולם, ואחת שהשביע הקב"ה את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בישראל יותר מדאי, אמר להם הקב"ה לישראל אם אתם מקיימין את השבועה מוטב, ואם לאו אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה.

ומעתה י"ל שעל דבר זה עומד משה רבינו ומזהיר את ישראל, אתם נצבים היום כלכם, היינו שבני ישראל תהא להם קיום ועמידה באורך גלותם, רק לפני ה' אלקיכם, פי' בהיותם מצפים לישועת ה', אבל אם תעירו ואם תעוררו לעשות פעולות לצאת מן הגלות קודם הזמן לא טובה תהא אחריתם, ולזה ממשיך ואומר לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו, רומז שעל דבר זה השביע הקב"ה את ישראל בשבועה חמורה שלא ידחקו את הקץ לצאת מן הגלות טרם ביאת הגואל. ועל זה דרש המדרש הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד, כי הרשעים שעוברים על שבועת הקב"ה והשליכו מעליהם עול הגלות המה יאבדו, וכמו שהזהירו חז"ל אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה, אבל הצדיקים העומדים ומצפים על ישועת ה' המה יעמודו ויוושעו במהרה בתשועת עולמים. (ברך משה נצבים ע' רכז)

ס. לולא מדינה זו כבר היינו עומדים אחר הגאולה שלימה

...האמונה בביאת המשיח, כי הנה זאת לפנינו בישראל בכל הדורות היתה האמונה בביאת המשיח חזקה ואיתנה, ובעת

הקץ חלילה. (ברך משה ימים נוראים ע' קיח)

סב. בעוה"ר קמו מינים וזדים והעמידו צלם בהיכל, עברו על השלש שבועות והקימו מלכות הרשעה בארצינו הקדושה, ועקרו שרשי האמונה מלבות בני ישראל

וביותר צריך לזרז על האמונה הצרופה בה' אלקים חיים ובביאת המשיח, זכרנו ימים מקדם כאשר כל יהודי פשוט היה חי עם אמונה פשוטה, וכקטן כגדול היה כל אחד מישראל עומד ומצפה בכל עת ובכל שעה לישועת ה' בביאת גואל צדק, והיה שגור על לשון כולם תמיד כי משיח צדקינו הנה זה בא, אבל בעוה"ר קמו מינים וזדים והעמידו צלם בהיכל, עברו על השלש שבועות והקימו מלכות הרשעה בארצינו הקדושה, ועקרו שרשי האמונה מלבות בני ישראל, ועל כן עלינו לחזור ולשנן לנו ולבנינו את אשר הגידו חכמינו ז"ל (ילקוט בא רמז קצא) שאין ישראל נגאלין ממלכות רביעית אלא בזכות נטרונא, כאשר המה בכתובים בספרי דמר, ויואל משה ועל הגאולה ועל התמורה, והשי"ת יעזרנו על דבר כבוד שמו להתחזק בדרכי אבותינו ורבותינו עד עולם. (ברך משה ימים נוראים ע' קע)

סג. שאין לנו חלק ונחלה עם אותה מרידה במלכות שמים, והרי אנו בדילים מהם ומהמונם

ועתה נבא להוציא את הספר תורה ולבקש ממנה סליחה ומחילה על כל מה שפגמנו בה, ושמעתי מאבא מארי זי"ע שהיה מפרש בליל יום כפור מאמרם ז"ל (אבות פ"ו מ"ב) בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, היינו שכל הצרות והיסורים שבעולם שהוא אוי להם לבריות, הכל הוא מחמת עלבונה של תורה. ובכן עלינו לפייס עתה את הספר תורה על גודל עלבון התורה שנעשה לה במשך השנה, ובפרט על חילול התורה הנעשה בארצינו הקדושה על ידי רשעי ישראל עוזבי תורה אשר פרקו עול הגלות ועקרו יסודי האמונה מלבות ישראל,

שהיה איש יהודי עומד לבנות בית או לפתוח עסק היה עומד לנגד עיניו תמיד כי עוד מעט נזכה לצאת מן הגלות, וכל בני ישראל כקטן כגדול כעשיר כרש ואף גם פשוטי העם היו חיים עם אמונה זו ולא הסיחו דעתם ממנה, אכן בעוה"ר בימינו אלה מעשה שטן הצליח ויצא העגל הזה בהקמת מלכות המינות בארצינו הקדושה, ואמר מרן דודי זללה"ה (דברי יואל ליוכ"פ אות כג) שאין ספק בידו כי לולא מדינה זו כבר היינו עומדים אחר הגאולה שלימה, והן המה גרמו לעכב גאולתינו ופדות נפשינו. ומה גם שהחלישו וקררו לבבות ישראל מן הצפיה לביאת המשיח, ועל כן אף כי בחסדי ה' הבדילנו מן התועים ואין לנו חלק ונחלה עמהם, מכל מקום צריך כל אחד להתחזק בנפשו בעוז ותעצומות באמונה הצרופה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבא. (ברך משה ימים נוראים ע' עח)

סא. אפס בלתך גואלינו, שהוא רק בידו של הקב"ה בלבד, ואין לבני אדם לפעול ולעשות בזה כלום

ועל כן עלינו להתחזק באמונה הצרופה להיות עומד ומצפה על ישועת ה' הקרובה לבא, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבא, וחלילה לנו לעסוק בדחיקת הקץ בכל אופן שהוא, וכמו שפירש מרן דודי זללה"ה בדברי יואל (קהלת אות י) נוסח התפילה (בשחרית דיום שבת) אפס בלתך גואלנו לימות המשיח, כי בכל צרכי האדם נאמר וברכתך בכל אשר תעשה, שצריך האדם לעשות איזה השתדלות ופעולה אנושית, וה' יגמור בעדו לטובה, (ספרי פ' ראה), אבל לא כן בענין הגאולה שלימה, אפס בלתך גואלינו, שהוא רק בידו של הקב"ה בלבד, ואין לבני אדם לפעול ולעשות בזה כלום, עכ"ד.

ובזה יתפרש הכתוב, אשרי העם יודעי תרועה, שיוודעים לכוין בתקיעת שופר לעורר שופר של משיח וגאולה שלימה, אמנם על זה ממשיך ואומר, ה' באור פניך יהלכון, היינו שעומדים ומצפים לאור פני ה', שהקב"ה בעצמו יושיענו ויגאלינו וישלח לנו משיח צדקינו, ואינם עושים שום פעולה אנושית בידי אדם לדחוק את

הארץ אלא כדת של תורה, ויהיו עומדים ומצפים לישועת ה' בביאת משיח צדקינו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. (ברך משה סוכות ע' ט)

* * * * *

סה. כי בכל צרכי האדם צריך לעשות איזה השתדלות אנושית ... אבל לא כן בענין הגאולה

וביותר גברו מאד נסיונות האמונה, מאז קמו זדים לבלע את הקדוש והעמידו צלם בהיכל בהקמת מלכות המינות בארצינו הקדושה, ועברו על שלש שבועות שהשביע הקב"ה את ישראל שלא ימרדו באומות ושלא יעלו בחומה ושלא ידחקו את הקץ (כתובות קיא.), ושלומי אמוני ישראל נלחמים במסירות נפש שלא להמשך אחריהם, ומתחזקים באמונה הצרופה בגאולה העתידה וביאת המשיח, וכמו שביאר מרן דודי זללה"ה בדברי יואל (קהלת אות י) נוסח התפלה (שחרית יום שב"ק) אפס בלתך גואלנו לימות המשיח, כי בכל צרכי האדם צריך לעשות איזה השתדלות אנושית, כנאמר וברכתך בכל אשר תעשה (ספרי פ' ראה), אבל לא כן בענין הגאולה, אפס בלתך גואלנו, שהוא בידו של הקב"ה לבדו, עכ"ד.

ומעתה י"ל כי בדור השפל הזה לגודל הנסיונות העצומות, הרי עצם הדבר שבני ישראל מתחזקים באמונה שלימה ואמונה פשוטה בהשי"ת ובעבדיו הנביאים ובביאת המשיח, דבר זה הוא היפך טבע העולם, כי דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחרי רעיו וחבריו ואנשי מדינתו (רמב"ם הלכות דעות פ"ו ה"א), ואלו העומדים במסירות נפש נגד מכול של מינות וכפירה ופריקת עול מלכות שמים, הרי הם נוהגים היפך טבע העולם, ובדין הוא שגם הקב"ה יתנהג עמהם היפך הטבע, וגם מדת הדין תסכים למדת הרחמים להושיעם בפקודת ישועה ורחמים.

וזהו סדר תפלתנו ובקשתינו, הושענא למענך אלקינו הושענא, שאנו מבקשים שגם מדת הדין תסכים להושיענו. ושמה תאמר האין אנו מבקשים דבר שהוא היפך הטבע, על זה אנו ממשיכים ואומרים, הושענא למענך בוראנו

ומהו הפיוס שנוכל לפייס את התורה על כך, אלא במה שנכריז עתה קבל עם ועולם שאין לנו חלק ונחלה עם אותה מרידה במלכות שמים, והרי אנו בדילים מהם ומהמונם. ואנו מבקשים מאת התורה ברחמים ותחנונים, תורה הקדושה התחנני בבקשה פני הצור נערץ בקדושה, שפכי שיח ערב בעדינו כי רבים מבני עמינו זקוקים לישועה ורחמים, מי בכני מי בחיי ומי במזוני, ואבדו חסדינו ומפגיע אין בעדינו, ואין לנו שיוור רק התורה הזאת שתעמוד בתפלה בעדינו שימלא ה' משאלות לבינו במדה טובה ישועה ורחמים, ותחזינה עינינו במהרה את הישועה האמיתית, ונוכה לשנת אורה ושמחה, ושנת גאולה וישועה. אור זרוע לצדיק וגו', פלגי מים ירדו עיני וגו'. (ברך משה ימים נוראים ע' קעז)

* * * * *

סד. הסוכה הוא להוציא מלבם של רשעי עמינו וכו' ונגד כוחי ועוצם ידי וכו'

ויתכן לומר בשורש הענין שצותה תורה לעשות זכר לסוכות שעשו בשעת המלחמה על כיבוש הארץ, שבא ללמד את בני ישראל יסוד גדול בענין כיבוש ארץ ישראל, למען דעת שכיבוש הארץ צריך להיות בדרך התורה, וכדברי הרמב"ם ז"ל (ספר המצות סוף שורש י"ד) שהמלחמה וכבישת עיירות לא יהיו אלא במלך ובעצת סנהדרי גדולה וכהן גדול, עיי"ש. ומה גם שכל עצם נצחון המלחמה אינו לא בחיל ולא בכח, ככתוב (תהלים מד ד) כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם. ולהוציא מלבם של רשעי עמינו אשר פקרו בה' ובתורתו, ועלו לארץ ישראל שלא כדת, וכבשוה בדרך כוחי ועוצם ידי, ועברו על שלש שבועות שהשביע הקב"ה את ישראל, שלא יעלו בחומה, ושלא ימרדו באומות, ושלא ידחקו את הקץ (כתובות קיא.). ולזה צותה תורה לעשות הסוכה שתים כהלכתן ושלישית אפילו טפח, זכר לאותן סוכות שעשו במלחמת סיחון ועוג, כדי להזכירנו שלא כבשו בני ישראל את הארץ בכח ובגבורה, והראיה כי בצאתם למלחמה ישבו בסוכות פשוטות בלי דלתים ובריח, ושמו בטחונם בה' הנלחם להם, ובכח משה רבינו והסנהדרין אשר שילחום למלחמה, ומזה ילמדו וכן יעשו לדורות עולם, שלא לעסוק בכיבוש

ישראל בישועה האמיתית, כדי שילדי ישראל יכירו וידעו שאתה הוא אלקינו בשמים ובארץ. הושענא למענך בוראנו הושענא, כי אתה ה' בראתנו בדור שפל כזה אשר רוח הטומאה מרחפת בכל פינות ומחנות, ועל כן שלח עזרך מקודש שיוכלו בני ישראל לגדל ולחנך בנים ובני בנים נאמנים לה' ולתורתו, ולא יפלו ח"ו ברשת זו טמנו להם המינים והאפיקורסים למיניהם. הושענא למענך גואלנו הושענא, כי אין עצה ואין תבונה להנצל מכובד הנסיונות הקשות, אלא על ידי הגאולה שלימה, שאז נזכה להגאל מגלות הגוף וגלות הנפש. הושענא למענך דורשנו הושענא, על דרך אמרם ז"ל (ראש השנה ל). ציון דורש אין לה, מכלל דבעי דרישה, והיינו שידרוש הקב"ה לציון עיר קדשינו, וירא בעני עמו דרי ארצינו הקדושה, וישלח לנו משיחו הולך תמים במהרה בימינו. (ברך משה סוכות ע' קמד)

סז. נגד מלכות המינים

כבושה בגולה, לומדת יראתך, מרוטת לחי, נתונה למכים. נל"פ כי ידוע שא"ז הייטב לב זללה"ה היה נוהג לומר הנוסח בתפלת אהבה רבה, ושבור עול הגוים ועול גליות מעל צוארינו, וטעמו ונימוקו עמו, כי עול הגוים קאי על הגלות בין אומות העולם, ועול גליות קאי על הגלות בין רשעי ישראל. ודבריו הקדושים נאמרו ברוח הקודש על הדור הזה, כי בעוה"ר משנאי ה' נשאו ראש והעמידו מלכות המינות בארצינו הקדושה, וגזרו גזירות קשות לעקור הדת מישראל, והשרידים אשר ה' קורא צריכין להתאמץ במסירות נפש להחזיק מעמד בדרך התורה, ובזמן שיוצאים לרחובה של עיר למחות כנגד מלכות הרשעה, המה מוכים ונמרטים עלי מחץ ורוב מכות. ועל זה אנו מתפללים, הושענא כבושה בגול"ה, היינו בגלות רשעי ישראל, שעל זה קאי התפלה ושבור עול גליות, ועם כל זה לומדת יראתך, שמוסרים נפשם לאחוז ביראת ה' ולהשאר נאמנים לה' ולתורתו, ועל ידי זה מתקיים בהם מרוטת לחי נתונה למכים, ועל כל זאת אנו מתפללים שיושיענו השי"ת ויגאלינו גאולת עולמית. (ברך משה סוכות ע' קסח)

הושענא, בזכות שאנו מאמינים באמונה שלימה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים. הושענא למענך גואלנו הושענא, בזכות שאנו מאמינים באמונה שלימה שהקב"ה הוא יושיענו והוא יגאלינו, ואנו עומדים ומצפים על ישועתו הקרובה מבלי לקחת חבל בדחיקת הקץ ח"ו. הושענא למענך דורשנו הושענא, על דרך הכתוב (דברי הימים א כח ט) כל לבבות דורש ה' וכל יצר מחשבות מבין, והיינו שהקב"ה דורש לבבנו והוא יודע תעלומות לב שאנו מתחזקים באמונה הצרופה במסירות נפש היפך הטבע, ועל כן אנו מבקשים שגם מדת הדין תסכים למדת הרחמים היפך הטבע להיות ישראל נושע בה' תשועת עולמים. (ברך משה סוכות ע' קמג)

סו. נגד החינוך הטמא של הציונים

הושענא למענך אלקינו, הושענא למענך בוראנו, הושענא למענך גואלנו, הושענא למענך דורשנו. נראה לפרש ארבע לשונות אלו בדרך רמז התעוררות, כי הנה שמועה שמענו ותרגז בטנינו על חילול הקודש הנעשה בארצינו הקדושה על ידי מלכות הרשעה, אשר מיום הווסדה כבר העבירו על הדת רבי רבבות מישראל, ועתה קול נהי נשמע מציון כי מספר הילדים המתחנכים תחת רשתם בדרכי מינות וכפירה עולה למעלה ממיליאן וחצי, אוי לנו שכך עלתה בימינו אשר אלפים ורבבות מזרע ישראל יתגדלו בדרכי הגוים מבלי שידעו שיש בורא עולם, על זה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו, מי יתנה תוקף צער השכינה הקדושה, שכינה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי, מי יוכל לשער צער הנשמות הקדושות אבות אבותיהם של אלו הילדים שעבדו את השי"ת בכל לבבם ובכל נפשם, ורבים מהם נהרגו על קדושת השם בשנות הזעם הי"ד, ובניהם אחריהם לא ידעו ולא יבינו בחשיכה יתהלכו כגרועים שבאומות רח"ל, כל בר ישראל אשר לבו עוד רד עם א"ל ואומר בכל יום תמיד שמע ישראל, למשמע אוזן תדאב נפשו עלי ביאת מחרפי א"ל בתוך מקדש חדריה, ה' ירחם על עמו ועל ארצו.

ועל כן אנו מפילים תחנונינו, הושענא למענך אלקינו הושענא, פי' הושע נא את עמך

סט. גדול הסכנה העומדת על עם ישראל
מדרכם הנלוזה (של הציונים)

כברי חזק עדתך תוהים, מעוז גבורתך רעיונה
רוהים, פחד יצחק הצל הנוהים, יודע כי
אתה אלקים. ויש להבין האיך אנו מבקשים להפקד
בדבר ישועה מכח פחד יצחק שהוא מדת הדין.

ונראה בהקדם מה ששמעתי ממרן דודי
זללה"ה בעת ההקפות בק"ק קראלי
יצ"ו, לפרש ראשית דברי הפיוט, כי בימים ההם
התחיל להתפשט נגע הציונות, ומעשה שטן
הצליח להמשיך אחריהם רבים מבני ישראל,
ועקרו מקרב לבם האמונה הטהורה ודרכי
הצניעות והקדושה, וברוב שיחו וצערו התאונן
על גדול הסכנה העומדת על עם ישראל מדרכם
הנלוזה, ואמר לפרש כביר חזק עדתך תוהים,
שאנו מתפללים אל ה' על עדת ישראל שנעשו
בבחינת תוהו ובוהו מחמת רשעי ישראל
המסיתים ומדיחים, מעוז גבורתך רעיונה רוהים,
כי מחשבותינו ורעיונינו מלא פחד ורעדה האיך
נוכל להתחזק במעוז התורה מגודל הנסיון הקשה
הזה, עכ"ד.

ואני אבא אחריו ואמלא דבריו הקדושים
לפרש המשך הפיוט, כי הנה מאז ועד
עתה ארכו הימים ועדיין לא נושענו, ואדרבא
רובא דרובא מכלל ישראל תעו בשימון דרך אחר
מינות דמשכי רח"ל, ומעט מן המעט הולכים
בתורת ה' ואוחזים ביראתו הטהורה, אבל כאשר
בן דוד יבא ויגאלינו, אז תמלא הארץ דעה את ה'
כמים לים מכסים, וכל באי עולם יכירו וידעו כי
אתה שמך לבדך עליון על כל הארץ, ובכך מאחר
שבגאולה העתידה יתגדל ויתקדש כבוד מלכות
שמים, שפיר שייך לבקש הישועה גם מכח מדת
הדין. ולזה אנו ממשיכים בתפלה, פחד יצחק הצל
הנוהים, שאפילו מדת הדין פחד יצחק יסכים
להושיענו ולגאלינו, והטעם יודע כי אתה אלקים,
כי בעת הגאולה תעביר ממשלת זדון מן הארץ,
וכל הרשעה כולה בעשן תכלה, ויודע בכל העולם
כי אתה אלקים. (ברך משה סוכות ע' ריז)

יה זכות אבות יגן עלינו, נצח ישראל מצרותינו
גאלינו, ומבור גלות דלנו והעלנו, ולנצח על
מלאכת בית ה'.

אזכיר בזכרון טוב מה ששמעתי ממרן דודי
זללה"ה לפרש פיוט זה בעת ההקפות
בק"ק קראלי יצ"ו, על פי מאמר א"ז הייטב לב
זללה"ה שהיה נוהג לומר הנוסחא בתפלת אהבה
רבה, ושבור עול הגוים ועול גליות מעל צוארינו,
וטעמו ונימוקו עמו, כי עול הגוים קאי על גלות
בין אומות העולם, ועול גליות קאי על הגלות בין
רשעי ישראל. והאריך מרן דודי ז"ל בדברות
קודש מלהבות אש, על מה שקמו בדור האחרון
רשעים וכופרים מכתות הציונים למיניהם לדחוק
את הקץ, והוא סכנה גדולה לכלל ישראל
ברוחניות ובגשמיות, כי ברוחניות כל חפצם
ומגמתם להעביר את ישראל מאמונתם ודתם,
ובגשמיות הכניסו את ישראל בסכנה עצומה
במזימת הקמת מלכות הרשע בארץ ישראל, ולעת
כזאת צריך להתחזק בדרכי אבות כאשר הורו
אותנו אבותינו ורבותינו להתרחק מהם ומהמונם,
כי רק בכח זכות אבות נוכל להנצל ממצודתם.

ובזה פירש נוסח הפיוט, יה זכות אבות יגן
עלינו, כי בעת הזאת אנו עומדים
ומצפים להוושע בזכות אבות. נצח ישראל
מצרותינו גאלינו, צרותינו לשון רבים, לרמז על
גלות אומות העולם ועל גלות רשעי ישראל, ובכח
זכות אבות אנו מתפללים להנצל משני מיני צרות
אלו. אבל עיקר בקשתינו בעקבתא דמשיחא,
ומבור גלו"ת דלנו והעלנו, שנזכה להנצל מגלות
של רשעי ישראל, שעל זה קאי אמרינו ושבור עול
גליות מעל צוארנו, ואנו מתפללים שהשי"ת
יצילנו מהם ומהמונם. לנצח על מלאכת בית ה',
שיהיו יראי ה' וחושבי שמו המאמינים בה'
ובתורתו מנצחים על מלאכת בית ה', ודלא כמו
שרוצים התועים לפתות את ישראל שהמינים
והאפיקורסים יהיו מנהיגים על בית ישראל ועל
עם ה' ח"ו, עכ"ד מרן דודי ז"ל. ועיין בדברי יואל
לשמחת תורה אות סג. (ברך משה סוכות ע' רט)

תוכן הענינים

מהאות

א- אסיפת חיזוק בבהמ"ד יטב לב וויליאמסבורג יצ"ו חוה"מ פסח תש"ל
• נגד הציונות

ב- אסיפת מחאה באולם מאנהעטן סענטער עשי"ת תשל"ז
• נגד רדיפת הדת בא"י ונגד הציונות בכלל

ג- מחאה במעדיסאן סקווער גארדען ט"ז אדר תשל"ט
• נגד חיטוטי שכבי

ד- ביומא דהילולא כ"ו אב תשמ"א
• נגד הציונות ונגד הכת הידוע שהתחברה עליהם

ליקוט מדברות קודש שנאמרו במשך השנים

- (א) ירידת הדורות
(ב) בעוה"ר בדורינו יש לפקפק בחזקת כשרות, שפעם היו יכולים לתת לכל או"א מישראל
(ג) התבדלות מרשעים הוא קיום התורה – ושלא להנות מכספיהם
(ד) על איסור קבלה תמיכה מהמדינה לבתי חינוך
(ה) שבודאי היה עת פקידה להגאולה שלימה אחרי החורבן הגדול שעבר עלינו, רק ע"י הקמת ממשלת ישראל לפני הזמן, נדחתה הדבר
(ו) אסור לחשוב אפילו על שום אתחלתא וסיוע להגאולה ח"ו, ע"י רשעים וכופרים כאלו. ואדרבה, הם הם המעכבים את גאולתנו ופדות נפשינו
(ז) שכ"ק מרן דודי זי"ע היה אומר שאין לעבור על שום פעם כשמדברים ברבים שלא לדבר מפירצה זו
(ח) חשיבות המחאות נגד הרשעים ומעשיהם
(ט) חשיבות מוסדות יטב לב בארה"ק
(י) עוון של הילול הרשעים
(יא) איסור התחברות לרשעים
(יב) התחילו בראש וראשון לסתור את גדרי הצניעות והקדושה
(יג) אודות חינוך הכפירה שיש בארץ ישראל
(יד) הציונים גורמים הצרות ואח"כ נעשים כמצילים
(טו) הבתי דינים המתחברים ויושבים ביחד עם מינים ואפיקורסים ומחללי שבת, אין לציית לדבריהם ואין לשמוע בקולם
(טז) חשיבות המחאות נגד מעשה הרשעים
(יז) כי רשעי ישראל התירו דם ישראל להפקר, בלי שום גוזמא
(יח) אסור לטעון עם אפיקורסים ומושחתים בשום ענין – הציונות הוא מקור הרע – שיצר הרע הגדול השולט בדורנו בעקבתא דמשיחא, הוא יצרא דציונות
(יט) צריך לקבוע שיעור בספר ויואל משה שמבאר השיטה הקדושה של כל הצדיקים האמתיים מדור הקודם

- (כ) רבה"ק זי"ע כל ימיו צעק ובכה מאין הפוגות על מציו דורינו. אם הי' הוא ח"ו מתפרד מאתנו, מי יודע מה הי' אתנו
- (כא) מה שבירר רבה"ק זי"ע, שלא לילך לכותל, הופיע רוח הקודש מבית מדרשו – כל הבא מכח הציונים והמדינה שלהם הוא טמא ומטמא, וא"א שיצמח מהם שום טובה. ואנו צריכים לברוח מהם כמטחוי קשת
- (כב) שבזכות נטרונא נגאל אי"ה מהגלות המר הזה
- (כג) הכניסו הרשעים הללו את הכלל ישראל לסכנה ר"ל ולצרה ומצוקה, אשר אין לנו מבוא לצאת ממנה, עד שיתבטל ממשלת הרשעה על ידי רחמיו וחסדיו ית"ש.
- (כד) לידע ולזכור תמיד שמה שבא מהם הוא עקירת התורה הק', ואסור לנו להיות בשום התחברות עמהם
- (כה) הרבה יותר גדולים הנסיונות והצרות לבנ"י אשר בארצנו הקדושה, הנתונים בגלות אצל רשעי ישראל, שונאי ועוקרי הדת, אשר נטלו שם את הממשלה בידם
- (כו) זהו חלק מהאמונה בביאת המשיח שלא יאמינו בכל גאולה שאין בה האור האמיתי של הקב"ה ומשיח
- (כז) שהמשתמש בלשון זה (הנקרא עברית) הרי הוא מטמא את דיבורו ואת נפשו, ושומר נפשו ירחק מהם ומלשונם
- (כח) נגד חוג ידוע שמפיץ פנימיות התורה ע"י כלים טמאים
- (כט) ממשלשת גשמית מביא לגלות ורחנית
- (ל) ועל ידי קבלת ממון האסור הם נופלים ברשת זו טמנו להם, להתחבר לרשעים ולחפות על מעשי תעתועיהם
- (לא) התחברות לרשעים
- (לב) התחברות לרשעים
- (לג) התחברות לרשעים
- (לד) והם הם המעכבים את גאולתינו ופדות נפשינו – ברור כשמש שהספר ויואל משה נכתב ברוח הקודש, והיא המלמדינו אורחות חיים עד ביאת הגואל
- (לה) ונתפסו רוב מנין מבני ישראל על ידי כת הציונים ברשת הס"מ בדרכי מינות וכפירה
- (לו) החוטא בארץ ישראל בפלטין של מלך, עונשו גדול פי כמה מן החוטא בחוצה לארץ – בעניני חינוך תינוקות של בית רבן יזהרו לבל להנות מכספי השלטון, ולבל לחלל את הקודש בלימודי חול ושפות זרות
- (לז) והקימו ממשלת המינות בארצנו הקדושה, ואלפים ורבבות מישראל נעקרו על ידיהם משורש אבותיהם הקדושים ומשורש הקדושה
- (לח) הרי ההתבדלות מדרכי הרשעים עיקר גדול ביסודי הקדושה
- (לט) התחברות לרשעים
- (מ) חדש אסור מן התורה
- (מא) התחברות לרשעים
- (מב) השתלטו הרשעים בארצנו הקדושה והעמידו צלם בהיכל, ויוצא משם רוח מינות לכל העולם כולו
- (מג) על גודל חיוב המחאה נגד רשעי הדור
- (מד) בגודל החיוב לחנך הבנים והבנות בעניני דרך ארץ ומדות טובות – בדורינו השפל אשר בעוה"ר רבו מנהיגי ישראל שנטו מדרך האבות ונתחברו לרשעי הדור, ומן ההכרח להורות את בני ישראל להתרחק מהם ומהמונם
- (מה) וכי יעלה על הדעת שתורה כזו הנלמדת מכח ממונן של רשעים יש לה ערך של קדושה – כי איסור התחברות לרשעים גדולה עד מאד, והיצר הרע מתגבר על זה ביותר
- (מו) יש לעסוק בספרי מרן
- (מז) את הפירווד הידוע, שהיראים והחרדים לדבר ה' התחלקו והתפרדו מקהילות הרשעים, ודבר זה הציל את דרך התורה והיהדות לדורות עולם – שהשלום יהיה ע"פ התורה וע"פ האמת – כי קיום התורה תלוי רק בהתבדלות מן הרשעים
- (מח) ובכך אלו דברים אשר לא שערום אבותינו אין לנו להשתדל אחריהם, אף אם נראה כדבר טוב ונכון
- (מט) ומשנאי ה' נשאו ראש בהקמת מלכות המינות בארץ ישראל, אשר עצם קיומה היא מרידה נוראה בה' ובתורתו, וניאוץ וכפירה בכל י"ג עיקרי האמונה, ולא עוד אלא שכל חוקי המדינה מיוסדים על שלש

עבירות החמורות

- (נ) שהשטן ירט הדרך לנגדינו והקים ממשלת המינות בארצינו הקדושה, והיא המעכבת ביאת בן דוד
- (נא) השלום והאחדות יאתה רק בין יראי ה' וחושבי שמו – אבל התחברות לרשעים גורמת חורבן התורה והיהדות מיד לדורות
- (נב) הגאולה העתידה תבא רק בזכות נטרונא
- (נג) דעת קדשם של כל חכמי ישראל בדור הקודם אשר כולם פה אחד צווחו ככרוכיא כי כת הציונים היא אבי אבות הטומאה – וכל מי שרגלי אבותיו עמדו על הר סיני צריך להבדל מהם ומהמונם בתכלית ההתבדלות
- (נד) חשיבות של החינוך על טהרת הקודש
- (נה) שגאולה העתידה אי אפשר שתבא אלא על ידי צדיקים וישרים, ולהוציא מלבם של רשעי עמינו אשר הסיתו והדיחו את בני ישראל כאילו השפיע הקב"ה אתחלתא דגאולה על ידי רשעים עוזבי תורה רחמנא לשיזבן
- (נו) ענין הג' שבועות
- (נז) ויטילו את בני ישראל לחרב בעבור ממשלתם הטמאה
- (נח) שמעלת השלום גדולה עד מאד, אמנם כל זה דווקא בין יראי ה' וחושבי שמו
- (נט) כי הרשעים שעוברים על שבועת הקב"ה והשליכו מעליהם עול הגלות המה יאבדו
- (ס) לולא מדינה זו כבר היינו עומדים אחר הגאולה שלימה
- (סא) אפס בלתך גואלינו, שהוא רק בידו של הקב"ה בלבד, ואין לבני אדם לפעול ולעשות בזה כלום
- (סב) בעוה"ר קמו מינים וזדים והעמידו צלם בהיכל, עברו על השלש שבועות והקימו מלכות הרשעה בארצינו הקדושה, ועקרו שרשי האמונה מלבות בני ישראל
- (סג) שאין לנו חלק ונחלה עם אותה מרידה במלכות שמים, והרי אנו בדילים מהם ומהמונם
- (סד) הסוכה הוא להוציא מלבם של רשעי עמינו וכו' ונגד כוחי ועוצם ידי וכו'
- (סה) כי בכל צרכי האדם צריך לעשות איזה השתדלות אנושית ... אבל לא כן בענין הגאולה
- (סו) נגד החינוך הטמא של הציונים
- (סז) נגד מלכות המינים
- (סח) דחיקת הקץ ומלכות המינים
- (סט) גדול הסכנה העומדת על עם ישראל מדרכם הנלוזה (של הציונים)